SOPHOCLIS AJAX.

DENUO RECENSUIT

BREVIQUE ANNOTATIONE CRITICA

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

HON. LL.D. DUBLIN. PHIL. D. BUDAPEST. SODALIS SOC. LITT. ATHEN. ETC.

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA

MDCCCCVIII.

SOPHOCLIS AJAX.

DENUO RECENSUIT

BREVIQUE ANNOTATIONE CRITICA

INSTRUXIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

HON. LL.D. DUBLIN. PHIL. D. BUDAPEST. SODALIS SOC. LITT. ATHEN. ETC.

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,

IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA

MDCCCCVIII.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΘΗΝΑ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΑΙΑΣ.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΤΕΥΚΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΥΞ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωϊκῆς ἐστι πραγματείας, ὥσπερ οἱ ΑΝΤΗΝΟΡΙΔΑΙ καὶ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ καὶ ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ καὶ ΜΕΜΝΩΝ. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδήν· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὅθεν ὁ Αἴας, τῆς κρίσεως μὴ τυχών, παρακεκίνηται καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχρήσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνεῖλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστι καὶ κριός τις ἔξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσέα, ὃν δήσας ἐμαστίγωσεν, ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ὁ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ΛΟΚΡΟΥ. Δικαίαρχος δὲ ΑΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς ΑΙΑΣ ἀναγέγραπται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηνᾶ Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας, καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνῃρημένων. καὶ ὁ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσέα. παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποίμνια ἐσφάγησαν Ἑλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστίν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἶεν τὰ ποίμνια. ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης, ὅτι ὁ Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἑλληνικὰ τὰ[1]) *σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται· καὶ μάλιστα ὁ χορός. ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν ἔμφρων γενόμενος ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τούτου ἡ Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς· ὁ δὲ ὑποκρινόμενος πε-*

1) *τὰ* —] Lege *ἐστι τὰ* —.

παῦσθαι ἔξεισι καθαρσίων ἕνεκα καὶ ἑαυτὸν διαχρῆται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον, οὐκ ἐῶντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεῦκρος ἀπολοφύρεται. παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγῳδίας ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἥκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκήσας ἐγκρατὴς εἶναι τῶν ὅπλων καὶ ἀποτυχὼν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φιλονεικίαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικηκέναι. ὅρα γὰρ καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς· (Ὀδ. λ. 542.)

οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων.

εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος· (547.)

ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ.

οὐκ ἐλυσιτέλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἧτταν ἀποθανόντος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν· οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς Αἴαντος δράσαντος. θεοῦ οὖν ἦν τὸ ταῦτα διασαφῆσαι, καὶ Ἀθηνᾶς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσέως, διό φησι·

καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γάρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τρωθεὶς ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἱμορροῶν, οἱ δὲ ὅτι χρησμὸς ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν, σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτός, καὶ οὕτω τελευτᾷ, οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὧν ἐστι καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινε.

ΑΘΗΝΑ.

Ἀεὶ μέν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον·
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον
ἴχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις.
ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους.
καί σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης.
ἔτ' ἔργον ἐστὶν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ φθέγμ' Ἀθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὡς εὐμαθές σου, κἢν ἄποπτος ᾖς ὅμως,
φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ·
κεῖνον γάρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι.

8. *ὥς τις* mss. Qu. *ὥσπερ*. Cf. Tr. 116. *τὸν Καδμογενῆ τρέφει ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον.* *εὔρινος*] Genitivus nominis *εὔρις*, ut monet schol. Nominativum parum probabiliter habent plerique. Multo melius ipsi cani quam gressui ejus convenit hoc epithetum. Cf. Aesch. Ag. 1093. *ἔοικεν εὔρις ἡ γυνὴ κυνὸς δίκην | εἶναι.* Xen. Venat. *εὔρινες κύνες.* Plat. Parm. 128 C. *καίτοι ὥσπερ γε αἱ Λάκαιναι σκύλακες εὖ μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις τὰ λεχθέντα.*

9. *ἔνδον — τυγχάνει*] Sub. *ὤν*. Cf. El. 313. *νῦν ἀγροῖσι τυγχάνει.* 46. 1457. Plerumque participium additur.

νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
ἔχει περάνας, εἴπερ εἴργασται τάδε·
ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα·
κἀγὼ 'θελοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ.
ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν
λείας ἁπάσας καὶ κατηναρισμένας
ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
καί μοί τις ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει
φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ' ἐγὼ
κατ' ἴχνος ᾄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
τὰ δ' ἐκπέπληγμαι κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.
καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος
τά τ' εἰσέπειτα σῇ κυβερνῶμαι χερί.
ΑΘ. ἔγνων, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγίᾳ.
ΟΔ. ἦ καὶ, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;
ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτά σοι.
ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ᾖξεν χέρα;
ΑΘ. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.
ΟΔ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;
ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ.
ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;

28. *νέμει* plerique mss. *τρέπει* L. Qu. *τήνδ' οὖν ἐς αὐτὸν πᾶς τις αἰτίαν τρέπει.*

34. *καιρὸν*] Opportune. Accusativus adverbialiter usurpatus ut *ἀρχὴν, δίκην, τέλος*, al. secundum Pal. Cf. 1316. *καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς*. Eur. Hel. 479. *καιρὸν γὰρ οὐδέν' ἦλθες*. Nisi utrobique reponendum, ut probabile videtur, *καιρῷ* (*καιρωι, καιροι*). Qu. *καιρῷ δ' ἐφήκεις*, aut *καίριος ἐφήκεις* (coll. O. R. 631. *καίριαν — στείχουσαν*), aut *ἐς καιρὸν ἥκεις*. Non enim liquet quomodo defendi queat accusativus sic absolute positus.

39. *ὡς*] Anglice be assured that.

40. *ᾖξεν χέρα*] De constructione *ᾄσσειν τι* v. Porson. ad Orest. 1427. Sic *κόμη ᾄσσεσθαι* dicitur O. C. 1261.

42. Cf. Tr. 339. *τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν.*

ΑΘ. κἀν ἐξέπραξέ γ', εἰ κατημέλησ' ἐγώ.
ΟΔ. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;
ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος.
ΟΔ. ἦ καὶ παρέστη κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο;
ΑΘ. καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.
ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;
ΑΘ. ἐγώ σφ' ἀπείργω, † δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
γνώμας βαλοῦσα, τῆσδ' ἀνηκέστου χαρᾶς,
καὶ πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε
λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·
ἔνθ' ἐσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον
κύκλῳ ῥαχίζων, κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε

45. *κἂν ἐξεπράξατ'* (*γρ. ἐξέπραξεν* m. rec.) L. *κἂν ἐξέπραξέ γ'* Bl. *κατημέλησ'* mss. Qu. *παρημέλησ'*.

46. *ποίαισι τόλμαις ταῖσδε*] Cf. Tr. 582. *κακὰς — τόλμας*. Qu. *ποίᾳ δὲ τόλμῃ τῇδε*.

48. *παρέστη*] Schol. *ἐπλησίασεν ἡμῖν*.

49. *καὶ δὴ*] Jam. Anglice already. Idem fere quod *ἤδη*.

50. Construe *ἐπέσχε φόνου*. Cf. Eur. Herc. 1005. *ὅς νιν φόνου | μαργῶντ' ἐπέσχε*. Andr. 160. *ὧν ἐπισχήσω σ' ἐγώ*. Qu. *ἐγώ σφ' ἄπειρξ' ἐπ' ὄμμασιν διαστρόφοις* (447.) | *κνέφας βαλοῦσα*. *χεῖρα μαιμῶσαν*] Qu. *χεῖρα μαργῶσαν*. Cf. Eur. Herc. 1005. Hec. 1128. *μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα*.

51. *δυσφόρους — γνώμας*] 'Graves, mentem alienantes' explicat Dind. Anglice overpowering fancies (imaginations). Quid hoc sibi velit fateor me non intelligere. Aliud quid caliginem visum obscurantem significans requiri videtur. Quomodo enim oculis obtendi queant *γνῶμαι* equidem non video. Melius intelligerem *δύσφορον πρὸς ὄμμασι* (aut *κατ' ὀμμάτων*) | *κνέφας βαλοῦσα*, aut *παραφόρους — γνώμας* (ut exponit schol.), aut *ἐγώ σφ' ἀπεῖρξ' ἐπ' ὄμμασιν διαστρόφοις* | *κνέφας βαλοῦσα*. Cf. 70. *ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους* (*διαστρόφους*?) | *αὐγὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν*. Eur. Ph. 1534. *ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλών*. *Δύσφορον ἄταν* Ajacis infortunium dicit Chorus v. 643.

52. *γνώμας*] Qu. *κνέφας*, aut *νεφέλας*. Cf. 447. *κεἰ μὴ τόδ'* (*τό τ'*?) *ὄμμα καὶ* (*χαἰ*?) *φρένες διάστροφοι* | *γνώμης ἀπῇξαν* (*μ' ἀπεῖρξαν*?) *τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε —*. *τῆς* mss. Lege *τῆσδ'*.

55. *εἰσπεσὼν* mss. *ἐσπεσὼν* Dind.

δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἄγων,
ὅτε δ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
ὤτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά.
κἄπειτ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,
τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
ποίμνας τε πάσας ἐς δόμους κομίζεται
ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν, ἄγων.
καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους σφ' αἰκίζεται.
δείξω δέ τοί σοι τήνδε περιφανῆ νόσον,
ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς.
θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου.
τὸν ἄνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
αὐγὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.
οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·
Αἴαντα φωνῶ· στεῖχε δωμάτων πάρος.
ΟΔ. τί δρᾷς, Ἀθάνα; μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει.
ΑΘ. οὐ σῖγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖ;
ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μένων.
ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὅδ' ἦν;

57. ἔχων (γρ. παρὼν ab S.) L. ἑλὼν Morstadt. Dedi ἄγων.

58. ὅτ' (δ sup. a m. rec.) ἄλλοτ' L. ὅτε δ' ἄλλοτ' Bl. Qu. εἶτ' (deinde) ἄλλοτ' ἄλλον —. ἐμπίπτων (τνῶν sup. a m. rec.) L. ἐμπιτνῶν cet. ἐμπίτνων Elmsl.

61. πόνου plerique mss. φόνου L. 63. εἰς mss. ἐς Br.

64. ἔχων mss. ἄγων F. W. Schmidt coll. 234. 296. Ph. 608.

65. συνδέτους — mss. Correxi συνδέτους σφ' —.

66. δείξω δὲ καὶ σοὶ mss. Eadem verba sunt O. R. 1294. Arist. Eccl. 933. δείξει γε (δὲ?) καὶ σοί (δέ τοί σοι?). Qu. δείξω δέ τοί σοι aut δείξω δ' ἐγώ σοι (ut in Eur. Andr. 707.).

69. ἀποστρόφους mss. Nonne διαστρόφους? Cf. Tr. 794. διάστροφον | ὀφθαλμὸν ἄρας. 74. ἔξω] σφ' ἔξω al. Recte.

75. δειλίαν] Angl. the charge of cowardice. ἄρῃς (εῖς sup. a m. rec.) L. ἄρῃς aut ἀρεῖς cet. ἀρεῖ recte Schneid. Cf. El. 33. O. R. 1225. O. C. 460. Apud Homerum κῦδος ἀρέσθαι et similia.

76. ἀρκείτω μένων] Fort. ἀρκέσει μένων. Cf. Ant. 547. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ. Idem conj. Nauck.

ΟΔ. *ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρὶ καὶ τανῦν ἔτι.*
ΑΘ. *οὔκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν;*
ΟΔ. *ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τόνδ' ἔσω δόμων μένειν.*
ΑΘ. *μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν.*
ΟΔ. *φρονοῦντά γ' ἄν νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ.*
ΑΘ. *ἀλλ' οὐ τὰ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας.*
ΟΔ. *πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ;*
ΑΘ. *ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.*
ΟΔ. *γένοιτο μέντἂν πᾶν θεοῦ τεχνωμένου.*
ΑΘ. *σίγα νυν ἑστὼς καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.*
ΟΔ. *μένοιμ' ἄν· ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν.*
ΑΘ. *ὦ οὗτος, Αἴας, δεύτερόν σε προσκαλῶ.*
τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου;

ΑΙΑΣ.

ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε, Διογενὲς τέκνον,
ὡς εὖ παρέστης· καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.
ΑΘ. *καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,*
ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ;
ΑΙ. *κόμπος πάρεστι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ οὐ.*
ΑΘ. *ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ᾔμαξας χέρα;*
ΑΙ. *ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἵδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.*

79. *οὐκοῦν* (sic) L.

80. *ἐς δόμους* (*ἐν* et *οις* sup. a m. rec.) L. Tricl. *ἐν δόμοις* al. Dind. *τόνδ' ἔσω δόμων* malit Nauck. Cf. ad Ant. 1241.

82. *νιν — ἐξέστην*] Cf. Dem. p. 460, 1. *οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν*. p. 617, 15. etc.

96. *οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή* mss. *οὐκ — τὸ μὴ οὐ* conj. Nauck. Recte. Cf. Ph. 348. *οὐ πολὺν | χρόνον μ' ἐπέσχον μή* (l. *μὴ οὐ*) *με ναυστολεῖν ταχύ*. [Dem.] Or. 57. § 59. *οὐκ ἂν ἐξομόσαιτο μὴ οὐκ εἰδέναι*. Sed Ant. 535. *ἐξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι*. et ad Ant. 443.

97. *ᾔχμασας* mss. Dind. Schol. *σὺν αἰχμῇ ἐκίνησας*. Cf. Tr. 355. *αἰχμάσας τάδε*. *ᾔμαξας* Musgr. Wund. Bl. Cf. 453. *ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς*. 219. *χειροδάϊκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ*. Hom. Il. 4, 324. *αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι* (*αἱμάξουσι?*) *νεώτεροι*. Alioqui *πρὸς Ἀτρείδας* (in Atridas) ponendum fuisset. *χέρα*] *χέραι* L. Qu. *χέρας*, ut in 453. *χεῖρας αἱμάξαι*.

98. *ὥστ'* mss. *ὡς* Elmsl. Sic *ὡς* in *ὥστ'* corruptum O. C. 45.

ΑΘ. τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
ΑΙ. θανόντες ἤδη τἄμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα.
ΑΘ. εἶεν· τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου;
ποῦ σοι τύχης ἕστηκεν; ἦ πέφευγέ σε;
ΑΙ. ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;
ΑΘ. ἔγωγ'· Ὀδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
ΑΙ. ἥδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω
θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔ τί πω θέλω.
ΑΘ. πρὶν ἂν τί δράσῃς, ἢ τί κερδάνῃς πλέον;
ΑΙ. πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίον' ἑρκείου στέγης —
ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
ΑΙ. μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ.
ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ.
ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τἄλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι·
κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κοὐκ ἄλλην δίκην.
ΑΘ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ὧδε σοι τὸ δρᾶν,
χρῶ χειρὶ, φείδου μηδὲν ὧνπερ ἐννοεῖς.
ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι,
τοιάνδ' ἀεί μοι σύμμαχον παρεστάναι.
ΑΘ. ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση.
τούτου τίς ἄν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος
ἢ δρᾶν ἀμείνων ηὑρέθη τὰ καίρια;
ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτείρω δέ νιν

99. ἄνδρες L. 102. ἦ vulg. Correxi ἦ.

103. κίναδος ἐξήρου μ'] Cf. Ph. 439. ἀναξίου μὲν φωτὸς (l. ἀνάξιον μὲν φῶτά σ') ἐξερήσομαι. ὅπου] Sub. ἐστί. Cf. 118. 890.

104. Ὀδυσσέα mss. Ὀδυσσῆ Pal. Sed cf. Eur. Rhes. 708. τὸν σὸν ἐνστάτην] Anglice who stood in your way.

108. ἑρκίου mss. ἑρκείου Elmsl.

112. ἐφίεμαι] Angl. I enjoin. Cf. 116.

114. ἥδε L. ὧδε plures mss. Recte, opinor.

115. ἐννοεῖς (γρ. ἐννέπεις ab S.) L.

116. τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι] τοῦτό σοι mss. τοῦτο· σοὶ — Tournier. Collocatio verborum non toleranda. Legerim σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι, aut σοὶ δ' ἐφίεμαι τόδε.

118. ὅση] Sub. ἐστί. Cf. 103.

119. ἄν σοι τἀνδρὸς mss. Qu. ἄν ποτ' ἀνδρὸς (aut ἄλλος).

120. εὑρέθη mss. ηὑρέθη Dind.

δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
ὁθούνεκ' ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ,
οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπῶν·
ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
εἴδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.

ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον
μηδέν ποτ' εἴπῃς † αὐτὸς ἐς θεοὺς ἔπος,
μηδ' ὄγκον ἄρῃ μηδέν', εἴ τινος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακρῷ πλούτου βάθει·
ὡς ἦμαρ ἓν κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
ἅπαντα τἀνθρώπεια, τοὺς δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.

ΧΟΡΟΣ.

Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχίαλον,
εὖ μὲν πράσσοντά σε χαίρω·
πληγὴ δέ σ' ὅταν ζαμενὴς Διὸς ἢ
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι

122. ἔμπης mss. ἔμπας Heath. ex schol.

123. ὅθ' οὕνεκ' L., ut solet. ἄτῃ — κακῇ] Cf. O. C. 525. κακᾷ μ' εὐνᾶς — ἐνέδησεν ἄτᾳ.

128. αὐτὸς] Suspectum. Qu. αὖθις.

130. μακροῦ mss. Dedi μακρῷ.

131. ἡμέρα mss. Lege ἦμαρ ἕν. Cf. Eur. Fr. 420, 3. μί' ἡμέρα | τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω. Nisi μί' ἡμέρα reponendum. κἀνάγει mss. Qu. κἀείρει, aut κἀναίρει, aut κἀξαίρει. Cf. Tr. 1193. O. C. 264. El. 1461. 133. κακούς] ἄνους Morstadt.

135. ἀγχιάλου mss. Lege ἀγχίαλον, aut potius ἀμφίαλον. Quod constans insulae Ithacae epithetum est apud Homerum. Cf. Ph. 1464. Λήμνου πέδον ἀμφίαλον. Sed insulae Peparethi epithetum est ἀγχίαλος (ἀμφίαλος?) Hom. H. Apoll. 32.

136. σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω mss. Vix, opinor, tolerandus est accusativus post ἐπιχαίρω. Corrigendum, ni fallor, εὖ μὲν πράσσοντά σε χαίρω. Cf. Aesch. Sept. 815. χαίρειν — πόλιν εὖ πράσσουσαν.

137. σὲ δ' ὅταν πληγὴ — mss. Correxi πληγὴ δέ σ' ὅταν —. Διὸς ἢ ζαμενὴς — mss. Correxi ζαμενὴς Διὸς ἢ —.

139. [καὶ πεφόβημαι] Herw.

πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας.
ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἱππομανῆ
λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν
βοτὰ καὶ λείαν,
ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή,
κτείνοντ' αἴθωνι σιδήρῳ.
τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων
εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς,
καὶ σφόδρα πείθει· περὶ γὰρ σοῦ νῦν
εὔπιστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς
οὐκ ἂν ἁμάρτοις· κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ
τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι·
πρὸς γὰρ τὸν μέγαν ὁ φθόνος ἕρπει.
καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται·
μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν
καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ.
χἠμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ'

149. *πᾶσιν Ὀδυσσεὺς*] *πάντων* — L. *πάντων Ὀδυσεὺς* Nauck.

151. *εὔπειστα* L. pr. *εὔπιστα* m. ant. *πᾶς*] *πως* L. pr. erasa littera post *ς*. *ὁ κλύων τοῦ λέξαντος* mss. *ὁ κλύων* [*τοῦ λέξαντος*] Nauck.

154. *τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς* mss. Cf. Ant. 134. *τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε*. Sed ab *ἁμάρτοις* potius fortasse pendet genetivus *ψυχῶν*. Corrigendum forsan *τῶν μὲν μεγάλων γὰρ ψόγον ἱείς*. Non enim de *μεγαλοψύχοις* viris agitur, sed de *μεγάλοις*.

155. *ἁμάρτοις* L. pr. m. Linw. Bl. et Suid. v. *κλύει*. *ἁμάρτοι* cet. Cf. Tr. 2 sq. et Eur. Med. 188 sq.

157. *τὸν ἔχονθ'* mss. Correxi *τὸν μέγαν*.

163. *τούτων*] His de rebus. Suspectum. Qu. *ταύτας*.

165. *πρὸς ταῦτ'*] Connectendum cum *ἀπαλλάξασθαι*.

απαμείψασθαι σοῖ χωρὶς, ἄναξ.
ἄλλοτε γὰρ δὴ, σὸν ὅτ' ὄμμ' απέδραν,
παταγοῦσιν ἅπερ πτηνῶν ἀγέλαι,
μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες
τάχ' ἂν ἐξαίφνης, εἰ σὺ φανείης,
σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.

στροφή.

ἦ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις —
ὦ μεγάλα φάτις, ὦ
μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς —
ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελείας,
ἤ πού τινος νίκας ἀκαρπώτου χάριν,
ἤ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
ψευσθεῖσ', ἀδώροις εἴτ' ἐλαφαβολίαις,
ἢ χαλκοθώραξ σοί τιν' Ἐνυάλιος
μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις
μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν.

ἀντιστροφή.

οὔ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ,
παῖ Τελαμῶνος, ἔβας
τόσσον ἐν ποίμναις πίτνων·

166. ἀπαλέξασθαι mss. Correxi ἀπαμείψασθαι.

167. ἀλλ' ὅτε γὰρ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν mss. Correxi ἄλλοτε γὰρ δὴ, σὸν ὅτ' ὄμμ' ἀπέδραν. τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν] Cf. Dem. p. 567 fin. οὐκ ἀπέδρα τὴν στρατείαν.

168. ἅπερ L. pr. ἅτε corr. et al. Cf. O. R. 176. ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν.

169. μέγαν αἰγυπιὸν] μέγαν αἰγυπιὸν (δ') Dawes.

172. Ταυροπόλα mss. Qu. Ταυροπόλος, ut in Eur. Iph. T. 1456.

173. ὦ μεγάλα φάτις] Cf. 226. ὁ μέγας μῦθος.

176. ἤ που recte mss. ἦ που Lobeck. Wund. Linw. ἀκάρπωτος mss. Dedi ἀκαρπώτου. Redde, propter victoriae alicujus fructum non pensum. V. schol. Conferri potest Eur. Hipp. 147. ἀνίερος (ἄκληρος?) ἀθύτων πελάνων.

178. ψευσθεῖσα δώροις mss. ψευσθεῖσ', ἀδώροις Musgr. ἐλαφηβολίαις mss. ἐλαφαβολίαις Dind. ἐλαφαβολίας Nauck.

179. ἢ (ἦ pr.) τιν' L. ἥντιν Johnson. Dind. σοί τιν' — Reisk. Wund. 184. ἐν ποίμναις] Qu. ἐς ποίμνας. Cf. 1061.

ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος, ἀλλ' ἀπερύκοι
καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν·
εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς
ὅ τ' ἐξ ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς,
μὴ μηκέτ' ὦναξ, ὦδ' ἐφάλοις κλισίαις
ἐμμένων κακὰν φάτιν ἄρῃ.

ἐπῳδός.

ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων, ὅπου μακραίωνι
στηρίζει ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ
ἄταν οὐρανίαν φλέγων· ἐχθρῶν δ' ὕβρις
ἀτάρβητος ὁρμᾶται
ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
ἁπάντων καχαζόντων
γλώσσαις βαρυάλγητα·
ἐμοὶ δ' ἄχος ἕστακεν.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,

188. κλέπτουσι] Qu. πλάττουσι. βασιλῆς L. pr. βασιλεῖς rec.

189. ἢ τᾶς ἀσώτου — mss. χὼ τᾶς ἀσώτου — Morstadt. Nauck. Correxi ὅ τ' ἐξ ἀσώτου —. Cf. 201. Σισυφίδας Hart. Muff.

190. μὴ μή μ' ἄναξ ἔθ' mss. μὴ μηκέτ', ὦναξ Morstadt. Nauck. μὴ 'μοί γ' ἔτ' aut μὴ μηκέτ' ὦναξ Bl.

191. ὄμμ' ἔχων mss. ἐμμένων solerter Reisk. Quae correctio certissima mihi videtur.

192. μακραίωνι mss. Dind. μακραίων Nev. Muff.

193. ὅπου στηρίζει ποτὲ —] Ubicumque tua sedes in hac certaminis cessatione fixa est. ποτὲ mss. ποτὶ Ritschl. suspectum Nauckio.

195. ὦδ' ἀτάρβητα vulg. ἀτάρβητος (ejecto ὦδ' ut apud Suid.) Dind. ἀτάρβηθ' Gleditsch. ἀταρβῆτα pr. m. ἀτάρβητα rec. L. ἀταρβήτως Suid. s. v. ἀτάρβητος, quod per ἀνειμένως explicat. Utramque lectionem novit Schol. ὁρμᾶτ' mss. ὁρμᾶται Tricl.

197. πάντων κακχαζόντων (aut καγχ.) mss. ἁπάντων καχαζόντων Dind. πάντων delet J. H. Schmidt.

198. βαρυάλγητ' mss. βαρυαλγήτως (i. e. 'cum gravi dolore eorum quos rident') Dind. Qu. γλώσσαισιν ἀναλγήτως.

199. ἄχος mss. ἄλγος Nauck. Cf. v. 195.

γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδῶν,
ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου·
νῦν γὰρ ὁ δεινός μέγας ὠμοκρατης
Αἴας θολερῷ
κεῖται χειμῶνι νοσήσας.
ΧΟ. *τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἠρεμίας*
νὺξ ἥδε βάρος,
παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος;
λέγ', ἐπεὶ σὲ λέχος δουριάλωτον
στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας·
ὥστ' οὐκ ἂν ἄϊδρις ὑπείποις.

201. *γενεᾶς* mss. *γενεὰ* Reisk. Morstadt. Nauck. Qu. *γενεὰ* aut *γενέθλα*. Cf. Ant. 982. *ἁ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων | ἄντασ'*(?) *Ἐρεχθειδᾶν*. *Ἐρεχθειδᾶν* L. *Ἐρεχθειδῶν* *Γ*. Dind. (ut in anapaestis). Cf. 189. *Σισυφιδᾶν*.

204. *ὁ μέγας* mss. *μέγας* Lob. Elmsl. Legendum forsan *ὁ δεινός τε καὶ ὠμοκρατής*. Facile enim in *μέγας* corrumpi poterat *τε καί*.
ὠμοκρατὴς] I. e. *ὠμῶς κρατῶν* (sternly commanding). Ajax *ὠμόθυμος* dicitur 885. et *ὠμόφρων* 931. Nonnulli parum probabiliter *ὠμοκρατὴς* ab *ὦμος* et *κράτος* derivant, ut sensus sit big-shouldered, broad-shouldered.

207. *ἐνήλλακται*] Anglice has received (by way of change). Cf. 1060. *νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς | τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν*. et v. *ἐναλλάξ*. Notabilis glossa est in schol. *ἀντὶ τῆς ἀηδοῦς φορᾶς*. et altera *ποῖον βάρος ἔλαβεν αὕτη ἡ νὺξ ἀπὸ τῆς προτέρας ἀηδίας*. Unde reponendum conjicias *πρόσθεν* (aut *δεινὸν*) *ἄηθες* (sc. *βάρος*), ut sensus loci sit, Quam diram et insolitam calamitatem accepit haec nox? Vix dubitari potest quin graviter corrupta sit codicum lectio, cujus emendatio certa nondum reperta est.
τῆς ἡμερίας mss. Pal. *τῆς ἠρεμίας* Thiersch. Jebb. Dind. (Correctio certa nequaquam, quum antithesis inter noctem et diem statui videatur.) *ἠρεμία* legitur Dem. 168, 15. Arist. Eth. N. II. 3. 5. etc. *ἠρεμεῖν* Hipp. Fract. 755. Plat. Gorg. 527 B. Xen. Eq. 7, 8. Quod si sincera est vulgata, subaudiendum erit *ὥρας*. Qu. *ἡμερινῆς* (sub. *ὥρας*).

209. *Φρυγίου* mss. Pal. *Φρυγίοιο* Jaeger. Dind. Nauck. *τελλεύταντος* (alt. *λ* a m. rec. inserto) L.

210. *δοριάλωτον* L. *δορυάλωτον* aut *δουριάλωτον* al. *δουριάλωτον* Br.

ΤΕ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;
θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει.
μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς ἡμὶν ὁ κλεινὸς
νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη·
τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς εἴσω
χειροδάϊκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ,
κείνου χρηστήρια τἀνδρός.

στροφή.

ΧΟ. οἵαν ἐδήλωσας ἀνέρος αἴθονος ἀγγελίαν ἄτλατον
οὐδὲ φερτὰν,
τῶν † μεγάλων Δαναῶν ὕπο κληζομέναν
τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
οἴμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ
θανεῖται, παραπλάκτῳ χερὶ συγκατακτὰς
κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱππονώμας
ΤΕ. ὤμοι· κεῖθεν κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν
δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμνην·
ὧν τὰ μὲν εἴσω σφάζ' ἐπὶ γαίας,
τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ.

214. *πάθος* (β et ϱ sup. a m. pr.) L.

215. *ἡμῖν* mss. *ἡμὶν* hic et alibi Br.

216. *νύκτερος*] I. q. *νύκτωρ*, noctu.

217. *σκηνῆς ἔνδον* mss. Qu. *σκηνῆς εἴσω*. *Ἔνδον*, ni fallor, semper aut fere semper adverbium est.

220. *ἐδήλωσας ἀνδρὸς* mss. *ἔδειξας ἀνέρος* Wunder. Pal. Cf. ad v. ant. 245. *αἴθονος* L. (*αἴθοπος* corr. a m. rec.). Dind. *αἴθωνος* Γ. Ald. *αἴθοπος* plerique mss. Epica forma, ut videtur, pro *αἴθωνος*. Cf. Eur. Rhes. 122. *αἴθων γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται θράσει*. Aesch. Sept. 448. *αἴθων — λῆμα*. Plat. Resp. VIII. 559 D. *αἴθωσι* (*αἴθοσι* plures mss.) *θηρσί*. *φευκτὰν* (*φερτὰν* ms. Pal.) mss. *φευκτὸν* Suid. s. v. *αἴθοπος*. Dedi *φερτάν*. Cf. Eur. Hec. 158. *δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς, τᾶς οὐ φερτᾶς*.

221. *μεγάλων*] Suspectum. Venit fortasse a vicino *μέγας* (222.).

222. *ὁ μέγας μῦθος*] Cf. 173. *ὦ μεγάλα φάτις*. 142.

223. *ὤιμοι* L. 225. *ἱππονόμους* mss. *ἱππονώμας* Porson.

234. *ποίμναν* mss. *ποίμνην* Ellendt.

235. *τὴν μὲν ἔσω* mss. *τὰ μὲν εἴσω* Tricl. *σφάζ'* mss. Fort. *'σφαζ'* (sic).

δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελὼν
τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
ῥίπτει θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω
κίονι δήσας
μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν
παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ,
κακὰ δεννάζων ῥήμαθ', ἃ δαίμων,
οὐδεὶς ἀνδρῶν, ἐδίδαξεν.

ἀντιστροφή.

ΧΟ. ὥρα τιν' ἤδη κάρα καλύμμασι κρυψάμενον ποδοῖν
κλοπὰν ἀρέσθαι,
ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον
ποντοπόρῳ ναῒ μεθεῖναι·
τοίας † ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι
καθ' ἡμῶν. πεφόβημαι λιθόλευστον ἄρη
ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς, τὸν αἶσ' ἄπλατος ἴσχει.

ΤΕ. οὐκέτι· λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπῆς
ᾄξας ὀξὺς νότος ὣς λήγει,
καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.
τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη,
μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

ΧΟ. ἀλλ', εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ·
φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

ΤΕ. πότερα δ' ἄν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις,
φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;

244. κοὐδεὶς mss. Correxi οὐδείς. Cf. Aesch. Ag. 663. ἡμᾶς — ἐξῃτήσατο | θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.

245. ἤδη nonnulli mss. ἤδη τοι L   κρᾶτα mss. κάρα Tricl.

250. μεθεῖναι] Sc. ἑαυτόν, ut exponit schol. Anglice to set off, to start. Suspectum. συθῆναι parum probabiliter Herwerden, coll. Prom. 135.

251. ἐρέσσουσιν mss. Loquuntur ut nautae, sed corrigendum, ni fallor, ἐρείδουσιν. Idem suadet Nauck. Cf. Arist. Eq. 628. κατὰ τῶν ἱππέων | κρημνοὺς ἐρείδων. Ran. 914. ἤρειδεν ὀρμαθοὺς ἂν μελῶν.

254. Ἄρη L. Ἄρην plures mss.

257. ἄτερ mss. Qu. ἄτ' ἐκ.   στεροπᾶς mss. στεροπῆς Dind.

ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.
ΤΕ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.
ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις.
ΤΕ. ἀνὴρ ἐκεῖνος, ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
αὐτὸς μὲν ἥδεθ' οἷσιν εἴχετ' ἐν κακοῖς,
ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνών·
νῦν δ', ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ
ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος.
ἆρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά;
ΧΟ. ξύμφημι δή σοι καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
πληγή τις ἥκῃ. πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος
μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται;
ΤΕ. ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή.
ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;
δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
ΤΕ. ἅπαν μαθήσει τοὔργον ὡς κοινωνὸς ὤν.
κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἕσπεροι
λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον, ἄμφηκες λαβὼν
ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἕρπειν κακάς.
κἀγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω, Τί χρῆμα δρᾷς,
Αἴας; τί τήνδ' ἄκλητος οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμᾷ πεῖραν οὔτε του κλύων

268. *διπλάζον*] Qu. *διπλοῦν ὄν.* Persaepe apud Sophoclem occurrit *διπλοῦς*, nusquam alibi *διπλάζειν*.

269. *ἡμεῖς* mss. *δισσῶς* Kock. V. Add.

270. *πῶς*] *τί* conj. Nauck. *οὐ κάτοιδ'* mss. Qu. *οὐ γὰρ οἶδ'*.

271. *ἀνὴρ* mss.

272. *οἷσιν εἴχετ' ἐν κακοῖς*] Qu. *οἷς κακοῖσιν εἴχετο.* Sed cf. 1145. *ἡνίκ' ἐν κακῷ χειμῶνος εἴχετο.*

273. *φρονούντων* (*γρ. βλεπόντων* ab S.) L.

286. *ἄμφηκες*] An *ἀμφῆκες* (sic)? Cf. Homerica *εὐήκης* et *νεήκης*.

287. *ἐξόδους ἑρπὲιν κενάς* mss. Lege — *ἕρπειν κακάς.* Cf. 806. *ζητεῖτ' ἰόντες τἀνδρὸς ἔξοδον κακήν.*

289. *οὔθ'* — *οὔτε* — mss. Qu. *οὐδ'* — *οὐδὲ* —.

290. *ἀφορμᾶς* L. *ἐφορμᾶς* al. Lege *ἀφορμᾷ.* Cf. O. C. 1401. *οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος* (*ὁδοῦ 'ς τέλος?*) *Ἄργους ἀφωρμήθημεν.* et ad Phil. 43. *ἐπὶ φορβῆς* (*φορβὴν?*) *νόστον ἐξελήλυθεν.*

σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός.
ὁ δ' εἶπε πρός με βαί' ἀεὶ δ' ὑμνούμενα·
Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω φράζειν πάθας·
ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὔερόν τ' ἄγραν.
καὶ τοὺς μὲν ηὐχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
ἔσφαζε κἀρράχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
ᾐκίζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πίτνων.
τέλος δ' ὑπᾴξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινι
λόγους ἀνέσπα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
τοὺς δ' αὖ 'π' Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
† ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσοιτ' ἰών.
κἄπειτ' ἐσᾴξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν
ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται.
καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος,
παίσας κάρα 'θώϋξεν· ἐν δ' ἐρειπίοις
νεκρῶν ἐρεισθεὶς ἕζετ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί.
καὶ τὸν μὲν ἧστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον,

296. *ἔσω* mss. *εἴσω* Dind.

297. *εὔκερων* mss. *εὔερον* Schneid. Dind. Correctio necessaria.

301. *ἀπᾶξας* (sic) L. pr. m. *ὑπαΐξας* m. rec. *ἀπᾴξας* in lemmate schol. *ἐπαΐξας* aut *ἀπαΐξας* nonnulli mss.

304. *ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν* — mss. Qu. *ὅπως* (aut *οἷον*) *τάχ' αὐτῶν* (aut *αὐτὸν*, et sic L. pr.), aut *ὅπως ἐκείνων* —. Sed cf. Fr. 339. *ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν* —. *ἐκτίσαιτ'* mss. *ἐκτίσοιτ'* Musgr. Quam correctionem confirmat participium additum *ἰών*. Sed ne hoc quidem sanum videtur. Scripserat fortasse *ἐργάσοιτ'*. Cf. Trag. adesp. 409. *ὕβρις τάδ'* — *ἐξεργάζεται*.

305. *ἀπάξαις* L. pr. *ἀπαΐξας* sec. m. *ἐπᾴξας* aut *ἐπαΐξας* plures mss.

306. *ξὺν* L. *σὺν* nonnulli mss.

308. *θώϋξεν* (sic) L.

309. *ἐρειφθεὶς*] *ἐρεφθεὶς* L. pr. *γρ. ἐρεισθεὶς* ab S.

311. *τὸν μὲν ἧστο πλεῖστον* —] Mira articuli ab adjectivo ejus sejunctio. Tacent plerique editores. Haec scripsisse poetam incredibile mihi videtur.

ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δείν' ἐπηπείλησ' ἔπη,
εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτέ.
κἀγώ, φίλοι, δείσασα τοὐξειργασμένον
ἔλεξα πᾶν ὅσονπερ ἐξηπιστάμην.
ὁ δ' εὐθὺς ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγράς,
ἃς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ·
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους
τοιούσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἦγεν ἐκχέαι·
ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων
ὑπεστέναζε ταῦρος ὣς βρυχώμενος.
νῦν δ' ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ
ἄσιτος ἀνὴρ ἄποτος ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδηροκμῆσιν ἥσυχος θακεῖ πεσών,
καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν,
τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει κωδύρεται.
ἀλλ', ὦ φίλοι, τούτων γὰρ εἵνεκ' ἐστάλην,

312. *τὰ δείν' ἐπηπείλησ' ἔπη*] Fort. *δείν' ἅσσ'* —, sed cf. 650. *ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε.* 1226. Tr. 476. Ph. 327. Ant. 408. Eur. Or. 376. Ph. 185. Arist. Ran. 796.

314. *ἐν τῷ πράγματος*] Cf. Tr. 375. *ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος;*

317. *οἰμωγὰς λυγρὰς* mss. Qu. *οἰμωγὰς πικρὰς*, ut in Ph. 190. O. C. 1610. *φθόγγον πικρόν.* Eur. Tro. 1227. *πικρὸν ὄδυρμα.*

319. *βαρυψύχου*] *βραχυψύχου* Naber. Schol. *μικροψύχου.*

320. *ἐξηγεῖτ' ἔχειν* mss. Correxi *ἦγεν* (ducebat, existimabat, Angl. he reckoned) *ἐκχέαι.* Cf. Ant. 34 *τὸ πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδέν.* O. R. 784. Eur. Suppl. 773. *ᾄδου μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους.* Aut *ἦγεν ἰέναι.* Cf. 629. *γόον* — *ἥσει.* 851. *ἥσει* — *κωκυτόν.* Compositum *ἐξηγεῖσθαι* hoc sensu nusquam legitur.

328. *τούτων γὰρ οὕνεκ'* mss. In hujusmodi locis constanter formam *εἵνεκα* reposui. Dindorfius forma Ionica *εἵνεκα* neminem Atticorum usum esse contendit, "abusu" autem quodam factum esse ut *οὕνεκα* etiam pro *ἕνεκα* diceretur. Apud Sophoclem neque *ἕνεκα* neque *εἵνεκα* alibi legitur. Apud Aeschylum *παντὸς εἵνεκα* praebent mss. in Suppl. 188. Graviter, opinor, errant qui *οὕνεκα* i. q. *ἕνεκα* aut *εἵνεκα* valere arbitrantur. Alia hujus praepositionis forma est *ἕνεκεν*, qua non utuntur Tragici. Conjunctio *οὕνεκα* ex *οὗ ἕνεκα* composita est et significat quod, quia, i. q. *ὅτι*, Anglice that, non propter. Similiter *ὁθούνεκα* ex *οὗ* et *ἕνεκα* compositum est.

αρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι.
φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται λόγοις.
ΧΟ. Τέκμησσα, δεινὰ, παῖ Τελεύταντος, λέγεις,
ἡμῖν τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.
ΑΙ. ἰώ μοί μοι.
ΤΕ. τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν;
ΑΙ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι πάλιν.
ΑΙ. ἰὼ παῖ παῖ.
ΤΕ. ὤμοι τάλαιν'· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ.
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.
ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ
λεηλατήσει χρόνον; ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.
ΧΟ. ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
τάχ' ἄν τιν' αἰδῶ κἀς ἐμὲ βλέψας λάβοι.
ΤΕ. ἰδοὺ, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδέ τ' ἔργα, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.

στροφὴ α'.

ΑΙ. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων
μόνοι δὴ 'μμένοντες ὀρθῷ νόμῳ,
ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
ἀμφίδρομον κυκλοῦται.
ΧΟ. οἴμ', ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.

330. φίλοι mss. et schol. λόγοις Dind. Pal. ex Stobaeo Fl. 113, 8. Qu. λόγοις — φίλων. 337. 344. ἀνὴρ mss.

338. παρὸν mss. Suspectum Nauckio. φρονῶν Metzger. Qu. πάλιν, aut φρένας.

345. κἀπ' ἐμοὶ βλέψας mss. κἀς ἐμὲ — Herwerden.

347. τὰ τοῦδε πράγη mss. Qu. τὰ τοῦδέ τ' ἔργα, quod facile in codicum lectionem transire poterat.

348. μόνοι ἐμῶν φίλων mss. Qu. μόνοι τῶν φίλων.

350. τ' mss. ἔτ' Herm. Qu. μόνοι δὴ 'μμένοντες.

353. κυκλεῖται mss. Dedi κυκλοῦται (circumdat). Cf. Aesch. Pers. 458. ἀμφὶ δὲ κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον. Sept. 121. Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου κυκλοῦνται.

354. ἔοικας mss. Qu. ἔοικεν, nisi mox pro ἔχει corrigendum ἔχεις (v. schol.). Ipsum Ajacem alloquitur 361.

δηλοῖ δὲ τοὔργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει.

ἀντιστροφὴ α΄.

ΑΙ. *ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας,*
ἅλιον ὃς ἐνέβας ἑλίσσων πλάταν,
σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα πημονὰν ἐπαρκέσοντ᾽.
ἀλλά με συνδάϊξον.

ΧΟ. *εὔφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς*
ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.

στροφὴ β΄.

ΑΙ. *ὁρᾷς τὸν θρασὺν, τὸν εὐκάρδιον,*
τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις,
ἐν ἀφόβοισι θηρσὶ δεινὸν χέρας;
οἴμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.

ΤΕ. *μὴ, δέσποτ᾽ Αἴας, λίσσομαί σ᾽, αὔδα τάδε.*

ΑΙ. *οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖς πόδα;*
αἰαῖ αἰαῖ.

ΤΕ. *ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε καὶ φρόνησον εὖ.*

ΑΙ. *ὦ δύσμορος, ὃς χερὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,*
ἐν δ᾽ ἑλίκεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις
ἐρεμνὸν αἷμ᾽ ἔδευσα.

ΧΟ. *τί δῆτ᾽ ἂν ἀλγοίης ἐπ᾽ ἐξειργασμένοις;*
οὐ γὰρ γένοιτ᾽ ἂν ταῦτά γ᾽ ὥστ᾽ οὐχ ωδ᾽ ἔχειν.

355. *ἀφροντίστως*] *ἀνηκέστως* conj. Nauck.

357. *ἐπέβας* mss. Qu. *ἐνέβας* (conscendisti, Angl. didst embark). *ἑλίσσων*] Qu. *ἐρέσσων*. Sed cf. Homericum *ἀμφιέλισσαι*.

359. *ἁλίαν* mss. *ἅλιον* Herm.

360. *ποιμένων* mss. *πημονὰν* Reisk. Wund. Bl. *τῶν ἐμῶν* Linwood. Qu. *τῶν φίλων* (cf. 349.) aut *δὴ βροτῶν*. *ἐπαρκέσοντ᾽*] Aversurum. Cf. Hom. Il. 2, 873. *οὐδέ τί οἱ τότ᾽ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον*. *Ἐπαρκεῖν* plerumque significat opitulari. 367. *ὤιμοι* L.

369. *οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον —;* mss. Cf. ad v. ant. 384? *ἐκνεμεῖ* mss. Lege *ἐκνεμεῖς*. Cf. O. R. 468. *φυγᾷ πόδα νωμᾶν*. Ph. 717. *πόδ᾽ ἐνώμα*. Qu. *ἐξαρεῖ* aut *ἐξαρεῖς*.

370. *αἶ αἶ αἶ* L. *αἶ αἶ αἶ αἶ* al. *αἰαῖ αἰαῖ* Dind.

372. *ὦ*] *ὢ* L. *χερσὶ* mss. *χερὶ* Herm.

375. *κλυτοῖς*] I. e. *βληχωμένοις*. Anglice bleating.

378. *ταῦθ᾽ ὅπως οὐχ᾽ ὧδ᾽ ἔχειν* mss. Correxi *ταῦτά γ᾽ ὥστ᾽ οὐχ ὧδ᾽ ἔχειν*.

ἀντιστροφὴ β'.

ΑΙ. ἰὼ πάντα δρῶν ἁπάντων τ' ἀεὶ
κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου,
κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ,
ἦ που πολὺν γέλωϑ' ὑφ' ἡδονῆς γελᾷς.
ΤΕ. ξύν τοι ϑεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὠδύρεται.
ΑΙ. ἴδοιμι δή νιν καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.
ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. μηδὲν μέγ' εἴπῃς. οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ;
ΑΙ. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ,
πῶς ἂν τὸν αἱμυλώτατον,
ἐχϑρὸν ἄλημα, τούς τε δισσάρχας ὀλέσσας βασιλῆς
τέλος ϑάνοιμι καὐτός;
ΤΕ. ὅταν κατεύχῃ ταῦϑ', ὁμοῦ κἀμοὶ ϑανεῖν
εὔχου· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεϑνηκότος;

στροφὴ γ'.

ΑΙ. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος,
ἔρεβος ὦ φαεννότατον ὡς ἐμοί,
ἕλεσϑ' ἕλεσϑέ μ' οἰκήτορα,
ἕλεσϑέ μ'· οὔτε γὰρ ϑεῶν τινος οὔϑ' ἁμερίων
ἔτ' ἄξιον βλέπειν τιν' εἰς ὄνασιν ἀνϑρώπων.

379. *πάνϑ' δρῶν* mss. (Cf. 836. O. R. 1213. Ant. 184. O. C. 43. 1453. Fr. 280, 2.) *πάντα δρῶν* Wakef. Recte, opinor. Cf. v. *παντοῦργος* (445.) et *πανοῦργος*. *τ'* L. a m. rec. in pluribus mss. omissum.

380. *Λαερτίου* L. aliique plures et Suid. s. v. *ἄλημα*.

382. *ἄγεις* mss. *γελᾷς* Nauck. Recte opinor. Cf. Ant. 551. *γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ*. 383. *ξὺν τῷ ϑεῷ* mss. *ξύν τοι ϑεῷ* Schneid. Recte.

384. *ἴδοιμί νιν* mss. et Suidas. *ἴδοιμι μήν νιν* Lud. Dind. Qu. *ἴδοιμ' ὅμως νιν*, aut *ἴδοιμι δή νιν*, aut *ἴδοιμ' ἐγώ νιν*. Cf. ad 369.

387. *προπάτωρ* aut *πρόπατορ* mss. *πάτερ* T.

388. Qu. *τὸν αἱμύλον τε κἄχϑιστον ἄλημα*.

390. *ὀλέσας* mss. *ὀλέσσας* Turn.

396. *ὡς ἐμοί*] Cf. Ant. 1161. *Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς ὡς ἐμοί* (*οὐδείς*?) *ποτε*.

397. *ἕλεσϑέ μ' ἕλεσϑέ μ'* L. *ἕλεσϑέ μ' ἕλεσϑ'* al. *ἕλεσϑ' ἕλεσϑέ μ'* Elmsl.

400. *ἄξιος* mss. Corrigendum proculdubio *ἄξιον*, quod legisse videtur schol. Cf. Arist. Ach. 8. *ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι*. Eq. 616. *βλέπειν*

ἀλλά μ' ἁ Διὸς
ἀλκίμα θεὸς
ὀλέθρι' αἰκίζει.
ποῖ τις οὖν φύγῃ;
ποῖ μολὼν μένω;
εἰ τὰ μὲν φθίνει, † φίλοι, τίσις δ'
ὁμοῦ πέλει, μώραις δ' ἄγραις προσκείμεθα,
πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με
χειρὶ φονεύοι.
ΤΕ. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον
φωνεῖν, ἃ πρόσθεν † οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν.

ἀντιστροφὴ γ'.

ΑΙ. ἰὼ πόροι ἁλίρροθοι
πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
πολὺν πολύν με δαρόν τε δὴ
κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἀλλ' οὐκ ἔτι γ', οὐκ
ἔτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἴστω.
ὦ Σκαμάνδριοι
γείτονες ῥοαί,
εὔφρονες Ἀργείοις,
οὐκέτ' ἄνδρα μὴ
τόνδ' ἴδητ', ἔπος

τιν' εἰς ὄνασιν] Cf. 514. *ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἐστὶν εἰς ὅ τι βλέπω.* El. 954. 959. Ant. 923. *τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι | βλέπειν; εἰς ὄνησιν* mss. *εἰς ὄνασιν* Br.

402. *ὀλέθριον* mss. *οὔλιον* Wund. *ὀλέθρι'* Dind.

403. *φύγῃ* (*γρ. τραπῇ* ab S.) L.

404. *μενῶ* vulg. *μὲν ὦ* L. pr. Lege *μένω*.

405. *φίλοι*] Suspectum, quum solam Tecmessam alloquatur Ajax. Qu. *πάλαι.* Qu. *εἰ τὰ μὲν* (aut *τῶν*) *φίλων φθίνει.* *τοῖσδ' ὁμοῦ πέλας* mss. *τίσις δ' ὁμοῦ πέλει* Dind. (*τίσις* etiam Lobeck. *τίσις* (vindicta) legitur O. C. 228. 1329. Fr. 677.) *Πέλας* glossema videtur esse ad *ὁμοῦ* adscriptum. 407. *μωραῖς* mss. *μώραις* Elmsl.

411. *οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν* mss. *οὐκ ἔτλη ποτ' ἂν κλύειν* Naber. Qu. *οὐκ ἔτλη ποτ' ἂν χανεῖν* (*λακεῖν*, aut *λέγειν*).

412. *ἰὼ* addidit Br.

413. *νέμος ἐπάκτιον* mss. Qu. *νομοὶ ἐπάκτιοι*, aut *νάπος ἐπάκτιον.* 417. *ὦ*] *ἰὼ* L.

ἐξερῶ μέγ', οἷον οὔτινα
Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ
Ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος
ὧδε πρόκειμαι.
ΧΟ. *οὔτοι σ' ἀπείργειν οὐδ' ὅπως ἐῶ λέγειν*
ἔχω κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.
ΑΙ. *αἰαῖ· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον*
τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ
καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·
ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
τὰ πρῶτα † καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὔκλειαν φέρων·
ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει,
οὐδ' ἔργα μείω χερσὶν ἀρκέσας ἐμαῖς,
ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι.
καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ·
εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι

424. *ἐξερέω* mss. *ἐξερῶ* Porson.

428. *οὔθ'* mss. *οὐδ'* Elmsl.

431. *ξυνοίσειν* mss. Schol. *συνῳδὸν ἔσεσθαι.* Conferunt El. 1463. *νοῦν ἔσχον ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.* Cujus loci paullo diversa est ratio. Sensui bene conveniret *ξυνᾴδειν.* Cf. O. R. 1113. *ἔν τε γὰρ μακρῷ | γήρᾳ (χρόνῳ?) ξυνᾴδει τῷδε τἀνδρὶ σύμμετρος.* Phil. 92 C. *οὗτος — ὁ λόγος ἐκείνῳ πῶς ξυνᾴσεται;* Plat. Prot. 333 A. *οὐ γὰρ συνᾴδουσιν ἀλλήλοις.* Sed in hujusmodi locis aoristus potius quam futurum adhiberi solet. Cf. Ph. 536. *οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν — ἄλλον — τλῆναι τάδε.* O. C. 999. *οὐδὲ τὴν πατρὸς | ψυχὴν ἂν οἶμαι — ἀντειπεῖν.* Arist. Th. 524. *τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον — οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν οὐδὲ τολμῆσαί ποτ' ἄν.*

435. *τὰ πρῶτα — ἀριστεύσας στρατοῦ*] Cf. 1300. *στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας.* 443. 464. *καλλιστεῖ'* mss. Qu. *καὶ τὰ πλεῖστ'.*

438. *Τροίας ἐπελθὼν* mss. *τοῦτον παρελθὼν* Herw. Qu. *τοῦτον τότ' ἐλθών. Τροίας* glossema esse suspicor.

439. *χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς* mss. Qu. *χερσὶν ἀρκέσας* (aut *ἐνδείξας*) *ἐμαῖς.* *ἀρκέσας*] Schol. *δείξας, βοηθήσας, ποιήσας.* Qu. *ἀποδείξας.*

κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινὶ,
οὐκ ἄν τις αὔτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
νῦν δ' αὔτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας
ἔπρασαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.
κεἰ μὴ τό τ' ὄμμα χαὶ φρένες διάστροφοι
γνώμης μ' ἀπεῖρξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε
δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν.
νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ
ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπευθύνοντ' ἐμὴν
ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς·
κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
ἐμοῦ μὲν οὐχ † ἑκόντος, εἰ δέ τις θεῶν
βλάπτοι, φύγοι τἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα.
καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατὸς,
ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας
δισσούς τ' Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν

443. *κρίνειν ἔμελλε*] Qu. *κρινεῖν ἔμελλε.* Sed cf. O. R. 1385. *ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν* (*τούσδ' εἰσορᾶν*?). *ἀριστείας*] Qu. *ἀριστείων.* 446. *ἔπραξαν* mss. Qu. *ἔπρασαν.*

447. *τόδ' ὄμμα καὶ φρένες* mss. Lege *τό τ' ὄμμα χαὶ φρένες.*

448. *γνώμης ἀπῆξαν* mss. Lege *γνώμης μ' ἀπεῖρξαν.* Cf. 50. *ἐγώ σφ' ἀπείργω δυσφόρους*(?) *ἐπ' ὄμμασι* | *γνώμας*(?) *βαλοῦσα τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς.* 452.

450. *ἀδάμαστος* mss. *ἀδάματος* Elmsl.

451. *ἐπευθύνοντ'* L. pr. *ἐπεντύνοντ'* L. corr. *ἐπεντύνοντ'* Lb. Cf. 72. *χέρας* | *δεσμοῖς ἀπευθύνοντα* (retorquentem).

455. *οὐχ ἑκόντος*] *γρ. οὐκ ἔχοντος* in schol. *οὐ κιχόντος* Naber. Qu. *οὐκ ἐῶντος* aut *οὐ θέλοντος.*

456. *γ' ἂν* mss. *τἂν* Elmsl.

459. Hunc versum manifesto spurium esse judicat Herwerden.

461. *μόνους τ'* mss. *προδούς τ'* sagaciter F. W. Schmidt., coll. 588. *μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.* O. C. 822. 1633. Ph. 757. Correxi *δισσούς τ'.* Ita etiam Morstadt.

γυμνὸν φανέντα τῶν αριστείων ἄτερ;
[ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν]
οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν πολλοῖς μόνος
καὶ δρῶν τι χρηστὸν, εἶτα λοίσθιον θάνω;
ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμί που.
οὐκ ἔστι ταῦτα. πεῖρά τις ζητητέα
τοιάδ' ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
μὴ τὴν φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου
κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχοι
προσθεῖσ' ἂν ἢ ἀναθεῖσα πλήν γε κατθανεῖν;
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν
ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον.

ΧΟ. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
παῦσαί γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι τάσδε φροντίδας μεθείς.

ΤΕ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης
οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.
ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρὸς

465. *μέγαν*] Suspectum Nauckio. Versus, ni fallor, spurius.

467. *ξυμπεσὼν* L. *ἐμπεσὼν* Γ. Fortasse recte. *μόνος μόνοις*] *πολλοῖς μόνος* Morstadt. Nauck. Recte, opinor.

469. *εὐφραίναιμι* L.

472. *μή τοι φύσιν γ'* mss. Lege *μὴ τὴν φύσιν γ'*.

475. *ἔχει* mss. Qu. *ἔχοι*. Cf. Bacchyl. 19, 4. *τὸ — παρ' ἀμάρ τε καὶ νύκτα — ἐὸν ἰάπτεται κέαρ*. Eur. Her. 611. *παρὰ δ' ἄλλαν ἄλλα μοῖρα διώκει (βροτούς)*.

476. *προσθεῖσα κἀναθεῖσα* mss. Schol. *προσθεῖσα τὸ ζῆν καὶ ἀναβαλλομένη τοῦ (τὸ?) θανεῖν*. Dedi *προσθεῖσ' ἂν ἢ ἀναθεῖσα*. *τοῦ γε κατθανεῖν* mss. Qu. *πλήν γε κατθανεῖν*, aut *προσθεῖσα κἀναθεῖσ' ἀεὶ τὸ κατθανεῖν*.

477. Cf. 1170. *τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς | οὐκ ἂν πριαίμην*.

εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πόλει Φρυγῶν,
νῦν δ' εἰμὶ δούλη· θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που·
καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν, ἐπεὶ
τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς
εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί,
μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφείς τινι.
ἣν γὰρ θάνῃς σὺ καὶ τελευτήσας μ' ἀφῇς
μόνην, νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο
ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἕξειν τροφήν.
καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ
λόγοις μ' ἰάπτων, Ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,
οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.
τοιαῦτ' ἐρεῖ τις· κἀμὲ μὲν δαίμων ἐλᾷ,
σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει.
ἀλλ' αἴδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
γήρᾳ προλείπων, αἴδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις

488. *σθένοντος ἐν πλούτῳ* mss. *σθένοντος ἐν πόλει* optime Naber. Cf. O. C. 456. *κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.* Idem ipse proposueram. Dicendum fuisset *σθένοντος πλούτῳ*, non *ἐν πλούτῳ*. Qu. *εἴπερ τις εὖ κλύοντος* —.

491. *τὸ σὸν λέχος*] Ut uxor tua. Cf. 493. Tr. 27. *λέχος — Ἡρακλεῖ κριτὸν | ξυστᾶσα.*

495. *ἐφείς* mss. *ἀφείς* Palmer. Fortasse recte. Cf. 496. Redde Anglice having made me over (consigned, committed me). Cf. 1297. *ἐφῆκεν* (*αὐτὸν*) *ἔλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.*

496. *εἰ* mss. *ἣν* al. *ᾗ* Both. Wund. Dind. *θάνῃς* L. corr. *θάνεις* pr. *τελευτήσεις* L. pr. *τελευτήσῃς* sec. *ἀφῇς* mss. *μ' ἀφῇς* Br.

497. *ταύτῃ* mss. Suspectum, quum mox sequatur *τῇ τόθ' ἡμέρᾳ.* Qu. — *μόνην, κτλ.* *τῇ τόθ' ἡμέρᾳ*] Qu. *τῇδε θἠμέρᾳ.*

501. *λόγοις ἰάπτων* vulg. Lege *λόγοισι βάλλων*, aut *λόγοις μ' ἰάπτων.* *ἰάπτων* (*γρ. ἀτίζων* ab S.) L.

503. *οἵας λατρείας*] Nonne *οἵαν λατρείαν*? Cf. Tr. 830. *ἐπίπονον λατρείαν.*

θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
οἴκτειρε δ', ὦναξ, παῖδα τὸν σόν, εἰ νέας
τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
κείνῳ τε κἀμοὶ τοῦθ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς.
ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὅ τι βλέπω
πλὴν σοῦ· σὺ γάρ μου πατρίδ' ᾔστωσας δόρει,
καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
καθεῖλεν Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας.
τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς,
τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι.
ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν. ἀνδρί τοι χρεὼν
μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τί που 'πάθε·
[χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί.]
ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος,
οὐκ ἂν γένοιτ' ἂν οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ.

ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ
θέλοιμ' ἄν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.

ΑΙ. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.

ΤΕ. ἀλλ', ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.

ΑΙ. κόμιζέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω.

511. σοῦ διοίσεται μόνος] Cf. O. C. 1250. ἀνδρῶν γε μοῦνος. Ph. 183. κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων. διοίσεται] Schol. βιώσεται. Quod fortasse reponendum.

515. σὺ] σοὶ L. μοι] Qu. μου. πατρίδ' ᾔστωσας] Qu. πατρίδ' ἐδῄωσας. δορὶ mss. δόρει Dind.

516. ἄλλη mss. ὠμὴ Nauck. Qu. αἰνή (e. i. κακή). Cf. 929. κακὰν μοῖραν. El. 1093. μοίρᾳ οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν. O. R. 887. κακὰ — μοῖρα. μοῖρα — καθεῖλεν] Cf. O. C. 1690. κατά με φόνιος ἀΐδας ἕλοι πατρὶ ξυνθανεῖν.

521. εἰ — πάθῃ L. εἰ — πάθοι plures mss. εἴ τι προὔπαθεν Badham. Qu. ἤν — πάθῃ, aut εἴ τί που 'παθε. Cf. ad O. R. 198.

522. Versus suspectus Dobraeo.

524. γένοιτ' ἔθ' L. γένοιτό ποθ' plerique mss. γένοιθ' Γ. γένοιτ' ἂν nonnulli Suidae libri s. v. μνῆστις. Quod praeferendum videtur.

527. καὶ κάρτ'] Vel maxime. Ut καὶ μάλα.

530. νῦν L.

ΤΕ. καὶ μὴν φόβῳ σῷ γ' αὐτὸν ἐξερρυσάμην.
ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν, ἢ τί μοι λέγεις;
ΤΕ. μή σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
ΑΙ. πρέπον γε τἂν ἦν δαίμονος τοὐμοῦ τόδε.
ΤΕ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι
ΑΙ. ἐπῄνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἣν ἔθου.
ΤΕ. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;
ΑΙ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.
ΤΕ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
ΑΙ. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;
ΤΕ. ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
ΑΙ. εὕδοντι φωνεῖς ἢ λελειμμένῳ λόγου;
ΤΕ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.
ΑΙ. αἶρ' αὐτὸν αἶρε δεῦρο· ταρβήσει γὰρ οὔ
νεοσφαγῆ μου τόνδε προσλεύσσων φόνον,
εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμός γε πατρόθεν.
ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιῶσαι φύσιν.
ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος,

531. *φόβοισί γ'* mss. *φοβηθεῖσ'* Naber. Correxi jamdudum *φόβῳ σῷ γ'*. Conferri non debent O. R. 585. *ἄρχειν — σὺν φόβοισι.* 917. *ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, ἢν φόβους λέγῃ.* *ἐξελυσάμην* mss. Dind. *ἐξερρυσάμην* Herm. Nauck. Recte.

533. *σοί — ἀντήσας*] Ubi *ἀντᾶν* occurrere, obvenire (Angl. to go to meet) significat, cum dativo construitur, ut in Tr. 902. *ὅπως — ἀντῴη πατρί.* Sed O. C. 1445. *ἀντῆσαι κακῶν.*

534. *πρέπον*] Cf. Ph. 1227. El. 459. O. C. 653.

537. Qu. *ὡς ἐκ τῶνδ' ἔτ'* (pro *ἂν*) *ὠφελοῖμί σε.*

540. *τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;*] Cf. Aesch. Pr. 627. *τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;* *μέλλει*] Cuuctatur.

543. *ἕρποντι* mss. *εὕδοντι* Bl. Cf. Aesch. Cho. 867. *κωφοῖς ἀΰτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην | ἄκραντα βάζω;* *λόγων* (*ου* sup. a m. ant.) L.

546. *τοῦ τόνδε* L. Lb. pr. *που τόνδε* A. Ald. *τοῦτόν γε* Lb. corr. aliique. *μου τόνδε* recte Morstadt.

547. *τὸ πατρόθεν* mss. Lege *γε πατρόθενι.*

549. *κἀξομοιοῦσθαι φύσιν* mss. Lege *κἀξομοιῶσαι φύσιν.*

τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος, καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
ὁθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν.
ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος,
[τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακῶν,]
ἔστ' ἂν τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς.
ὅταν δ' ἵκῃ πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὁρᾶν ὅπως
δείξεις ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου 'τράφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.
οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσῃ
στυγναῖσι λώβαις οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι
λείψω τροφῆς ἄοκνον † ἔμπα, κεἰ τανῦν
τηλωπὸς οἰχνεῖ δυσμενῶν θήραν ἔχων.
ἀλλ', ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς,
ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
Τελαμῶνι δείξει μητρί τ', Ἐριβοίᾳ λέγω,

554. *ἀνώδυνον κακὸν* mss. Lege *ἀνώδυνον κακῶν*. Post h. v. legitur in libris versus spurius *τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν*. Ejecerunt eum Valck. Br. aliique. Similis interpolatio facta est post v. 1252.

555. *ἕως* mss. Lege *ἕως ἂν* (aut *ἔστ' ἂν*) —.

556. *δεῖ σ' ὅπως πατρὸς* | *δείξεις ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου 'τράφης* mss. et vulg. Corrigendum suspicor *δεῖ σ' ὁρᾶν ὅπως* | *δείξεις ἐν ἐχθροῖς οἷος ἐξ οἵου 'τράφης*. Corruptelae causa, ni fallor, fuit glossema *πατρὸς* in textum invectum. Cf. Ph. 55. *τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ* | *ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων* (l. *ὁρᾶν*).

557. *τράφης* (sic) L.

563. *ἔμπα* mss. Qu. *ἄνδρα* aut *ὄντα*. Dubia forma est *ἔμπα* pro *ἔμπας*. Cf. ad 121.

564. *τηλωπὸς* (*γρ. τηλουργὸς* ab S.) L.

569. *Ἐριβοίᾳ* (*Ἐριβοία* sic L.) mss. *Ἐρίβοιαν* Schaefer. Pal. Dind. Cf. 104. Ph. 1261. Ant. 198. Tr. 9. 739. 1228. Aesch. Fr. 169. *ἀλλ' Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος,* | *τῆς σῆς λέγω τοι μητρός*. Dem. Or. VIII. § 24. *παρ' ὧν ἂν ἕκαστοι δύνωνται, τούτων τῶν τὴν*

ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεὶ,
[μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ.]
καὶ τἀμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
δώσουσ' Ἀχαιοῖς μήτε λυμεὼν ἐμός.
ἀλλ' αὐτό μοι σὺ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων
πόρπακος ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται.
ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,
καὶ δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκήνους γόους
δάκρυε. κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή.
πύκαζε θᾶσσον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.
ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προμηθίαν·
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
ΤΕ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί;
ΑΙ. μὴ κρῖνε, μὴ 'ξέταζε· σωφρονεῖν καλόν.
ΤΕ. οἴμ' ὡς ἀθυμῶ. ναί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.
ΑΙ. ἄγαν με λυπεῖς. οὐ κάτοισθα τοῖς θεοῖς

Ἀσίαν ἐνοικούντων λέγω, χρήματα λαμβάνουσιν. Contra Ant. 32. σοὶ | κἀμοὶ, λέγω γὰρ κἀμὲ, —. Aesch. Sept. 609. Eur. Her. 642.

571. μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ] Hunc versum interpolatum jure ejecit Elmsl.

572. θήσουσ' mss. Vitiosum. Lege δώσουσ' aut πράσουσ'. Constructio continuata ab ὅπως (in v. 567.) pendet.

573. μήθ' ὁ mss. μήτε Schaefer. Cf. Eur. Hipp. 683. ὁ γεννήτωρ ἐμός (ὁ γεννήσας ἐμέ?). 574. σὺ mss. Fort. σοῦ.

579. δῶμ' ἀπάκτου mss. δῶμα πάκτου correctum ex Eustathio p. 742, 43. 1532, 59. 1937, 62. Redde aedes obsera. Cf. Eur. Fr. 1003. λῦε πακτὰ δωμάτων.

580. φιλοίκτιστον mss. φιλοικτίρμον Nauck.

581. πύκαζε] Schol. ἀσφαλίζου. Cf. Hesiod. Op. 622. νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι πυκάσαι τε λίθοισι | πάντοθεν. Qu. σύγκλειε. Cf. 593.

582. πήματι (γρ. τραύματι ab S.) L. et al.

583. τὴν mss. Qu. σήν. προθυμίαν mss. Correxi προμηθίαν.

589. ἄγαν γε mss. Dedi ἄγαν με. Cf. ad Ant. 573. κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς mss. Dedi κάτοισθα τοῖς θεοῖς. Vulgata ferri nequit.

ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι;
ΤΕ. εὔφημα φώνει. ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
ΤΕ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει; ΑΙ. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.
ΤΕ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ. ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;
ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλάσσου. ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τοὐμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς.

στροφὴ α'.

ΧΟ. ὦ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν που
ναίεις ἁλίπλακτος εὐδαίμων,
πᾶσιν περίφαντος ἀεί·
ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος
Ἰδαῖα ναίων λειμώνι' ἔπαυλα μηνῶν
ἀνάριθμος αἰὲν εὐνῶμαι
χρόνῳ τρυχόμενος,
κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
τὸν ἀπότροπον ἀΐδηλον Ἅιδαν.

ἀντιστροφὴ α'.

καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ξύνεστιν ἔφεδρος, ὤμοι μοι,
θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος·
ὃν ἐξεπέμψω πρὶν δή ποτε θουρίῳ

593. ξυνέρξεθ' mss. Qu. ξυνείρξεθ', sed cf. O. R. 890. ἕρξεται. Aesch. Eum. 566. κατεργαθοῦ. Thuc. 5, 11. περιέρξαντες. Plat. Gorg. 461 D. καθέρξῃς. Pol. 285 B. ἕρξας.

594. φρονεῖν (γρ. λέγειν ab S.) L.

600. παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος] Diu est ex quo. Cf. Ph. 493. ὃν δὴ παλαιὸν (πάλαι 'στὶν?) ἐξ ὅτου δέδοικ' ἐγὼ | μή μοι βεβήκῃ.

601. ἰδαίᾳ μίμνων λειμώνια ποίαι μήλων mss. Ἰδαῖα — λειμώνι' ἄποινα, μηνῶν Herm. Dind. Qu. Ἰδαῖα ναίων λειμώνι' ἔπαυλα, μηνῶν —.

602. μηνῶν ἀνάριθμος] Cf. Tr. 247. χρόνον — ἡμερῶν ἀνήριθμον. O. R. 179. ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται. ἀνήριθμος mss. Lege ἀνάριθμος. Cf. El. 232. ἀνάριθμος θρήνων. Qu. μόχθων —.

603. εὐνόμᾳ mss. εὐνώμᾳ Tricl. εὐνῶμαι Lob. Bergk. Bl. ἐνναίων Pal.

608. Cf. Eur. Suppl. 1141. ποτανοὶ δ' ἤνυσαν τὸν Ἅιδαν.

610. ἰώ μοι μοί μοι L. ὤμοι μοι Br.

κρατοῦντ' ἐν Ἄρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας
φίλοις μέγα πένθος ηὕρηται.
τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν
μεγίστας ἀρετᾶς
ἄφιλα παρ' ἀφίλοις
ἔπεσ' ἔπεσε μελέοις Ἀτρείδαις.

στροφὴ β'.

ἦ που παλαιᾷ μὲν σύντροφος ἁμέρᾳ,
λευκὰ δὲ γήρᾳ μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα
φρενομόρως ἀκούσῃ,
αἴλινον αἴλινον
οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς
ἥσει δύσμορος, ἀλλ' ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς
θρηνήσει, χερόπλακτοι δ'
ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας

ἀντιστροφὴ β'.

κρείσσων γὰρ Ἅιδᾳ κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,
ὃς ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς ἀρίστας

614. Ἄρει] Priori syllaba producta, ut in Tr. 653. Aesch. Sept. 233. *οἰοβώτας*] Schol. *ἀποπλανηθεὶς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλανηθέντων προβάτων καὶ μόνων βοσκομένων.* Mira locutio. Cf. *οἰόζωνος* O. R. 846. *οὐρεσιβώτας* Ph. 1148. *οἰοβουκόλος* Aesch. Suppl. 299.

615. *εὕρηται* (*γρ. γεγένηται* ab S.) L. *ηὕρηται* Dind. Qu. *ηὕρηκεν.*

618. *χεροὶν μέγιστ'* mss. *χεροῖν μεγίστας* Tricl.

621. *ἔπεσεν μελέοις* L. et al. *ἔπεσε μελέοις* Γ. Dind.

622. *παλαιᾷ* mss. *ταλαίνᾳ* Dind.

623. *ἡμέρᾳ* L. *λὲυκῷ* mss. *λευκὰ* Schneid. Dind.

626. *φρενομόρως*] Suspectum. Qu. *φρενομανῶς* (Aesch. Ag. 1140.) aut *φρενοβλαβῶς.*

631. *χερόπληκτοι* mss. *χερόπλακτοι* Lob. Cf. ad El. 484. Aesch. Sept. 911.

633. *ἀμύγματα* mss. *ἄμυγμα* Both.

635. *γὰρ Ἅιδᾳ* mss. *παρ' Ἅιδᾳ* Elmsl. *ἢ* mss. *ὁ* Lobeck.

636. *ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς ἄριστος* vulg. Lege — *γενεᾶς ἀρίστας.* Cf. Ph. 180. *οὗτος πρωτογόνων ἴσως | οἴκων* (*ἥκων*?) *οὐδενὸς ὕστερος* (*ὑστέρων*?). *ἄριστος* om. L. Γ. habent aliquot mss. in uno superscriptum.

πολυπόνων Ἀχαιῶν
οὐκέτι συντρόφοις
ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ.
ὦ τλᾶμον πάτερ, οἵαν σε μένει πυθέσθαι
παιδὸς δύσφορον ἄταν,
οἵαν οὔτις ἔθρεψεν
δίων Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε.
ΑΙ. *ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος*
φαίνει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀμβλίσκεται
χὠ δεινὸς ὅρκος χαὶ περισκελεῖς φρένες.
κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε,
βαφῇ σίδηρος ὣς ἐθηλύνθην στόμα
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτείρω δέ νιν
χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους
λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ
μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς,
μολών τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω
κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμόν, ἔχθιστον βελῶν,

640. *ὁμιλεῖ* mss. Vix sanum. Lege *ἀλᾶται* aut *ἀλύει.*

641. *τλᾶμον* L. *τλάμων* plerique mss.

644. *ἂν οὔπω τις* mss. Qu. *οἵαν οὔτις.*

645. *αἰὼν* mss. *δίων* Bergk. Muff. Cf. 757. *δίας Ἀθάνας.* Ph. 344. *δῖός τ' Ὀδυσσεύς.*

647. *φύει τ' ἄδηλα* mss. *ποιεῖ* — Stob. Ecl. phys. I. 9. 23. Lege *φαίνει τ' ἄδηλα* —. Idem proponit Herwerden. Multo melius cum *ἄδηλα* convenit *φαίνει* quam *φύει.* Hanc correctionem confirmat quod sequitur *φανέντα.*

648. *ἀλίσκεται* mss. Lege *ἀμβλίσκεται* (irritum redditur).

649. *καὶ* mss. *χαὶ* Br.

650. *ἐκαρτέρουν τότε* mss. *γρ. ἐπηπείλησ' ἔπη* in L. ab S. Quod fortasse reponendum. Cf. 312. *ἐμοὶ τὰ δείν' ἐπηπείλησ' ἔπη.*

651. *σίδηρος ὣς*] Cf. Hom. Od. 9, 392. *τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε* (*σιδήροιο*?) *κράτος ἐστί.* Ant. 474 sq. *ἐθηλύνθην*] Qu. *ἀπημβλύνθην.* Cf. Fr. 761. et ad O. R. 688.

656. *ἐξαλεύσωμαι* mss. et bis Suidas. *ἐξαλύξωμαι* Hesych. s. h. v.

657. *μολών τε* mss. Qu. *μολὼν δὲ* —.

γαίας ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται·
ἀλλ' αὐτὸ νὺξ Ἅιδης τε σωζόντων κάτω.
ἐγὼ γάρ, ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα.
τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον· τί μήν;
καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
τιμαῖς ὑπείκει. τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς
χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος
τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν·
δεινὸν δ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος
λύει πεδήσας· οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει.
ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
ἔγωγ'· ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι
ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος
ὡς καὶ φιλήσων αὖθις, ἔς τε τὸν φίλον
τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι
ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα· τοῖς πολλοῖσι γὰρ

659. *γαίας ὀρύξας* mss. *γαίᾳ ἐνορύξας* Morstadt. Fortasse recte.

666. *τολοιπὸν* L.

667. *Ἀτρείδα* L. *Ἀτρείδας* cet.

668. *τί μή;*] Lege *τί μήν;* Quidni? Cf. ad Aesch. Ag. 672.

670. *τιμαῖς*] Anglice to those in authority.

672. *αἰανὴς* mss. *αἰανῆς* correctum ex schol. Corrigendum suspicor *νυκτὸς αἰόλης*. Cf. Tr. 94. *αἰόλα νύξ* (i. e. stellis distincta). 132.

674. *δεινῶν* (*δεινόν* pr.) L. *δεινὸν* etiam Suid. s. v. *ἄημα*. *δεινῶν* schol. et Stob. Fl. 44, 7. *λείων* conj. Musgr. Dind. *τ'* mss. Lege *δ'*.

675. *ἐν δ'* mss. *ἐκ δ'* frustra Both. Muff.

678. *ἐγὼ δ'* mss. *λέγω δ'* Weckl. Muff. *ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθὼν ὅτι* Dind.

679. *ἤμην* (*ἡμῖν* sup. a m.) L. *ἡμῖν* (*γρ. ἤμην*) Lb. *ἤμην* cet. *ἐχθαρτέος* (*ἐχθραντέος* corr. a m. rec.) L.

βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν.
ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ
ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τάχους, γύναι,
εὔχου τελεῖσθαι τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ.
ὑμεῖς δ', ἑταῖροι, ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε
τελεῖτε, Τεύκρῳ δ', ἢν μόλῃ, σημήνατε
μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα·
ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον.
ὑμεῖς δ' ἃ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως
πύθοισθε, κεἰ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

στροφή.

ΧΟ. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν.
ἰὼ ἰὼ Πὰν Πάν,
ὦ Πὰν Πὰν ἁλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονοκτύπου

683. *ἑταιρείας λιμήν*] Cf. Theogn. 113. *μήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον, | ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.* *Ἑταιρία* aut *ἑταιρεία* legitur Eur. Or. 1072. 1079. et pluries apud Platonem. Sola forma *ἑταιρεία* ab adjectivo *ἑταιρεῖος* ducta ut *ἀνδρεία* ab *ἀνδρεῖος* usos esse antiquos scriptores arbitratur Dind. in Lex. Soph. p. 194. Quum in locis in Thesauro (III. 2117) indicatis forma per diphthongum metro postuletur, nusquam forma per simplicem vocalem, Dindorfius priorem rationem praeferendam esse judicat, cujus Ionica forma est *ἑταιρηΐη*, scilicet ab *ἑταιρεύομαι* (Theopomp. hist. 249. Diodor. XII. 21. etc.), ut *πορνεία* a *πορνεύω*. *Ἑταιρία* ab *ἑταιρεῖν* formatum est. Verbum *ἑταιρεῖν* legitur apud Aeschinem, Andocidem, et alios. Veram scripturam esse *ἑταιρείας* ostendit forma Ionica *ἑταιρηΐη* Herod. 5, 71. Nonnulli inter *ἑταιρία* (sodalitas, amicitia) et *ἑταιρεία* (factio) distinguebant; fortasse recte.

685. *ἔσω* L. *εἴσω* plures mss. *διὰ τέλους* mss. Lege *διὰ τάχους*. Cf. 822. *διὰ τάχους θανεῖν*. Tr. 595. *διὰ τάχους ἐλεύσεται.*

687. *ὑμεῖς θ'* mss. Lege *ὑμεῖς δ'*. *ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε*] Eadem haec mihi perficite quae haec factura est (565 sq.). Suspectum. Qu. *ταῦτα* (sic) *τῇδέ μ' ἐξ ἴσου | τιμᾶτε.*

688. *τιμᾶτε* mss. Suspectum. Qu. *τελεῖτε*. *τ'* mss. Lege *δ'*.

689. *μέλειν — ἡμῶν*] Pro *μέλεσθαι ἡμῶν*. Cf. El. 342.

693. *ἔφριξ' ἔρωτι*] Qu. *ἔφριξα χρῶτα* (aut *χρωτί*). Cf. Aesch. Fr. 387. *ἔφριξ' ἔρωτι τοῦδε μυστικοῦ τέλους.* Tr. 629. *ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ.* *ἀνεπτάμαν* L. Wund. Dind.

πετραίας ἄπο δειράδος φάνηθ', ὦ
θεῶν χοροποί' ἄναξ, ὅπως μοι
Νύσια Κνώσσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν † ἰάψῃς.
νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
ὁ Δάλιος εὔγνωστος
ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντὸς εὔφρων.

ἀντιστροφή.

ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.
ἰὼ ἰώ· νῦν αὖ,
νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος
θοᾶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας
λαθίπονος πέλει, θεῶν δ' αὖ
πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐσεβίᾳ σέβων μεγίστᾳ.
πάνθ' ὁ μακρὸς χρόνος μαραίνει,
κοὐδὲν ἀνέλπιστον φατίσαιμ' ἄν, εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων

700. *Κνώσι'* mss. Correxi *Κνώσσι'* ex inscriptionibus. *ἰάψῃς* (*ἰάψεις* L.) mss. *ξυνάψῃς* conj. Nauck. Recte, opinor. Sic *χορὸν ἅπτειν* Aesch. Eum. 297.

703. *πελαγέων*] Rarus est pluralis hujus nominis usus. Cf. Eur. Hel. 1226. *βαρβάροισι πελάγεσιν ναυσθλούμενον.* Or. 991. *ὁπότε πελάγεσι διεδίφρευσε.*

704. *εὔγνωστος* L. Lb. et al. Sic *κλαυτὸς* et *κλαυστὸς*, etc.

706. *ἔλυσεν*] *ἔλυσε γὰρ* L. a m. ant. aliique plures. *αἰνὸν ἄχος* mss. Correxerim *αἰνὸν νέφος* propter *ἀπ' ὀμμάτων*. Cf. Anaxandr. III. 197. *διασκεδᾶτε τὸ προσὸν νῦν νέφος | ἐπὶ τοῦ προσώπου.* Qu. *ἔλυσε δεινὸν ἄχος.*

710. *θοᾶν ὠκυάλων νεῶν*] Cf. Hom. Od. 7, 34. *νηυσὶ θοῇσι πεποιθότες ὠκείῃσι.*

711. *πάλιν* mss. Correxi *πέλει.*

712. *εὐνομίαν σέβων μεγίσταν* mss. *εὐσεβίᾳ σέβων μεγίστᾳ* conj. Nauck. Quod recepi.

714. *ὁ μέγας — χρόνος* mss. Lege *ὁ μακρὸς — χρόνος*, ut in 646. O. C. 7. *ὁ χρόνος — μακρός.* *μαραίνει τε καὶ φλέγει* mss. *μαραίνει* (om. *τε καὶ φλέγει*) Heath.

715. *ἀναύδητον* mss. et Suidas s. v. *ἄναυδος.* *ἀναύδατον* Lobeck. Correxi *ἀνέλπιστον.* *φατίξαιμ'* (*φατίζαιμ'* pr.) L. *φατίσαιμ'* Lobeck.

Αἴας † μετανεγνώσθη
θυμοῦ τ' Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, πρῶτον τόδ' ἀγγεῖλαι θέλω·
Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ
κρημνῶν, μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
μαθόντες ἀμφέστησαν, εἶτ' ὀνείδεσιν
ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν οὔτις ἔσθ' ὃς οὔ,
τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ
ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὥς τ' οὐκ ἀρκέσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν,
ἔστ' ἐς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη.
λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
ἀλλ' ἡμὶν Αἴας ποῦ 'στιν, ὡς φράσω τάδε;
τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.

ΧΟ. *οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας*
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.

716. *μετανεγνώσθη* mss. Hesychius per *μετανεπείσθη* explicat. Cf. v. *μετανιστάναι* O. C. 175. Qu. *μετανέγνωκεν,* aut *μετ' αὖ ἔγνωκεν.* Offendit vox passiva.

718. *θυμόν* mss. *θυμοῦ* Herm.

719. *τὸ πρῶτον* (*τοπρῶτον* sic L.) mss. Lege *πρῶτον τόδ'.*

722. *κυδάζεται τοῖς* —] Cf. Aesch. Fr. 81. *οὔτοι γυναιξὶ δεῖ κυδάζεσθαι· τί γάρ;*

726. *τοῦ — ἐπιβουλευτοῦ στρατοῦ*] Cf. Aj. 104. *τὸν σὸν ἐνστάτην.* *στρατοῦ* mss. *στρατῷ* Schaefer.

727. *ὡς* mss. Lege *ὥς τ'.*

729. 751. *εἰς* mss. *ἐς* Dind.

729. *ὥστ'* mss. *ἔστ'* Thiersch. Muff.

731. *δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω*] Cf. ad Ran. 174. *ὑπάγειθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.* Qu. *δραμοῦσ' ὅπως προσωτάτω,* ut *ὅπως τάχιστα,* etc.

735 sq. *οὐκ ἔνδον ἀνήρ, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως | βουλὰς νέας νέοισιν ἁρμόσας τύχαις* tentat Nauck.

ΑΓ. ἰοὺ ἰού.
βραδεῖαν ἡμᾶς τἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
πέμπων ἔπεμψεν, ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον;
ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔκτοθεν στέγης
μὴ 'ξω παρεῖναι πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχοι.
ΧΟ. ἀλλ' οἴχεταί τοι πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου.
ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα,
εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
ΧΟ. ποῖον; τί δ' οἶσθα τοῦδε πράγματος πέρι;
ΑΓ. τοσοῦτον οἶδ', ἐπεὶ παρὼν ἐτύγχανον.
ἐκ γὰρ ξυνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα
ἐς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεὶς εἶπε κἀπέσκηψε παντοίᾳ τέχνῃ
εἶρξαι κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μηδ' ἀφέντ' ἐᾶν,
εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.
ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν τῇδε θἠμέρᾳ μόνῃ
δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.

737. *ἰοὺ ἰοὺ ἰού* mss. Tertium *ἰοὺ* delevit Turn.

738. *ἆρ'* mss. Correxi *τἄρ'*. Cf. ad 980. El. 1179.

741. *ἔνδοθεν στέγης* mss. Correxi *ἔκτοθεν στέγης*. Sic *ἔξωθεν συμφορᾶς* El. 1449.

742. *παρήκειν* mss. Correxi *παρεῖναι*. Cf. 754. 796. Eur. Suppl. 468. *ἀπαυδῶ — Ἄδραστον εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι.* *πρὶν — τύχοι* recte Γ. et al. *πρὶν — τύχῃ* L. Cf. Ph. 961. *ὄλοιο μήπω πρὶν μάθοιμ' εἰ —*. 551. 199. Tr. 657. O. R. 505.

744. *γνώμης* mss. Qu. *γνώμῃ*.

747. *τί δ' εἰδὼς —;* mss. Correxi *τί δ' οἶσθα τοῦδε πράγματος πέρι;* *πέρι* mss. *πάρει* Schneid. Dind.

748. *οἶδα καὶ* — mss. Correxi *οἶδ', ἐπεὶ* —.

753. *εἶρξαι* —] Cf. Ant. 578. *εὖ δὲ τάσδε χρὴ | γυναῖκας εἶρξαι μηδ' ἀνειμένας ἐᾶν.*

754. *ἀφέντ' ἐᾶν* mss. Qu. *ἀφιέναι*. Cf. 796.

756. *τῇδε θἠμέρᾳ*] Cf. O. R. 1283.

τὰ γαρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
βλαστὼν ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονῇ.
κεῖνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος
ἄνους καλῶς λέγοντος ηὑρέθη πατρός.
ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, Τέκνον, δόρει
βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν.
ὁ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο,
Πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ
κράτος κατακτήσαιτ', ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον
δίαν Ἀθάναν, ἡνίκ' ὀτρύνουσά νιν
ηὔδᾶτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
τόδ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
Ἄνασσα, τῶν ἄλλων μὲν Ἀργείων πέλας
ἵστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη.
τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς
ἐκτήσατ' ὀργήν, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν.

758. κἀνόνητα mss. κἀνόητα Wund. Bl. et sic Suid. s. v. τὰ γάρ, sed κἀνόνητα s. v. ἀνόνητος. Scholiasta per ἀχρήσιμα explicat. Erunt fortasse qui κἀνόητα malint coll. 162. τοὺς ἀνοήτους, 763. ἄνους — ηὑρέθη, sed melius σώμασιν convenit epithetum ἀνόνητα quam ἀνόητα. Cf. 1077. σῶμα γεννήσῃ μέγα. Eadem confusio est Arist. Ran. 530.

761. φρονῇ (ῇ in ει mutatum a m. sec.) L. Lb. et Stob. Ecl. phys. I. 114. φρονεῖ fere omnes mss. "Cf. Eur. Ion. 856. δοῦλος ὅστις ἐσθλὸς ᾖ." (Dind.).

763. εὑρέθη mss. ηὑρέθη Dind.

764. αὐτὸν ἐννέπει] Ut εἰπεῖν τινα Hom. Il. 13, 725. Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς. 12, 60. etc. δορὶ mss. δόρει Dind.

768. κατακτήσαιτ' mss Fort. μέγα (aut μέγ' ἂν) κτήσαιτ'.

771. δίας Ἀθάνας mss. Qu. δίαν Ἀθάναν. Cf. Ph. 1065.

772. ηὔδᾶτ'] Cf. Ph. 130. αὐδωμένου. 852. αὐδῶμαι.

773. τότ' mss. Lege τόδ'.

776. τοιοῖσδε τοῖς mss. τοιοῖσδέ τοι recte Herm.

αλλ', εἴπερ ἔστι, τῇδε θἠμέρᾳ τάχ' ἂν
γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ', ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας
πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς
Τεῦκρος φυλάσσειν· εἰ δ' ἀφυστερήμεθα,
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.
ΧΟ. ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον τέκνον,
ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὁποῖ' ἔπη θροεῖ·
ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο, μὴ χαίρειν τινά.
ΤΕ. τί μ' αὖ τάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἕδρας ἀνίστατε;
ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τἀνδρὸς, ὡς ἥκει φέρων
Αἴαντος ἡμῖν βάξιν ἣν ἤλγησ' ἐγώ.
ΤΕ. οἴμοι, τί φῄς, ὤνθρωπε; μῶν ὀλώλαμεν;
ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν βάξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
θυραῖος εἴπερ ἐστὶν, οὐ θαρσῶ πέρι.
ΤΕ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῄς.
ΑΓ. ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται
σκηναῖς ὕπαυλον μηδ' ἀφιέναι μόνον.
ΤΕ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κἀπὶ τῷ λέγει τάδε;
ΑΓ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι, τήνδε δ' ἔξοδον

778. *τῇδε θ' ἡμέρᾳ* (radendo factum ex *τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ*) L.

779. *σὺν* mss. *ξὺν* Brunck.

782. *εἰ δ' ἀπεστερήμεθα* mss. *εἰ δ' ἄρ' ὑστερήκαμεν* Badham. Herw. Correxi *εἰ δ' ἀφυστερήμεθα*. Qu. *εἴ τι δ' ὑστερήμεθα*.

783. *οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κεῖνος* (*ἐκεῖνος* L.) mss. Lege *οὐκ ἔστ' ἀνὴρ ἐκεῖνος*.

784. *γένος*] Suspectum. Qu. *τέκνον*, aut *δύσμορος γυνή* (aut *γύναι*).

790. *πρᾶξιν* mss. *βάξιν* Reisk. Madvig. Recte, opinor. Cf. 998. *ἣν ἤλγησ' ἐγώ* mss. Cf. Arist. Ach. 3. *ἃ δ' ὠδυνήθην* —. Qu. *ἣν ἀλγῶ κλύων* aut *ἠλγήσαμεν*.

791. *ἄνθρωπε* L. pr., ut videtur, et sic Lb.

792. *Αἴαντος δ' ὅτι* — mss. Frustra suspectum Nauckio.

794. *ὠδίνειν τί φῄς*] Cf. Arist. Nub. 1392. *οἶμαι γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν ὅ τι λέξει*.

795. *εἴργειν* vulg. Scribendum *εἵργειν* (sic).

796. *σκηνῆς ὕπαυλον* mss. Legendum *σκηναῖς ὕπαυλον*. Cf. 754. *εἶρξαι* — *Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι*.

ὄλεθρον εἰς Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν.
ΤΕ. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών;
ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν ὃς αὐτῷ θάνατον ἢ βίον θροεῖ.
ΤΕ. οἲ 'γώ, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης,
καὶ σπεύσαθ' οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους,
ζητεῖτ' ἰόντες τἀνδρὸς ἔξοδον κακήν.
ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐκ ὀδυρτέον,
ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κεῖσ' ὅποιπερ ἂν σθένω.
χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν· οὐχ ἕδρας ἀκμή.
[σώζειν θέλοντες ἄνδρα γ' ὃς σπεύδει θανεῖν.]
ΧΟ. χωρεῖν ἕτοιμος, κοὐ λόγῳ δείξω μόνον·
τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται.
ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν ᾗ τομώτατος
γένοιτ' ἄν, εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή,
δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ
μάλιστα μισηθέντος ἐχθίστου θ' ὁρᾶν·
πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι

799. *ἐλπίζει φέρειν* recte mss. *ἐλπίζει ῥέπειν* F. W. Schmidt. *ἐλπίζειν φέρει*(?) Both. Dind. Qu. *ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει* (Tr. 111.) *πέλειν* (scholiasta per *εἶναι* explicat). *φέρειν*] I. e. nuntiare aut ducere. Cf. 789. *ἥκει φέρων* | *Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν* (*βάξιν*?).

801. *καθ' ἡμέραν* | *τὴν νῦν ὅτ' αὐτῷ* L. Qu. *τὴν ἡμέραν* | *τὴν νῦν ἐκείνῳ* — *φέρειν*.

802. *ὅτ'* L. *ἥτ'* Lb. aliique nonnulli. *ὃς* Jacobs. Wund. Dind. Bl. *φέρει* mss. *θροεῖ* Bl., coll. 864. O. C. 1425.

803. *οἲ ἐγὼ* L. *πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης*] Schol. *ἐπίκουροι γίγνεσθε τῆς κατεπειγούσης δυστυχίας*. Cf. ad El. 980. *ὦ* — *προυστήτην φόνου*. Paleius Latinum praestare confert.

807. *δὴ φωτὸς ἠπατημένη*] Qu. *δὴ 'κ φωτὸς* —.

809. *οὐχ ἱδρυτέον* mss. *οὐχὶ δυρτέον* Herw. Malim *οὐκ ὀδυρτέον*. Cf. 852. *ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην*.

812. *θέλοντας* (α in ε mutat. a m. ant.) L. *ὃς ἂν* (*ἂν* delet. a m. rec.) L. *σπεύδῃ* (in *σπεύδει* mut. a m. ant.) L. Versum recte proscribunt Dind. Jebb.

816. *εἴ τῳ καὶ* mss. Qu. *εἴ τῳ δὴ* (aut *'στίν*).

σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής·
ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ,
εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον.
αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαβεῖν.
πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον κακὴν φάτιν
Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὥς με βαστάσῃ
πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος
ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἕλωρ.
τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω· καλῶ δ' ἅμα
πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι
πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ·
καλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τ' ἐπηκόους
ἀεί θ' ὁρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη
σεμνὰς Ἐρινῦς τανύποδας μαθεῖν ἐμὲ
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.

820. *νεηκονής* mss. Qu. *νεακονής* (ᾱ). Epica forma est *νεηκής*, quacum cf. *ἀμφήκης* (*ἀμφηκής*?) Aj. 286. et *εὐηκής*. Altera forma *νεακόνητος* (ᾰ) legitur El. 1394.

821. *εὖ περιστείλας*] 'After well securing it with trodden earth'. (Pal.) Qu. *εὖ περιστείψας*.

822. *θανεῖν* mss. *κτανεῖν* frustra Morstadt. Muff.

825. *λαβεῖν*] *λαχεῖν* (*λαβεῖν* pr.) L.

830. *προστρέπω* L. *προτρέπω* Lb. aliique mss. et Suid. s. h. v. Cf. ad O. C. 50. *θ'* aliquot mss. *δ'* L. et Suid. l. c.

834. *διαρρήξαντα*] *ἀναρρήξαντα* schol.

835. *τὰς ἀεί τε παρθένους* mss. Vitiosum. Qu. *τὰς ἀεί τ' ἐπισκόπους* (aut *ἐπηκόους*), aut *τὰς ἀεὶ μὲν ἀρτίνους, ἀεὶ δ' ὁρώσας* —, aut *τὰς ἀεί τε ποινίμους*. (Cf. 843. *ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες*.) Aut *τὰς ἀεί τε μάρτυρας*. Cf. O. C. 42. *τὰς πάνθ' ὁρῶσας Εὐμενίδας*. Bene cum *ὁρῶσας* congruit *ἐπηκόους*. Facile autem *πηκοους* in *παρθένους* transire potuit. Cf. Aesch. Cho. 980. *τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν*. Ag. 1420. *ἐπήκοος δ' ἐμῶν ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ*. Eum. 732. Eur. Her. 120.).

836. *ἀεί θ'* nonnulli mss. *ἀεὶ δ'* L.

[καί σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
ξυναρπάσειαν, ὥστε δ' εἰσορῶσ' ἐμὲ
αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.]
ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες,
γεύεσθε, μὴ φείδεσθε, πανδήμου στρατοῦ.
σὺ δ', ὦ κατ' αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
Ἥλιε, πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν
ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
ἦ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν,
ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τόδε.
ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών·
καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξυνών·
[σὲ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
καὶ τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω,
πανύστατον δὴ κοὔποτ' αὖθις ὕστερον.]
ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
Σαλαμῖνος, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον,
κλειναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί.

839—842. Versus spurios ab scholiasta notatos proscribunt plerique editores. Cf. schol. ad 845.

840. ὥσπερ mss. Correxi ὥστε δ'.

841. τὼς] Legitur etiam Aesch. Sept. 484. 637. Sept. 69. 670.

844. γεύεσθε] Nauckio suspectum.

845. τὸν αἰπὺν mss. Qu. κατ' αἰπύν. Cf. Eur. Suppl. 990. ἐδίφρευε — ἅλιος — κατ' αἰθέρα.

852. θρηνεῖσθαι mss. Qu. θρηνῆσαι.

853. ἀρκτέον] ἐρκτέον Reisk. Herw. τινί mss. Corrigendum videtur τόδε. Idem suadet Herw.

856. ἡμέρας τὸ νῦν σέλας] ἡμέρας σέλας τόδε malit Nauck.

859. ἱερὸν mss. ἱρὸν Dind.

863. τροφεῖς mss. τροφῆς Br.

τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ,
τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἅιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.
παπαῖ παπαῖ.
πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ;
κοὐδεὶς ἐπίσταταί σφε σημαίνειν ὅπου.
ἰδοὶ ἰδού,
δοῦπον αὖ κλύω τινά.

ΗΜ. ἡμῶν γε ναός κοινόπλουν ὁμιλίαν.
ΗΜ. τί οὖν δή;
ΗΜ. πᾶν ἐσκόπηται πλευρον ἕσπερον νεῶν.
ΗΜ. ἔχεις οὖν;
ΗΜ. πόνου γε πλῆθος, κοὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον.
ΗΜ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν
κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δῆλος φανείς.

στροφὴ α'.

ΧΟ. τίς ἂν δῆτά μοι τίς ἂν πολυπόνων
ἁλιέων ἔχων ἀΰπνους ἄγρας,

866. *πόνος πόνῳ πόνον φέρει*] Cf. Trag. adesp. 700, 3. *πόνῳ πόνον | ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν.*

867 sq. *πᾶ* ter L.

869. *με συμμαθεῖν τόπος* mss. *σφε σημαίνειν τόπος* Herw. *με νουθετεῖν ὅπου* conjicit Heims. Qu. *σφε* (aut *τι*) *σημαίνειν* (aut *μηνύειν*) *ὅπου*, aut — *βροτῶν* (885.). Per *διδάξαι* interpretatur scholiasta. In *τόπος* latere *ὅπου* jure opinatur Linwood. Cf. 890. *μεμηνότ' ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου*. Proprium quidem hic verbum est *σημαίνειν*, hoc autem de homine potius quam de loco praedicari potest.

870. *ἰδοὺ ἰδοὺ* mss. Herm.

874. *ἐστίβηται* mss. Tanquam a *στιβέω* formatum, ut *ἀστίβητος* et *στιβῆσαι* apud Etym. M. p. 179, 35. 1035, 31. Sed nullum extat verbum *στιβεῖν*. Scripserat, ni fallor, *ἐσκόπηται*.

877. *ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ* —] Qu. *ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ* —. Cf. Tr. 1128. *ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.*

878. *δηλοῖ* mss. Correxi *δῆλος*.

879. *δή μοι* mss. *δῆτά μοι* Herm.

880. *φιλοπόνων* mss. Correxi *πολυπόνων*.

882. *ἁλιαδᾶν* mss. Correxi *ἁλιέων*. Vix sana est vulgata.

ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεᾶν ἢ ῥυτῶν
Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόθυμον,
εἴ ποθι, πλαζόμενον λεύσσων
ἀπύοι; σχέτλια γὰρ
ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν ὁδῶν
οὐρίῳ μὲν † πελάσαι δρόμῳ,
ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου.

στροφὴ β'.

ΤΕ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;
ΤΕ. ἰὼ τλήμων.
ΧΟ. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ
Τέκμησσαν οἴτῳ τῷδε συγκεκραμένην.

885. ποταμῶν (om. ἴδρις) duo mss. ποταμῶν ἴδρις (duabus ante ἴδρις litteris erasis) L. aliique et schol.

886. εἴ ποθι] Qu. ἀνέρα, aut ἄν ποθι. ποθί legitur Eur. Ph. 1710. Bacch. 556. Sed cf. Ph. 1204. ξίφος, εἴ ποθεν, ἢ γέννν ἢ βελέων τι προπέμψατε (παράσχετε?).

887. ἀπύοι] Schol. εἴποι. Non legitur hoc verbum apud Euripidem, tantum bis terve apud Aeschylum.

888. ἐμέ γε τὸν —] Qu. ἐμὲ τὸν _ ◡ _. Supervacanea enim hic videtur esse particula. μακρῶν ἀλάτων πόνων mss. Suspectum. Corrigendum, ni fallor, — ὁδῶν. Cf. O. C. 20. Ant. 232.

889. οὐρίῳ μὴ — mss. Schol. μὴ εὐθυδρομῆσαι εἰς τὸ τῆς ζητήσεως μέρος (l. τέλος). Lege οὐρίῳ μὲν —. Affirmativam hanc sententiam fuisse, non negativam, ostendit particula ἀλλά. πελάσαι] Sc. Αἴαντος, quem quaerimus. Suspectum. Aliud quid, ni fallor, latet. Cf. 709. πελάσαι — θοᾶν ὠκυάλων νεῶν. οὐρίῳ — δρόμῳ] Secundo cursu. Cf. v. οὐριοδρομεῖν.

890. ἀλλ' ἀμενηνὸν (prius ν ex μ factum) L. ἀλλὰ μεμηνότ' (γρ. ἀμενηνὸν) unus ms., quod conjecerat Musgr. Nil mutandum.

891. ἰὼ ἰώ mss. ἰώ Turn.

893. τλήμων mss. τλάμων Pal.

895. οἴκτῳ τῷδε mss. Lege οἴτῳ τῷδε, aut potius ἄτῃ τῇδε (910). Cf. Ant. 1311. συγκέκραμαι δύᾳ. Arist. Pl. 853. πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι. Diph. IV. 424. πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ.

ΤΕ. ᾤχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.
ΧΟ. τί δ' ἐστίν;
ΤΕ. Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς
κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.
ΧΟ. ὤμοι ἐμῶν νόστων.
ὤμοι, κατέπεφνες, ὦναξ,
τόνδε συνναύταν, τάλας.
ὦ ταλαῖφρον γύναι.
ΤΕ. ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.
ΧΟ. τίνος ποτ' ἐξέπνευσε χειρὶ δύσμορος;
ΤΕ. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ. δῆλον· ἐν γάρ οἱ χθονὶ
πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.
ΧΟ. ὤμοι ἐμᾶς ἄτας, οἷος ἄρ' αἱμάχθης, ἄφαρκτος φίλων·
ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφὸς, ὁ πάντ' ἄϊδρις, κατημέλησα.
πᾶ πᾶ
κεῖται ὁ δυστράπελος δυσώνυμος Αἴας;
ΤΕ. οὔτοι θεατὸς, ἀλλά νιν περιπτυχεῖ
φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὐδεὶς ἂν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἔκ τε φοινίας
πληγῆς μελανθὲς αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων;

896. *οἴχωκ'* mss. et Suid. s. h. v. *ᾤχωκ'* Choerob. p. 554, 10. Dind. ex Herodiano.

900. 901. *ὤμοι*] *ἰώ μοι* L.

900. *νόστων* mss. Anglice journeys, wanderings. Qu. *πόνων*. Cf. supra 888.

901. *ἄναξ* mss. et vulg. *ὦναξ* Bergk. Pal.

903. *ὦ*] *ἰὼ* L. *ταλαίφρων* mss. L. Lege *ταλαῖφρον*. Cf. ad Ant. 39.

905. *ἄρ' ἔπραξε* mss. *ἄρ' ἔρξε* Herm. *ἐξέπραξε* conj. Pal. Qu. *ἐξέπνευσε*, aut *ποθ' ὧδ' ἔπραξε*. Alienum enim ab hoc loco est *ἄρα*.

909. *ἰώ μοι* L. aliique plures. *αἱμάχθης* L. *ἡμάχθης* al.

910. *ἄφρακτος* mss. *ἄφαρκτος* Wund. Dind. Pal. Cf. ad Ant. 958. Per *ἀφύλακτος* explicat Hesychius.

912. *πᾶι πᾶ* (sic) L.

914. *ὁ δυσώνυμος* L. aliique plures. *δυσώνυμος* pauci mss. Cf. ad 205.

ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖος ἐνθάδ' ἂν μόλοι,
πεπτῶντ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
ὦ δύσμορ' Αἴας, οἷος ὢν οἵων κυρεῖς.
ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν!

ἀντιστροφὴ α'.

ΧΟ. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ
στερεόφρων ὧδ' ὢν ἐξανύσειν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων. τοῖά μοι
πάννυχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναζες
ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις
οὐλίῳ σὺν πάθει.
ἦ μεγάλων ἐκεῖνος ἄρχεν χρόνος
πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ
(τῶν Ἀχιλέως) ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι.

ἀντιστροφὴ β'.

ΤΕ. ἰώ μοί μοι.

921. *ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίη* (*βαίῃ* L.), *μόλοι* mss. Quis sanus crediderit haec scripsisse Sophoclem? *ὡς ἀκμαῖ' ἂν* — Wakefield. Sensus hujusmodi aliquid requirit, *ὡς ἀκμαῖος* (i. e. *καίριος*) *ἐνθάδ' ἂν μόλοι*, aut — *ἂν τὰ νῦν μόλοι*. Particula *ἂν* abesse nequit. Postquam *ἐνθάδ'* in *εἰ βαίη* corruptum erat, metri servandi causa ejecta esse videtur particula *ἄν*. Cf. Eur. Herc. 532. *εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις*.

923. *οἵως ἔχεις* mss. *οἵοις ἔχει* Rhode. *οἵων* conjicit Nauck. Recte, opinor.

926. *ἄρ'* mss. *ἄρ' ὧδ'* Erf. Ipse malim *ἄρ' ὤν*.

930. *πάννυχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναζες*] In his latet proculdubio corruptela: quis enim Sophoclem *φαέθοντα* pro *ἁμέρια* (diurna) scripsisse credat? Qu. *πάννυχα χἀμέρι' αἰὲν ἐστέναζες*. *καὶ φαέθοντ'* mss. Qu. *κἀν φάει ὄντ'*.

934. *μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος πημάτων* mss. Verba vix sana. Quis homo sanus poetam elegantem *μέγας ἄρχων* scripsisse credat? Scripsit, ni magnopere fallor, *ἦ μεγάλων ἐκεῖνος ἦρξεν* (*ἄρξεν*) *χρόνος*. Cf. Tr. 872. *ὡς ἄρ' ἡμὶν οὐ σμικρῶν κακῶν | ἦρξεν τὸ δῶρον*. Eur. Andr. 274. *ἦ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν*. Phoen. 1598. *πολλῶν ὑπῆρξεν Οἰδίπου δόμοις κακῶν | τόδ' ἦμαρ*.

936. *χρυσοδέτων* (ante *ὅπλων*) supplet Musgr. ⏑́ ⏑ ⏑ – *ὅπλων* Dind. Respondet v. str. 890. Qu. (*τῶν Ἀχιλέως*) *ὅπλων*.

ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἧπαρ, οἶδα, γενναία δύη.
ΤΕ. ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δὶς οἰμῶξαι, γύναι,
τοιοῦδέ γε βλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
ΤΕ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
ΧΟ. ξυναυδῶ.
ΤΕ. οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
χωροῦμεν, οἷοι νῷν ἐφεστᾶσι σκοποί.
ΧΟ. ὤμοι, ἀναλγήτων
δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδ'
ἔργ' Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει.
ἀλλ' ἀπείργοι θεός.
ΤΕ. οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῇδε μὴ θεῶν μέτα.
ΧΟ. ἄγαν γ' ὑπερβριθὲς (τόδ') ἄχθος ἤνυσαν.
ΤΕ. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς
Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσέως χάριν.
ΧΟ. ἦ ῥα κελαινῶπ' ἂν θυμὸν ἐφυβρίζει πολύτλας ἀνὴρ
γελᾷ τε τοῦδε μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα, φεῦ φεῦ,

938. οἶδα L. et al. ἦδε nonnulli mss. γενναία] Ingens. Schol. ἰσχυρά.

941. τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν mss. Lege τοιοῦδέ γε βλαφθεῖσαν. ἀρτίως (ου sup. ω fort. a m. pr.) L.

946. ὤιμοι (γρ. ἰώ μοι ab S.) L.

947. ἄναυδον ἔργον mss. ἄναυδ' ἔργα Herm. ἄναυδον] Infaudum vertunt, quo sensu ἀναύδατον ponendum fuisset, ut in 715 supra. Ἄναυδος significat voce carens, mutus. Qu. ἄτλητ'.

950. Cf. O. R. 1456. οὐ γάρ ἄν ποτε | θνήσκων ἐσώθην μή 'πί τῳ δεινῷ κακῷ.

951. ἄγαν γ' mss. Qu. ἄγαν (ejecto γ'). Mox γὰρ post ὑπερβριθὲς addidit Pal. Ipse malim τόδ'.

952. θεὸς mss. κόρη conj. Pal. Cf. 172. Διὸς Ἄρτεμις. 401. 450. Qu. θεά, ut in Ant. 1184. Παλλάδος θεᾶς.

954. κελαινώπαν θυμὸν] κελανῶπα — unus ms. et Eust. p. 72, 4. Lege κελαινῶπ' ἂν (i. e. ἀνὰ) θυμόν (in his dark-brooding mind). Vocabulum portentosum et obelo affixo dignum est κελαινώπαν. Aut κελαινῶπα aut κελαινωπὸν scribendum fuisset. Scholiasta inepte κατὰ supplet.

955. γελᾷ δὲ mss. Dedi γελᾷ τε. τοῖς mss. τοῖσι T. Lege τοῦδε. Cf. 962. ἐπιχαιρόντων κακοῖς τοῖς τοῦδε. 969.

ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρεῖδαι.
ΤΕ. οἱ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς
τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι, κεἰ βλέποντα μὴ 'πόθουν,
θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός.
οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τἀγάθ' ἐν χεροῖν
ἔχοντες οὐκ ἴσασι πρίν τις ἐκβάλῃ.
[ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκε καὶ κείνοις γλυκύς,
αὑτῷ δὲ τερπνός· ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν
ἐκτήσαθ' αὑτῷ θάνατον ὅνπερ ἤθελε.]
τί δῆτα τοῦδ' ἔτ' ἐγγελῷεν ἂν κάτα;
θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ.
πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κακοῖς ὑβριζέτω·
Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ
λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.

960. ξὺν δὲ mss. Dedi ξύν τε.

964. τἀγαθὸν χεροῖν L. et al. τἀγάθ' ἐν χεροῖν nonnulli mss. Bl. Cobet. Cf. Aj. 1173. ἐν χεροῖν ἔχων κόμας. Ant. 1297. Sed El. 431. ὧν ἔχεις χεροῖν. Tr. 265. Fr. 860 D.

966—968. Versus interpolati sec. Dind. et alios. Sed ejectio eorum vix probanda videtur, quum in sequentibus versibus sensus continuetur. Tecmessae tamen oratio decem versus continere debet ut prior ejus oratio 915—924. Versus 966—970 Nauckio, 969. 970 Engero suspecti sunt.

966. τέθνηκεν ἢ (ἢ aut ἦ L. pr.) mss. Qu. τέθνηκε καί, aut τέθνηκε, κείνοις δὲ —.

969. τοῦδ' (litura inter υ et δ, τοιοῦδ' fuisse videtur in L) ἐπεγγελῷεν mss. Lege τοῦδέ γ' (aut potius τοῦδ' ἔτ') ἐγγελῷεν. Cf. O. C. 1339. καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἁβρύνεται. Diversae praepositiones hic consociatae reperiuntur ut in El. 835. κατ' ἐμοῦ τακομένας μᾶλλον ἐπεμβάσει, ubi olim κατ' ἐμοὶ τακομένᾳ — corrigendum esse putabam.
κάτα] κακοῖς frustra Herwerden.

970. θεοῖς τέθνηκεν] Cf. Ph. 1030. τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι. El. 1152.

971. ἐν κενοῖς mss. Ut ἐν ἀργοῖς O. R. 287. Suspectum. Qu. ἐν κακοῖς (cf. 1151.) aut διὰ κενῆς (i. e. frustra). Locutio ἐν κενοῖς nusquam alibi occurrit.

972. Αἴας γὰρ —] Particula γὰρ ad praec. vv. 963 sq. respicere videtur. Unde confirmatur sententia eorum qui versus 966—971 interpolatos esse putant.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ἰώ μοί μοι.
ΧΟ. *σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν*
βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος·
ΤΕΥ. *ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμὸν,*
ἆρ' ἠμπόληκας ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;
ΧΟ. *ὄλωλεν ἀνὴρ, Τεῦκρε· τοῦτ' ἐπίστασο.*
ΤΕΥ. *ὤμοι βαρείας τἄρα τῆσδ' ἐμῆς τύχης.*
ΧΟ. *ὡς ὧδ' ἐχόντων —* ΤΕΥ. *ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.*
ΧΟ. *πάρα στενάζειν.* ΤΕΥ. *ὦ περισπερχὲς πάθος.*
ΧΟ. *ἄγαν γε, Τεῦκρε.* ΤΕΥ. *φεῦ τάλας. τί γὰρ τέκνον*
τὸ τοῦδε; ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος;
ΧΟ. *μόνος παρὰ σκηναῖσιν.* ΤΕΥ. *οὐχ ὅσον τάχος*
δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὡς κενῆς
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
ἴθ' ἐγκόνει, σύγκαμνε· τοῖς ἐχθροῖσί τοι
φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν.
ΧΟ. *καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν*
ἐφίεθ' ἁνὴρ κεῖνος, ὥσπερ οὖν μέλει.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ

977. *ἐμοὶ* mss. Qu. *ἐμόν*. Cf. Ph. 171. *σύντροφον ὄμμ' ἔχων*.

978. *ἠμπόληκας*] I. q. *πέπραγας*. Anglice have you fared? Sic Hippocrates (de morb. 4, 12.) *κάλλιον ἐμπολήσει ὁ ἄνθρωπος* dixit. Frustra *ἠμπόληκά σ'* Lenting. Nauck.

979. *τοῦτ' ἐπίστασο*] *πάντ' ἐπίστασαι* conj. Nauck.

980. *ἄρα* mss. Dedi *τἄρα*. Cf. ad 738. O. C. 1442. *δυστάλαινα τἄρ' ἐγώ*. El. 1179. *ὤμοι ταλαίνης ἄρα* (l. *τἄρα*) *τῆσδε συμφορᾶς*. *τῆς ἐμῆς τύχης* mss. Lege *τῆσδ'* —.

981. *ὡς ὧδ' ἐχόντων*] Sub. *τῶνδε*, ut in 281. 904. Cf. Ant. 1179. *ὡς ὧδ' ἐχόντων τἄλλα* (*τῶνδε*?) *βουλεύειν πάρα*.

984. *τὸ τοῦδε, ποῦ —;* vulg. Scribe *τὸ τοῦδε; ποῦ —;*

988. *θανοῦσι* mss. *σθένουσι* Seyffert. *ἐχθροῖσι* Mein. Dind. Nauck. Herw. Morstadt. Vix enim bene de mortuis hoc sensu praedicari posset *κειμένοις*. Glossema videtur *θανοῦσι* ad *κειμένοις* adscriptum.

989. *ἐπεγγελᾶν*] Cf. 454. Fort. *ἐπενθορεῖν*.

992. Connecte *δὴ* cum *ἄλγιστον*. Cf. 994.

ἄλγιστον ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγὼ,
ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ
μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην,
ὦ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπῃσθόμην
μόρον διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος.
ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος
διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας ὡς οἴχει θανών.
ἁγὼ κλύων δύστηνος ἐκποδὼν μὲν ὢν
ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὁρῶν ἀπόλλυμαι.
οἴμοι.
ἴθ' ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς.
ὅσας ἀνίας μοι κατέσπειρας θανών.
ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν, ἐς ποίους βροτοὺς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
ἦ που με Τελαμὼν σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἅμα
δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἰδὼν
χωροῦντ' ἄνευ σοῦ· πῶς γὰρ οὔχ; ὅτῳ πάρα
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.
οὗτος τί κρύψει, ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακὸν
τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ
σὲ, φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ

994. *δὴ μάλιστα*] I. e. *μάλιστα δή*. Cf. ad 992.

1005. *κατασπείρας φθίνεις* mss. Dedi *κατέσπειρας θανών*.

1006. *εἰς* mss. *ἐς* Dind.

1008. *Τελαμὼν* mss. *με Τελαμὼν* Kuster. Dind. al. Numerosius foret *Τελαμών με*. Dedi *Τελαμών μ' ὁ —*.

1009. *ἴσως* mss. *ἰδὼν* Herm. Nauck. Bl. Recte, opinor.

1010. *ὅτῳ πάρα —* mss. Suspectum. Schol. *ᾧ καὶ εὐτυχοῦντι τὸ προσηνὲς ἄπεστι καὶ* (*καὶ τὸ*?) *ἱλαρόν*. Fort. *ὅτῳ γ' ἔθος*, aut *ὅστις φιλεῖ* | *μηδ' εὐτυχῶν τι —*. Cf. tamen 432. *πάρεστι — αἰάζειν ἐμοί*.

1011. *μηδὲν ἥδιον γελᾶν*] Sc. *ἢ δυστυχοῦντι*. Redde To laugh (smile) any more gleefully (than when he is in trouble). *ἥδιον*] *ἴλεων* (*γρ. ἥδιον* a in rec.) L.

1013. *ἐκ δορὸς*] *ἐκ σπόρου* Madvig. Qu. *ἐκ γένους* (aut *λέχους*).

κράτη θανόντος καὶ θρόνους νέμοιμι σούς;
τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρᾳ βαρὺς,
ἐρεῖ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δοῦλος γοναῖσιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς.
τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ηὑρόμην.
οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ὦ· τάλας, ὑφ' οὗ
φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὡς χρόνῳ
ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθιεῖν;
σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
Ἕκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα
ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
ἐκνάπτετ' αἰὲν ἔστ' ἀπέψυξεν βίον·
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.
ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος
κἀκεῖνον Ἅιδης δημιουργὸς ἄγριος;

1016. *δόμους* mss. Lege *ϑρόνους*. Cf. O. R. 237. *ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ ϑρόνους νέμοι*. 200. *ὦ πυρφόρων ἀστραπῶν κράτη νεμων*. Ant. 173. *ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ ϑρόνους ἔχω* (l. *νέμω*). El. 651. Aesch. Pr. 900. *ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος | ϑρόνων τ' — ἐκβαλεῖ*. Eur. Ph. 483. *ἔχει | τυραννίδ' αὐτὸς καὶ δόμων* (l. *ϑρόνων*) *ἐμὸν μέρος*.

1020. *λόγοισιν* mss. Nauckio suspectum. Lege *γοναῖσιν*. Cf. 1094. *μηδὲν ὢν γοναῖσιν*.

1022. *πολλοὶ μὲν ἐχϑροὶ*] Qu. *πόλλ' ἐστὶν ἐχϑρὰ* —. *ὠφελήσιμοι* mss. *ὠφελήσιμα* Johnson.

1023. *εὑρόμην* mss. *ηὑρόμην* Dind.

1025. *αἰόλου*] I. e. sanguine maculati, ut videtur. Cf. ad Ph. 1157. Tr. 11. 94. 132. 834.

1027. *ἀποφϑίσειν* mss. *ἀποφϑιεῖν* Dind. et plerique edd. Cf. ad Ph. 1427. Sic *κουφιεῖν* 1287.

1028—1039. Spurios habent Morstadt. Nauck.

1031. *ἐκνάπτετ'* L. pr. m. Lb. aliique nonnulli et Suidas s. v. *ἄντυγες* et *πρισϑείς*. *ἐγνάπτετ'* L. m. rec. et alii. *αἰὲν*] mss. Suspectum. *αἰῶν'* (*ἀπέψυξεν*) Herm. Qu. *ὀψὲ*.

ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς·
ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
κεῖνός τε κεῖνα στεργέτω κἀγὼ τάδε.
ΧΟ. μὴ τεῖνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ
φράζου τὸν ἄνδρα χὤ τι μυθήσει τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἅτ' ὢν κακοῦργος ὧδ' ἵκοιτ' ἀνήρ.
ΤΕΥ. τίς δ' ἐστί; μῶν τιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;
ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν.
ΤΕΥ. ὁρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὢν οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχει.
ΤΕΥ. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;
ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὃς κραίνει στρατοῦ.
ΤΕΥ. οὔκουν ἂν εἴποις ἥντιν' αἰτίαν προθείς;
ΜΕ. ὁθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον
ἐξηύρομεν παθόντες ἐχθίω Φρυγῶν·
ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἕλοι δόρει·

1038. *ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα*] Qu. *ἐστὶ τῇ γνώμῃ φίλα.*

1039. *κεῖνός τ' ἐκεῖνα* mss. Dedi *κεῖνος τε κεῖνα.*

1042. *κακοῖς γελῶν*] Cf. 956. *γελᾷ τε τοῦδε — ἄχεσιν.*

1043. *ἃ δὴ* (post *δὴ* littera qualis est *ν* erasa in L.) *κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ* mss. Qu. *ἅτ' ὢν κακοῦργος ὧδ' ἵκοιτ'*, aut *ἃ δὴ κακοῦργος ὢν ἵκοιτ' ἀνήρ*, aut *γελᾶν ἅτ' ὢν κακοῦργος ἂν βούλοιτ' ἀνήρ.* Vix enim omitti potest *ὤν.* Cf. Arist. Ran. 546. Pac. 628. Av. 285. Praeterea multo melius hic convenit simplex *ἵκοιτο* quam compositum *ἐξίκοιτο.* Nisi *ἃ δὴ* dictum est ut *οἷα δή.*

1044. *τίς δ' ἐστί; μῶν τιν'* — Morstadt. Nauck. Recte, opinor.

1049. *τοσόνδ' — λόγον*] Anglice so strong language. Qu. *τοιόνδ'.* *ἀνήλωσας* L. *ἀνάλωσας* al. Dind., cui antiquior haec forma videtur. 1050. *δοκοῦντα δ'* L. *δοκοῦντά θ'* al.

1053. *ἄγειν* (*ξ* sup. a pr. m.) L. *ἄξειν* Lb. aliique nonnulli.

1054. *ἐξεύρομεν* mss. *ἐξηύρομεν* Dind. *ζητοῦντες* mss. Scripserat, ni fallor, *παθόντες.* 1056. *δορί* mss. *δόρει* Herm.

κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ' ἣν ὅδ' εἴληχεν τύχην
θανόντες ἂν προυκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,
οὗτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς
την τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
ὧν εἵνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων
τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ,
ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται.
πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ 'δυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἢν μὴ θέλῃς,
χερσὶν παρευθύνοντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν.
καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὄντα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.
οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
φέροιντ' ἂν ἔνθα μὴ καθεστήκοι δέος,
οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι
μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρα χρή, κἢν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ,
σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο·

1060. *ἐνήλλαξεν* mss. Cf. 208. *τί δ' ἐνήλλακται νὺξ ἥδε βάρος;*

1063. Qu. *τυμβεῦσαι ('ν) τάφῳ.*

1064. *χλωρὰν*] *λευρὰν* Burges. probat Naber.

1066. *ἐξαίρῃς* L. *ἐξάρῃς* al. Ut *αἴρειν θυμὸν* et similia. Qu. *ἐξείρῃς.*

1069. *παρευθύνοντες* mss. Qu. *κατευθύνοντες.*

1071. *ἄνδρα* mss. *ὄντα* Reisk. Quod recepi.

1073. *καλῶς φέροιντ' ἂν*] Anglice could prosper. Nisi *καλῶς σέβοιντ' ἂν* corrigendum.

1074. *καθεστήκῃ* (*καθεστήκει* pr., ut vid.) L. *καθεστήκει* et *καθέστηκε* al. *καθεστήκῃ* Dind. Pal. Lege *καθεστήκοι.* Cf. Tr. 1235. *τίς ταῦτ' ἂν ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ ἕλοιτο;*

ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἃ βούλεται παρῇ,
ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτ' ἂν
ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν ἐς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἑστάτω † μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἡδώμεθα
οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἂν λυπώμεθα.
ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν
αἴθων ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ,
καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς ἐς ταφὰς πέσῃς.
ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ.
ΤΕΥ. οὐκ ἄν ποτ', ἄνδρες, φῶτα θαυμάσαιμ' ἐγὼ
ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν εἶθ' ἁμαρτάνει,
ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι
τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
ἄγ', εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις, ἦ σὺ φῂς ἄγειν
τόνδ' ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὑτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν
ἔξεστ' ἀνάσσειν ὧν ὅδ' ἤγεν οἴκοθεν;
Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν,
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον

1081. *παρῇ* (*πάρα* marg. a m. rec.) L. multi mss. et Stob. Flor. 43, 17. Cf. ad 1160. Eur. Hipp. 427. *ὅτῳ παρῇ.*

1082. *ποτὲ* mss. *ποτ' ἂν* recte Elmsl.

1083. *κἀξ οὐρίων* Morstadt. Subaudiendum *ἀνέμων*.

1084. *μοι καὶ* mss. *δή μοι* Herm.

1091. *γνώμας ὑποστήσας σοφάς*] Qu. *γνώμας παραστήσας —*. Cf. Isocr. p. 314 A. *ψευδῆ δὲ δόξαν παραστήσασα τοῖς ἀκούουσιν.*

1093. *ἄνδρα* mss. *φῶτα* bene Heimsoeth. *ἔτι* mss. Qu. *ἐγώ*.

1096. *ἐν λόγοις ἔπη*] Nauckio suspectum.

1097. *ἄγειν*] Imperfecti infinitivus.

1098. *τὸν ἄνδρ'* mss. Correxi *τόνδ' ἄνδρ'*. Cf. 1100. 1101. 1103. 1104.

1101. *ἡγεῖτ'* (*ἤγαγ'* Pal.) mss. *ἦγεν* Porson. *ἤγαγ'* Elmsl. Bl. Jebb. *ἦγετ'* alii. Verum videtur *ἦγεν*. Cf. ad 1097.

1103. *σοι* (sic) L.

ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς ἢ καὶ τῷδε σέ.
[ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων
στρατηγὸς, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε.]
ἀλλ' ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε καὶ τὰ σέμν' ἔπη
κόλαζ' ἐκείνους· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῂς
εἴθ' ἅτερος στρατηγὸς, ἐς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα.
οὐ γάρ τι τῆς σῆς εἵνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναικὸς, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ,
ἀλλ' εἵνεχ' ὅρκων οἷσιν ἦν ἐνώμοτος,
σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν
καὶ τὸν στρατηγὸν ἧκε, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφείην ἕως ἂν ᾖς οἷός περ εἶ.

ΧΟ. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ·
τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει.

ΜΕ. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν.

ΤΕΥ. οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.

ΜΕ. μέγ' ἂν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.

ΤΕΥ. κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ.

ΜΕ. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.

ΤΕΥ. ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν.

ΜΕ. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;

ΤΕΥ. κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών.

ΜΕ. θεὸς γὰρ ἐκσῴζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.

1105. 1106. Ab Sophocle abjudicant Dind. et Schneidewin.

1105. *ὅλων* mss. Corrigendum videtur *ὅλως*. Alioqui requireretur *τῶν ὅλων*. Sic Dem. 326 ult. *ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις*.

1116. *καὶ τὸν στρατηγὸν*] *καὐτὸν στρατηγὸν* malit Herw. *ψόφου*] Cf. Arist. Nub. 1367. *ψόφου πλέων* (*Αἰσχύλον*).

1117. *ὡς* mss. *ἕως* Bonitz. Muff. Recte. Cf. O. C. 1361. *ὥσπερ* (*ἕως περ*?) *ἂν ζῶ*. Ph. 1330. *ὡς* (*ἕως*?) *ἂν αὐτὸς ἥλιος — αἴρῃ*. Plat. Phaedr. p. 243 E. *ἕωσπερ ἂν ᾖς ὃς εἶ*. Qu. *ἔστ' ἂν* (1183).

1118. 1119. Hos versus Menelao et Teucro dant mss. Choro Br.

1120. *σμικρὸν* (*ὸν* in *ὰ* mutatum a. m. rec.) L. *σμικρὸν* Herm. Dind. Qu. *οὐ σμικρὰ φρονεῖν*. Cf. ad Aesch. Pers. 782. Eur. Her. 387.

ΤΕΥ. μή νυν ἄτιζε θεούς, θεοῖς σεσωσμένος.
ΜΕ. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους;
ΤΕΥ. εἰ τοὺς θανόντας (γ') οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρών.
ΜΕ. τούς γ' αὐτὸς αὑτοῦ πολεμίους· οὐ γὰρ καλόν;
ΤΕΥ. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ;
ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
ΤΕΥ. κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς ηὑρέθης.
ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, οὐκ ἐμοί, τόδ' ἐσφάλη.
ΤΕΥ. πόλλ' ἂν καλῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεταί τινι.
ΤΕΥ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
ΜΕ. ἕν σοι φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον.
ΤΕΥ. ἄλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.
ΜΕ. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασὺν
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
ᾧ φθέγμ' ὂν οὐκ ἂν ηὗρες ἡνίκ' ἐν κακῷ

1129. *μή νῦν* (sic) L. *ἀτίμα* mss. *ἄτιζε* Elmsl. Cf. ad 501. O. C. 1153.

1131. Lege *εἰ τοὺς θανόντας* (γ'). Ita etiam Herwerden. *εἰ — οὐκ ἐᾷς*] Si vetas. Particula *οὐ* pro usitatiori *μή* quia arcte cohaerent verba *οὐκ ἐᾷς* (i. q. *κωλύεις*). Similiter Eur. Med. 88. *εἰ τούσδε γ' εὐνῆς εἵνεκ' οὐ στέργει* (i. q. *ἐχθαίρει*) *πατήρ*.

1133. *προὔστη*] Prostitit. Anglice stood forth. Dativus *σοι* a *πολέμιος* pendet.

1135. *εὑρέθης* mss. *ηὑρέθης* Dind.

1137. *καλῶς* (sup. *ἀντὶ τοῦ ἐμπείρως*) L. *κακῶς* cet. Praestat *καλῶς*, ironice dictum. Cf. O. C. 1187. *τά τοι καλῶς | ηὑρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται*. Fr. 964, 6. *τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς ηὑρημένα*.

1141. *ἀλλ'* (γρ. *σὺ δ'* a m. saec. 13) L. Scribe *ἄλλ'* (i. e. *ἄλλο*). *ἀντακούσει* mss. *ἀντάκουσον* malit Naber, coll. O. R. 544. *ἀντὶ τῶν εἰρημένων | ἴσ' ἀντάκουσον —*. Eur. Suppl. 569. *κἀμοῦ νυν ἀντάκουσον, εἰ βούλει, πάλιν*. Qu. *σὺ δ' ἀντακούσει γ' αὐτόν*: post *τόνδε* enim melius convenit *αὐτόν* quam *τοῦτον*. *ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται*] Lobeckius confert Phil. 549. *ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι —*. Xen. Mem. IV. 2. 33. *τὸν Δαίδαλον οὐκ ἀκήκοας ὅτι ἠναγκάζετο δουλεύειν;* Sensus fortasse requirit *τοῦθ', ὅδ' ὡς —*.

1144. *ἂν οὐκ ἂν ηὗρες* mss. Correctione necessaria *ὂν οὐκ ἂν ηὗρες*. *οὐκ ἂν εὗρες* mss. *οὐκ ἂν ηὗρες* Dind. *οὐκ ἐνεῦρες* Hart.

χειμῶνος εἶχετ', ἀλλ' ὑφ' εἵματος κρυφεὶς
πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
σμικροῦ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας
χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.

ΤΕΥ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὄπωπα μωρίας πλέων,
ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
κᾆτ' αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ
ὀργήν θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον,
Ἄνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακά·
εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος.
τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
ὁρῶ δέ τοί νιν, κἄστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὐδείς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μῶν ᾐνιξάμην;

ΜΕ. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρὸν, εἰ πύθοιτό τις,
λόγοις κολάζειν ᾧ βιάζεσθαι παρῇ.

ΤΕΥ. ἄφερπέ νυν· κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν
ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.

ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἔριδός τις ἀγών.
ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν
τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
τάφον εὐρώεντα καθέξει.

1145. *κρυφεὶς* L. *κρυβεὶς* al. Forma *κρυφθεὶς* plerumque utuntur Tragici. Recentior forma est *κρυβεὶς*, *κρυβήσονται* (*κρυφ.*?) autem dixit Euripides. 1154. *κακῶς* mss. Nonne *κακά*?

1156. *ἄνολβον*] Qu. *ἄβουλον*, i. e. *ἄφρονα*.

1157. *κἄστιν*] Qu. *κἄστι γ'*.

1160. *παρῇ* (*πάρα* a m. rec.) L. 1161. *ἄφερπε νῦν* L.

1165. *κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν* mss. *κοίλην εὑρεῖν κάπετον* conj. Nauck. Pro *τιν' ἰδεῖν* qu. *ποιεῖν*. *ἰδεῖν*] Angl. to look out for, to find. Cf. Theocr. 15, 2. *ὅρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτῇ*.

1166. *βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον* mss. Qu. *βροτοῖσιν —*. Offendit enim articulus. Sed displiceret caesurae omissio.

1167. *εὐρώεντα* mss. Sentum. Anglice dank, murky. Nauckio suspectum. Qu. *εἰς αἰῶνα*. Cf. Hom. Od. 10, 512. *'Αΐδεω δόμον | εὐρώεντα*. Hesiod. Op. 152. Hom. H. Cer. 482. *αἶσαν ἔχει φθίμενός περ' ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι*.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίοι
πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ.
ὦ παῖ, πρόσελθε δεῦρο καὶ σταθεὶς πέλας
ἱκέτης ἔφαψαι πατρὸς ὅς σ' ἐγείνατο.
θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,
ἱκτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ
βίᾳ σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός,
γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος
αὔτως ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ' αὐτόν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε
κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.
ὑμεῖς δὲ μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ' ἔστ' ἐγὼ μολὼν
τάφου μεληθῶ τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.

στροφὴ α'.

ΧΟ. τίς ἄρα νέατος, ἐς πότε λήξει, πολυπλάγκτων
ἐτέων ἀριθμὸς
τὰν ἄπαυστον αἰὲν ἐμοὶ δορυσσόων
μόχθων ἄταν ἐπάγων

1168. *πλησίοι* L. *πλησίον* al. Cf. El. 640. *παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί.* Tr. 896. 889. et ad O. C. 58.

1179. *αὔτως* (sic) L. Quam formam probat Dind. in Lex. Soph. p. 75. I. q. *ὡσαύτως.* Vox praecipue epica. Cf. ad O. R. 931. Ant. 85. 715. Tr. 1040.

1183. *ἔς τ'* mss. Addito *ἂν* El. 105. *ἔς τ' ἂν — ἄστρων ῥιπὰς λεύσσω.* Qu. *ἕως —.* Cf. Ph. 764. *ἕως ἀνῇ τὸ πῆμα.* O. C. 77. *ἕως ἐγὼ λέξω.* Aj. 555. *ἕως — μάθῃς.* Tr. 148. *ἕως τις — κληθῇ.* Alibi *ἕως ἄν.* *κἂν*] Scribendum me judice semper *κἤν* (*καὶ ἤν*).

1184. Construe *τίς ἀριθμὸς λήξει νέατος* (i. e. *ὥστε γενέσθαι νέατος*). Ita etiam Schneid. Sensus est, 'Quis postremus annus servitutis hujus tristis erit?'

1185. *πολυπλάγκτων ἐτέων*] Poetice positum pro *πολλῶν ἐτέων.* Cf. ad O. C. 17. *πυκνόπτεροι — ἀηδόνες.*

1188. *δορυσσοήτων* mss. *δορυσσόων* Bl. I. q. *δορυσσόων.* Cf. Eur. Her. 774. et ad O. R. 1313.

ἂν τὰν εὐρυεδῆ Τροίαν,
δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων;

ἀντιστροφὴ α΄.

ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν ἢ τὸν
πολύκοινον Ἅιδαν
κεῖνος ἀνὴρ ὃς στυγερῶν ἔτευξ᾽ ὅπλων
Ἕλλασιν κοινὸν Ἄρη·
ὦ μόχθοι πρόγονοι μόχθων·
κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.

στροφὴ β΄.

κεῖνος οὔτε στεφάνων
οὔτε βαθειᾶν κυλίκων
νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν,
οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον,
δύσμορος, οὔτ᾽ ἐννυχίαν
τέρψιν ἰαύειν·
ἐρώτων δ᾽ ἐρώτων ἀπέπαυσέ μ᾽, ὤμοι·
κεῖμαι δ᾽ ἀμέριμνος οὕτως,
ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις

1190. *ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν* mss. *ἂν τὰν εὐρώδεα Τρωΐαν* Wund. *ἂν τὰν εὐρυεδῆ* — Bl. *ἀν᾽ εὐρώδη Τροΐαν* Dind. *ἀνὰ χθόν᾽ εὐρυεδῆ Τροίας* Bl. Qu. *ἂν τὰν εὐρυέδη* (Simonid. 8, 17.) *Τροίαν.* Cf. ad v. ant. 1197. Offendit *εὐρώδη*, quod vix ab *εὐρύς* derivari potest. *Τροίαν* mss. *Τρωΐαν* Pal., quum hanc formam postulet metrum. V. etiam Cobet. Misc. Crit. p. 253.

1192. *ὤφελε* L. *ὄφελε* cet.

1194. *ἀνὴρ* mss.

1195. *ἔδειξ᾽* mss. *ἔτευξ᾽* F. W. Schmidt., coll. Hom. Od. 24, 476. *ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ? φύλοπιν αἰνὴν | τεύξεις.* Eur. Andr. 644. *μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν.* Aesch. Pers. 189. *στάσιν τεύχειν.* Cho. 730. Eum. 125. Anth. Pal. XI. 183. 5.

1197. *πόνοι πρόγονοι πόνων* mss. *πόνοι πρόγονοι* Dind. Schol. *ἀρχηγοὶ τῶν πόνων.* Qu. *ὦ μόχθοι πρόγονοι μόχθων.* et in v. str. 1190. *ἂν τὰν εὐρυεδῆ Τροίαν.*

1199. *ἐκεῖνος* mss. *ἢ κεῖνος* Hense.

1206. *ἀπέπαυσεν* mss. Dedi *ἀπέπαυσέ μ᾽.*

τεγγόμενος κόμας,
λυγρὰ μνήματα Τροίας.

ἀντιστροφὴ β'.

πρὶν μὲν αἰὲν νυχίου
δείματος ἦν μοι προβολὰ
καὶ βελέων θούριος Αἴας,
νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερῷ
δαίμονι. τίς μοι τίς ἄρ' οὖν
τέρψις ἔτ' ἔσται;
γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου
πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν
ὑπὲρ πλάκα Σουνίου,
τὰς ἱερὰς ὅπως
προσείποιμεν Ἀθάνας.

ΤΕΥ. *καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην*
Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον·
δῆλος δέ μοὐστὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα.

1209. *κόμας* mss. *δέμας* malit Naber non obstante. Aesch. Ag. 561. *δρόσοι* (*ὄμβροι*?) — *τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.*

1210. *μνήματα*] Per appositionem ad integram sententiam illatum.

1211. *καὶ πρὶν μὲν* mss. *πρὶν μὲν* — Tricl. Qu. *καὶ πρόσθε μὲν κἀννυχίου* —. *ἐννυχίου* mss. (*ἐξ*) *ἐννυχίου* Dind. *αἰὲν νυχίου* Wolff. Muff. Recte.

1214. *ἀνεῖται στυγερῷ δαίμονι*] Cf. Ph. 1153. *ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται* (?). *ἀνεῖται* L. *ἄγκειται, ἔγκειται* al. *ἀνάκειται* conj. Nauck.

1215. *ἔτ' οὖν* mss. Fortasse vitiosum.

1216. *ἐπέσται* mss. Vix sanum, quum proxime sequatur *ἔπεστι.* Correxi olim *ἔτ' ἔσται.*

1217. *πόντου* mss. Nonne *πόντῳ*?

1218. *γενοίμαν* — *ὅπως προσείποιμεν*] Cf. Arist. Av. 1337. *γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας, ὡς ἂν ποταθείην* (l. *ἀμποταθείην*) *ὑπὲρ ἀτρυγέτου.* Eur. Hipp. 732. *ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γενοίμαν, ἵνα με* — *ὄρνιν θεὸς* — *θείη.*

1219. *πρόβλημ'*] I. q. *προβλής* Ph. 936.

1220. *ὑπὸ πλάκα* mss. Correxi *ὑπὲρ πλάκα.*

1225. *μοι 'στὶ* (*μοἰστὶ* L.) mss. *μοὐστὶ* Herm.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι
τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν·
σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω.
ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ὕπο
ὑψήλ' ἐκόμπεις κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις,
ὅτ' οὐδὲν ὢν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ,
κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὐδὲ σοῦ διωμόσω,
ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φής, Αἴας ἔπλει.
ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;
ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα;
ποῖ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὗπερ οὐκ ἐγώ;
οὐκ ἆρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
πικροὺς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων

1226. σὲ δὴ mss. Qu. σέ τοι. Cf. ad Ant. 443.

1227. ἀνοιμωκτεὶ L. et Eust. p. 723, 28. ἀνοιμωκτὶ cet. Offendit ultimae syllabae productio. Cf. ad O. C. 1646. ἀστενακτί. Qu. ἀνοίμωκτον. Cf. O. C. 1663. οὐ στενακτός (non ingemiscens). Sed fortasse vitiosum est ἀνοιμωκτὶ, pro quo adverbium aliquod 'impune' (ἀνατὶ) significans reponi debet, quanquam hoc fortasse significare potest ἀνοιμωκτί. χανεῖν] λακεῖν conj. Nauck.

1228. αἰχμαλώτιδος (sic) L.

1229. ἄπο mss. ὕπο recte Naber. Cf. ad 1078.

1230. ἐφρόνεις L. pr. ἐφώνεις a m. rec. ἐφρόνεις etiam Suid. s. v. ὑψηλοτέρας. ἐφώνεις aut ἐφρόνεις cet. γρ. ἐκόμπεις unus ms. et sic schol. Arist. Ach. 638. probat Dind. in Lex. Soph. Qu. ὑψηλά τ' ἐφρόνεις. Cf. Adesp. 127. φρονεῖτε νῦν αἰθέρος ὑψηλότερον. Eur. Iph. A. 919. ὑψηλόφρων θυμός. Verum videtur ἐκόμπεις. Cf. 770. τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον.

1233. οὔτε mss. οὐδὲ Bl. διωμόσω (γρ. διωρίσω ab S.) L.

1235. μεγάλα mss. δεινὰ conj. Nauck. Recte, opinor.

1236. ποῦ L. al.? ποῖ al. Recte. ποίου κέκραγας ἀνδρὸς] De genitivo cf. Ph. 439. Tr. 928.

1237. ποῦ βαντὸς L. et vulg. ποῖ βαντὸς al. Cf. Ph. 833. ὅρα ποῦ στάσει, ποῖ δὲ βάσει. Eur. Alc. 863. ποῖ βῶ; πᾶ στῶ; Hec. 1057. 1079.

1238. ἆρ'] ἄρ' L.

ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε,
εἰ πανταχοῦ φανούμεϑ' ἐκ Τεύκρου κακοὶ
κοὐκ ἀρκέσει ποϑ' ὑμὶν οὐδ' ἡσσημένοις
εἴκειν ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριτῶν,
ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεϑ' οἱ λελειμμένοι.
ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἄν ποτε
κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωϑήσομεν
καὶ τοὺς ὄπισϑεν ἐς τὸ πρόσϑεν ἄξομεν.
ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
οἵ τ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
μάστιγος ὀρϑὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
ὁρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτήσει τινά,
ὃς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,
ϑαρσῶν ὑβρίζεις κἀξελευϑεροστομεῖς.
οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαϑὼν ὃς εἶ φύσιν
ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύϑερον,
ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάϑοιμ' ἐγώ·
τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.
ΧΟ. *εἴϑ' ὑμὶν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν·*
τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι.
ΤΕΥ. *φεῦ, τοῦ ϑανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς*
χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἁλίσκεται,

1241. *πανταχοῦ* mss. Qu. *πανταχῇ*. Cf. ad 634. 1369.

1243. *κριταῖς* mss. Nonne *κριτῶν*? Cf. 682. *τοῖς πολλοῖσι — βροτῶν*.

1249. *εἰς* mss. *ἐς* Br.

1251. *οὐδ' εὐρύνωτοι* mss. Correxi *οἵ τ'* —.

1256. *εἰ μὴ νοῦν κατακτήσει*] Cf. Tr. 736. *λῴους φρένας — τῶνδ' ἀμείψασϑαί ποϑεν*.

1257. *ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος*] Genitivus absolutus, ut videtur. Cf. tamen 1236.

εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρὸν λόγον,
Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνῆστιν, οὗ σὺ πολλάκις
τὴν σὴν προτείνων προὔκαμες ψυχὴν δόρει,
ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα.
ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόητ' ἔπη,
οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδὲν ἡνίκα
ἑρκέων ποθ' ὑμᾶς οὗτος ἐγκεκλῃμένους,
ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς
ἐρρύσατ' ἐλθὼν μοῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς θ' ἑδωλίοις
πυρὸς φλέγοντος, ἐς δὲ ναυτικὰ σκάφη
πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ;
τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν; οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε,
ὃν οὐδαμοῦ φῄς οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
ἆμ' ὑμὶν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἢ δίχα;
χὤτ' αὖθις οὗτος Ἕκτορος μόνος μόνου,
λαχών τε κἀκέλευστος, ἦλθ' ἐναντίος,
οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεὶς,
ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς εὐλόφου

1268. *ἀνὴρ* mss. *ἐπὶ σμικρῶν λόγων* mss. *ἐπὶ σμικρῷ λόγῳ* Wund. Malim *ἐπὶ σμικρὸν λόγον*. Cf. O. C. 453. *ἔπος σμικρόν*. El. 414. *οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι*.

1269. *οὗ*] Construendum cum *προὔκαμες*.

1270. *δορί* mss. *δόρει* Dind. In pugna.

1272. *κἀνόητ'* plerique mss. Pal. *κἀνόητ'* (*νη* sup. a m. rec.) L. *κἀνόνητ'* al. Cf. ad 758.

1274. *ἑρκέων — ἐγκεκλῃμένους*] Cf. O. R. 236. Eur. Ph. 451. *τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων*. *ἐγκεκλειμένους* mss. *ἐγκεκλῃμένους* Elmsl. Qu. *ἐντὸς εἱργμένους*. *οὗτος*] *ἐντὸς* suggerit Pal. Sed omitti vix potest *οὗτος*.

1277. *ναυτικοῖς* mss. *ναυτικοῖς* (*θ'*) Both.

1278. *εἰς* mss. *ἐς* Dind.

1281. *οὐδὲ συμβῆναι* mss. *σοῦ δίχ' ἐμβῆναι* Weckl.] Nauckio suspectum. Fort. *συμβῆναί ποτε*.

1282. *ὑμὶν*] Anglice in your opinion. Cf. 1363. *ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους*.

1283. *αὐτὸς* mss. *αὔτὸς* G. Wolff. Dedi *οὗτος*. Cf. 1282.

κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν;
ὅδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρὼν
ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
δύστηνε, ποῖ βλέπων τοιαῦτα καὶ θροεῖς;
οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προὔφυ πατὴρ
ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
Ἀτρέα δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε, δυσσεβέστατον,
προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ᾗ
λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατὴρ
ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
τοιοῦτος ὢν σὺ τῷδ' ὀνειδίζεις σποράν;
ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμὴν
ἴσχει ξύνευνον μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἦν
βασίλεια Λαομέδοντος, ἔκκριτον δέ νιν
δώρημ' ἐκείνῳ 'δωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
ἆρ' ὧδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν
βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος;
οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
ὠθεῖς ἀθάπτους οὐδ' ἐπαισχύνει 'γγελῶν.
εὖ νυν τόδ' ἴσθι· τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,

1287. *κυνῆς*] Ex galea. Qu. *εὐλόφου* (*'κ*) *κυνῆς* —. Non enim video quomodo defendi queat genitivus.

1290. *ποτ' αὐτὰ* mss. *τοιαῦτα* Madvig. Recte, opinor.

1297. Qu. *ἐφῆκεν αὐτὴν ἰχθύσιν μυνδοῖς βοράν.* Requiritur pronomen *αὐτήν*. *ἐφῆκεν*] Cf. 495.

1298. *τοιῷδ'* mss. *τοιάνδ'* al. Linwood. Dedi *σὺ τῷδ'*. *τοιῷδ' ὀνειδίζεις* mss. Qu. *τῷδ' ἐξονειδίζεις*. Cf. El. 288. *τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά.* O. C. 990. *φόνους πατρῴους ἐξονειδίζων πικρῶς.* Ph. 382.

1300 sq. Cf. 435. *τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας* (Telamon).

1303. *δώρημα κείνῳ* (aut *'κείνῳ*) mss. *δώρημ' ἐκείνῳ* Br. Cf. Tr, 603. *'Αλκμήνης γόνος*] Nonne *ἀλκμήνης γόνος*?

1304. *ἄριστος* mss. *ἀριστεὺς* frustra Porson.

1307. *λέγων* mss. 'At giving the order'. (Pal.) Alii 'at avowing it' explicant. Ipse Erfurdtii correctionem *ψέγων* recepi. Qu. *'γγελῶν*. Cf. ad Arist. Vesp. 795.

1308. *νῦν* (sic) L. *που* mss. Qu. *ποῖ*.

βαλεῖτε χἠμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὕπερ πονουμένῳ
θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὕπερ
γυναικός, ἢ σοῦ τοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω;
πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τοὐμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.
ὡς, εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς.
ΧΟ. ἄναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς,
εἰ μὴ ξυνάψων ἀλλὰ συλλύσων πάρει.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τί δ' ἐστὶν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ᾐσθόμην
βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.
ΑΓ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους,
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
ΟΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.
ΑΓ. ἤκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;
ΑΓ. οὔ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ

1309. *συγκειμένους* (*γρ. συνεμπόρους* ab S.) L.

1310. *ὑπερπονουμένῳ* (sic) vulg. Malim *ὕπερ πονουμένῳ*. Cf. tamen O. C. 345. *σφὼ — τἀμὰ δυστήνου κακὰ* (?) | *ὑπερπονεῖτον*.

1312. *ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος* mss. *ἢ τοῦ σοῦ ξυναίμονος* Dind. Lege *ἢ σοῦ τοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω;*

1316. *καιρὸν*] Opportune. Cf. 34. *καιρὸν* (*καιρῷ*?) *δ' ἐφήκεις*. Eur. Hel. 479. *καιρὸν γὰρ οὐδέν' ἦλθες*. Sed *'ς καιρὸν* corrigendum suspicor. Non enim video quomodo defendi possit accusativus sine praepositione positus. Cf. 1168. *ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλήσιοι | πάρεισιν*. Sic *πρὸς καιρὸν* 38. Ph. 1279. O. R. 325. Tr. 59. et *ἐν καιρῷ* O. C. 809. *καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθὼς* mss.

1317. *ξυνάψων — συλλύσων*] Cf. Ant. 40. *τί δ' — ἢ λύουσ' ἂν ἢ 'φάπτουσα προσθείμην πλέον;*

1320. *κλύοντες ἐσμὲν* (sic) L.

1325. *βλάβην* mss. Nonne *μομφήν*?

σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετεῖν;
ΑΓ. εἴπ'· ἦ γὰρ οὐκ ἂν εὖ φρονῶν εἴην, ἐπεὶ
φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
ΟΔ. ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν·
μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.
κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ
ἐξ οὗ 'κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων·
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ
οὔ τἂν ἀτιμάσαιμ' ἂν ὥστε μὴ λέγειν
ἕν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων ὅσοι
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι·
οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, ἢν θάνῃ,
βλάπτειν τὸν ἐσθλὸν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς.
ΑΓ. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
ΟΔ. ἔγωγ'· ἐμίσουν δ' ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
ΑΓ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή;
ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρείδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.

1329. *ξυνηρεμεῖν* (in *ξυνηρετμεῖν* mut. ab S.) L. *ξυνηρετεῖν* Lobeck.

1330. *ἦ γὰρ εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν* mss. Corrigendum proculdubio *ἦ γὰρ οὐκ ἂν εὖ φρονῶν εἴην.*

1337. *κράτησα* (sic) L.

1339. *οὐκ ἂν* (*οὐκ ἂν* in *οὔκουν* mutavit m. ant. in L.) *ἀτιμάσαιμ'* L. Lb. *Γ.* aliique pauci. *οὔκουν ἀτιμάσαιμ'* al. *οὐκ ἀντατιμάσαιμ'* Both. Dind. Linw. Lege *οὔ τἂν ἀτιμάσαιμ'*. Et sic Pal. Cf. Aesch. Ag. 331. *οὔτἂν* (*οὐκ ἂν* mss.) *ἑλόντες* —.

1340. *ἕν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον*] Cf. O. R. 1380. O. C. 563. 739. Tr. 460. Ph. 1344. Eur. Her. 8.

1344. Construe *ἄνδρα τὸν ἐσθλὸν* (objectum). Sic 1352. *τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα.* *εἰ θάνοι* mss. Quidni *ἣν θάνῃ*? Qu. *ὃς θάνῃ*. Cf. Phil. 1444. Eur. Fr. 734. *ἀρετὴ δὲ, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται.*

1345. *βλάπτειν*] *πατεῖν* conj. Nauck. *κυρῇς*] Qu. *κυρῇ*, aut *ὃς θάνῃ*.

1348—1369. Genuinus ordo versuum hic turbatus Nauckio videtur.

ΑΓ. τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον.
ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
ΑΓ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.
ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων ἡσσώμενος.
ΑΓ. μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως.
ΟΔ. ἀνὴρ ὅδ' ἐχθρὸς, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν.
ΑΓ. τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν;
ΟΔ. νικᾷ γὰρ ἀρετὴ τὰ τῆς ἔχθρας πολύ.
ΑΓ. τοιόσδε μέντοι πᾶς τις ἔμπληκτος βροτῶν.
ΟΔ. ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὖθις πικροί.
ΑΓ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους;
ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
ΑΓ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θἠμέρᾳ φανεῖς.
ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.
ΑΓ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν;

1352. *τῶν ἐν τέλει*] Anglice those in authority (in office). Cf. Ant. 67. *τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι.* Ph. 385.

1353. *τοι*] Qu. *πρὸς* —. Cf. Fr. 671, 4. *πρὸς τοῦ παρόντος ἱμέρου νικωμένη.* *νικώμενος* mss. *ἡσσώμενος* Aristid. vol. I. p. 792. Herwerden. Solennis constructio est *νικᾶσθαί τινι* (non *τινος*). Sic Eur. Hipp. 458. *ξυμφορᾷ νικώμενοι.*

1355. *ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ* mss. Nonne *ἀνὴρ ὅδ' ἐχθρός?*

1357. *νικᾷ γὰρ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πολύ* mss. Qu. *νικᾷ γὰρ ἀρετή με τῆς ἔχθρας πλέον,* aut *νικᾷ γὰρ ἀρετὴ τὰ τῆς ἔχθρας πολύ.* Cf. Aesch. Cho. 1052. *ἴσχε μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ.* Thuc. 7, 34. *ἐνόμιζον ἡττᾶσθαι ὅτι οὐ πολὺ ἐνίκων.* Arist. Nub. 1335. *τουτὶ σὺ νικήσεις; ΦΕ. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.*

1358. *τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν* mss. *τοιοίδε μέντοι πάντες ἔμπληκτοι βροτοὶ,* aut potius *τοιόσδε μέντοι πᾶς τις ἔμπληκτος βροτῶν.* Cf. El. 984. *τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν.* O. C. 15. *πᾶς γάρ τις ηὔδα τοῦτό γ' ἡμὶν ἐμπόρων.* 279. *βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν.* Similis fere corruptela invasit O. C. 281. Causa corruptelae fuit similitudo litterarum.

1360. *ἐπαινεῖς*] Suades. I. q. *παραινεῖς.* Frustra Nauckio suspectum. Cf. Ant. 1102. *καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς — παρεικαθεῖν;* O. C. 665. *θαρσεῖν ἐπαινῶ.* El. 1322. *σιγᾶν ἐπῄνεσα.*

1362. *τῇδέ θ' ἡμέρᾳ* mss. *τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ* Lobeck.

1363. *Ἕλλησι*] Cf. 1232. *ἆρ' ὑμὶν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;*

ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι.
ΑΓ. ἦ πάνθ' ὅμοια, πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ.
ΟΔ. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν;
ΑΓ. σὸν τἄρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν, κεκλήσεται.
ΟΔ. ὡς ἂν ποιήσῃς, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
ΑΓ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ', ὡς ἐγὼ
σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν,
οὗτος δὲ κἀκεῖ κἀνθάδ' ὢν ἔμοιγ' ὁμῶς
ἔχθιστος ἔσται. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρῇς.
ΧΟ. ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν
φῦναι τοιοῦτον ὄντα μῶρός ἐστ' ἀνήρ.
ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω,
καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσα
χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.
ΤΕΥ. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
λόγοισι, καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.

1366—1369. Hos versus spurios habet Morstadt.

1366. *ὁμοῖα* L. m. rec. *ὅμοια* pr.

1368. *σὸν ἄρα* (*ἄρα* L.) mss. *σὸν τἄρα* recte Elmsl.

1369. *ὡς ἂν ποιήσῃς* mss. Qu. *ἅσσ' ἂν ποιήσῃς*. *πανταχῇ*] *πανταχῆ* L. Anglice in any case, anyhow. Cf. Aesch. Eum. 469. *πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω*. 33. *μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεός*. et *ὅπως ἂν* Eur. Med. 331. Tro. 1052. *χρηστός γ' ἔσει* (*γ'* om. L. pr. addidit m. ant. et *ἔσῃ*) mss. Corrigendum, ni fallor, *χρηστὸς φανεῖ*.

1372. *ὁμῶς* L. corr. m. rec. *ὅμως* pr.

1373. *χρή* mss. *χρῇς* Dind. I. q. *χρῄζεις*. Cf. Ant. 887. El. 606. Cratin. 127, 2. *πάρα δ' ἀλλ' ὅ τι χρῇς*.

1374. *γνώμῃ σοφὸν*] Qu. *γνώμην σοφόν*. Cf. Ph. 910. *κακὸς γνώμην ἔφυν*. El. 546. *κακοῦ γνώμην*. 1021. O. R. 687. *ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνήρ*. Sed supra 964. *οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι* (metri cansa).

1379. *ὅσον* (*ωι* sup. a m. ant.) L. *ὅσον* (*ω* sup. in uno) cet. *ὅσων* Pors. Elmsl. Dedi *ὅσα*.

1382. *λόγοισι*] Propter verba tua. Suspectum Nauckio. Qu. *λόγοις, ἐπεί μ' ἔψευσας* —.

τούτῳ γὰρ ὢν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
μόνος παρέστης χερσὶν, οὐδ' ἔτλης παρὼν
θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι τινά.
ὡς ὁ στρατηγὸς οὑπιβρόντητος μολὼν
αὐτός τε χὠ ξύναιμος ἠθελησάτην
λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ
μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη
κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἤθελον
τόνδ' ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
σὲ δ', ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρὸς,
τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐᾶν,
μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ·
τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, κεἴ τινα στρατοῦ
θέλεις κομίζειν (σφ'), οὐδὲν ἄλγος ἕξομεν·
ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ. σὺ δὲ
ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο.

ΟΔ. ἀλλ' ἤθελον μέν· εἰ δὲ μὴ 'στί σοι φίλον,
πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἶμ' ἐπαινέσας τὸ σόν.

ΤΕ. ἅλις· ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν κοίλην κάπετον
χερσὶ ταχύνατε, τοὶ δ' ὑψίβατον
τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων
θέσθ' ἐπίκαιρον·

1385. ζῶν mss. ζῶντ' Naber. μέγα mss. τινά Naber.
1395. ποιῶ (ι erasum) L.
1397. Correxi κομίζειν (σφ').
1403—1408. Ab interpolatore additos esse putat Nauck.

1403. *κοίλην κάπετον χερσὶ ταχύνατε*] Cf. 1164. *ταχύνας | σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν | τῷδ'.*

1404. *χερσὶ ταχύνατε* mss. Qu. *χερσὶν ὀρύσσετε* (aut *ὀρύξατε*). Schol. *μετὰ σπουδῆς ὀρύξατε.* *ταχύνατε* pauci mss. Dind. *ταχύνετε* L. aliique. Qu. *χερσὶν ἑτοιμάσαθ', οἱ δ' —.* Parum enim eleganter *τοι* post *οἱ* infertur. Cf. tamen 1164. *ταχύνας | σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν.*

1406. *λουτρῶν — ἐπίκαιρον*] Idoneum lavacro post Musgravium explicat Dind. Cf. O. R. 875. *ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα.*

μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη
τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
παῖ, σὺ δὲ πατρός γ' ὅσον ἰσχύεις
φιλότητι θιγὼν πλευρὰς σὺν ἐμοὶ
τάσδ' ἐπικούφιζ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
σύριγγες ἄνω 'κφυσῶσι μέλαν
μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνηρ
φησὶ παρεῖναι σούσθω, βάτω,
τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ
κοὐδενὸς οὐ λῴονι θνητῶν.
[Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.]
ΧΟ. *ἦ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσι*
γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεὶς μάντις
τῶν μελλόντων ὅ τι πράξει.

1409. *γ'*] Dindorfio suspectum, qui sic transposuerit, *παῖ, σὺ δὲ πατρὸς* | *φιλότητι θιγὼν* | *ὅσον ἰσχύεις.* Recte, opinor.

1412. *ἄνω φυσῶσι* mss. Qu. *ἄνω 'κφυσῶσι.*

1416. *κοὐδενί τω λῴονι θνητῶν* mss. Lege *κοὐδενὸς οὐ λῴονι θνητῶν.* Cf. Plat. Prot. 317 C. *οὐδενὸς οὐ* (i. e. *πάντων*) *ἂν — εἴην.*

1417. Hunc versum delet Dind.

1418 sq. Haec fabula, ut Oedipus Coloneus, Electra, et Philoctetes, tribus versibus anapaesticis dimetris terminatur.

1418. *ἰδοῦσιν* mss. et vulg.

ADDENDA.

ΑΙΑΣ] Latine AJAX. Similiter *ΣΥΦΑΣ* SYPHAS.

8. Wolffius *εὔρινος* recte genitivum habet. Schol. *εὐοσφρήτου*. Cf. v. *κελαινόρις* Fr. 27. Aesch. Ag. 1155. Eum. 246. Lucr. I. 460.

9. *ἔνδον — τυγχάνει*] Subaudiendum *ὤν*. Cf. El. 46. Eur. Andr. 1116. *τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις*. Iph. A. 730. *ἡμᾶς δὲ ποῦ χρὴ τηνικαῦτα τυγχάνειν;*

19. *βάσιν κυκλοῦντ'*] Cf. Eur. Or. 631. Arist. Av. 1379. *πόδα — κυκλεῖς*.

30. *πηδῶντα πεδία*] Cf. Eur. Hel. 598. *πλανηθῆναι χθόνα*.

32. Cf. O. R. 109. *ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας*. Cf. 234. *δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμνην· | ὧν τὰ μὲν εἴσω σφάζ' ἐπὶ γαίας, | τὰ δὲ — ἀνερρήγνυ*.

35. *τά τ' εἰσέπειτα*] Et postea, i. e. nunc.

40. *ἦξεν χέρα*] Cf. Eur. Iph. T. 362. *ὅσας χεῖρας ἐξηκόντισα*. Bacch. 665. *κῶλον ἐξηκόντισαν*.

42. Cf. Tr. 339. *τί δ' ἐστὶ τοῦ (ἐστὶν ὅτι?) με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;* Similiter Eur. Phoen. 300. *γονυπετεῖς ἕδρας σε προσπίτνω*.

46. *ποίαισι τόλμαις ταῖσδε —;*] Sic Phil. 1204. *ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος;* 572. 1173.

51. Corrigendum existimabam *ἐγώ σφ' ἀπεῖρξ' ἀποστρόφοις ἐπ' ὄμμασι* (aut *ἐπ' ὄμμασιν διαστρόφοις*) | *κνέφας βαλοῦσα*. Cf. 69. *ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους | αὐγὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν*. 447. *κεἰ μὴ τό τ' ὄμμα χαὶ φρένες διάστροφοι | γνώμης (μ') ἀπεῖρξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτ' κτλ.* 451. *ἤδη μ' ἐπ' αὐτοὺς χεῖρ' ἐπευθύνοντ' ἐμὴν | ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον, | ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς*. Sed non temere sollicitandum est *δυσφόρους* (?) *γνώμας* (hallucinationes, *λυσσώδη νόσον* 452). Cf. Arist. Nub. 729. *οἴμοι· τίς ἄν δῆτ' ἐπιβάλοι | ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;* Lobeckius apponit Eur. Hel. 575. *ἡ γὰρ φρονῶ μὲν εὖ, τὸ δ' ὄμμα μου νοσεῖ; δυσφόρους*] Schol. *παραφόρους*, quod fortasse reponendum. *Παράφορος γνώμης* est Hippocrat. Prorrh. 70. *ξυνέσεως* Plat. Soph. 228 D.

52. Tentabam *λεπίδας*. V. Act. Apost. IX. 18. *καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε παραχρῆμα.* Aut *δνόφους* (Cho. 51. *ἀνήλιοι — δνόφοι καλύπτουσι δόμους*). Aut *νεφέλας*. *τῆς*] Nonne *τῆσδ'*?

55. *πολύκερων φόνον*] Cf. Phil. 714. *οἰνοχύτου πώματος*. Eur. Herc. 1272. *τετρασκελῆ ... πόλεμον*.

57. *ἑλὼν* etiam Morstadt.

58. Ausus sum dare *ὅτε δ' ἄλλοτ' ἄλλον*, nam *ὅτε* per se (sine *δὲ*) non magis aliis temporibus significare potest quam *ὁ* (sine *δὲ*) alius.

59. *μανιάσιν*] Qu. *μαινάσιν*. Cf. Fr. 678, 4. *λύσσα μαινάς* (*μανιάς* Pors.).

68. Nonnulli (Schaef. Lob. Wund.) connectunt *μίμνε τὸν ἄνδρα*.

70. *αὐγὰς*] Fulgorem. Cf. Ph. 1199. *βροντᾶς αὐγαῖς*.

71. *οὗτος, σὲ — προσμολεῖν καλῶ*] Cf. 1047. *οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε — μὴ συγκομίζειν*.

73. *δωμάτων*] I. e. *σκηνῆς*. Cf. 63. 65. 80.

80. Correctio *τόνδ' ἔσω δόμων μένειν* probabilis videtur. Sic Aesch. Sept. 215. *σὸν δ' αὖ τὸ μένειν εἴσω δόμων*. Eur. Cycl. 679. *μένουσ' εἴσω δόμων*. Her. 477. *εἴσω θ' ἥσυχον μένειν δόμων*.

89. *Αἴας* L. et al. *Αἴαν* al. et Suidas in *ὦ οὗτος*.

91. *ὦ χαῖρ' Ἀθάνα*] Cf. El. 666. *ὦ χαῖρ' ἄνασσα*. Eur. Or. 476. *ὦ χαῖρε πρέσβυ*. Arist. Ach. 872. Eq. 1254.

96. Cf. Plat. Men. 89 D. *οὐκ ἀνατίθεμαι μὴ οὐ καλῶς λέγεσθαι*. Aeschin. I. 136. *οὔτ' αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι μὴ οὐ* (*οὐ* om. al.) *γεγονέναι ἐρωτικός*. 19, 14. *μάχας οὐκ ἀρνοῦμαι μὴ οὐχὶ* (*οὐχὶ* om. al.) *συμβεβηκέναι μοι*. Lucian. Tox. 17. *οὐδ' αὐτὸν ἔξαρνον ὄντα μὴ οὐχὶ πεφονευκέναι*. Sed. ibid. *τὰ δὲ ἐξαρνοῦμαι μὴ τοῦτον ἔχειν τὸν τρόπον ὃν —*. et ad Ant. 443. Tr. 90. Adde Herod. III. 99. *ὁ δὲ ἄπαρνός ἐστι μὴ νοσέειν*. Plat. Gorg. p. 461 C. *τίνα οἴει ἀπαρνήσεσθαι μὴ οὐχὶ ἐπίστασθαι τὰ δίκαια*. Dem. p. 392. *οὐδ' ἄρνησίς ἐστιν αὐτοῖς τὸ μὴ* (lege *τὸ μὴ οὐ*) *ταῦθ' ὑπὲρ Φιλίππου πράττειν*. V. Suid. v. *μὴ οὐχί*.

97. Cf. 453. *ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς*.

98. *οἶδ' ἀτιμάσουσ'*] Qu. *ἐξατιμάσουσ'* (O. C. 1378.) *ἔτι*.

104. *ἔγωγ'· Ὀδυσσῆ* — Nauck. Jebb. *ἔγωγ' Ὀδυσσέα* Seyf. Wolff. (Cf. Arist. Nub. 639.) Adde Arist. Nub. 770. *τὴν ὕαλον λέγεις;* | *ΣΤ. ἔγωγε*. 826. *ὤμοσας νυνὶ Δία;* | *ΦΕ. ἔγωγε*. 826.

108. *δεθεὶς πρὸς κίον'*] Paullo aliter v. 240. *ἄνω κίονι* (*ἄνω 'ς κίονα*?) *δήσας*. Cf. Plaut. Bacch. IV. 6. 24. 'Abducite hunc intro atque astringe ad columnam fortiter.'

110. Cf. Eur. Hec. 149. *φοινισσομέναν αἵματι.* Hes. Scut. 194. *αἵματι φοινικόεις.*

126. Cf. Hor. Od. IV. 7. 16. 'Pulvis et umbra sumus'. Anacr. IV. 9. *ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα | κόνις ὀστέων λυθέντων.* Theogn. 1068.

136. Exspectabas potius *εὖ μὲν πράσσοντά σε χαίρω —, ὅταν δέ σε* etc.

137. Qu. *πληγὴ ('κ) Διός.* Cf. 279. *δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ | πληγή τις ἥκῃ.* Sed Aesch. Ag. 367. *Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν.*

150. *σφόδρα*] Rarum vocabulum in Tragoedia. Cf. El. 1053. *περὶ γὰρ σοῦ —*] Qu. *περὶ σοῦ γὰρ —.*

151. *εὔπιστα*] Vera scriptura mihi videtur *εὔπειστα.* Cf. ad Sept. 875. *φίλων ἄπιστοι* (*ἄπειστοι* Weckl.). Suppl. 277. *ἄπιστα* (*ἄπειστα* Med.). *νῦν*] Qu. *γ' οὖν.*

152. Construe *χαίρει τοῖς σοῖς ἄχεσιν.* Cf. Virg. Aen. IV. 175. 'mobilitate viget viresque acquirit eundo'.

154. *τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς* mss. Sic apud Homerum *τιτύσκεσθαί τινος, τοξεύειν, ἀκοντίζειν,* etc. Qu. *τῶν μὲν μεγάλων γὰρ ψόγον ἱεὶς —,* aut *κατὰ μὲν γὰρ τῶν μεγάλων ἱεὶς —.* Offendit *ψυχῶν.* Utique post *ἱεὶς* requiritur nomen aliquod.

155. Cf. Herod. VII. 139. *νῦν δὲ Ἀθηναίους ἄν τις λέγων σωτῆρας γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἂν ἁμάρτοι.*

157. Cf. Fr. trag. adesp. 462. *πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιβάζεται* (*βιάζ.*? aut *τιτύσκ.*?). 443. *ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα κέκτηται φθόνον.* Qu. *πρὸς τὸν προὔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.* Versus fortasse interpolatus. *τὸν ἔχονθ'*] Cf. Arist. Pl. 596. *τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας.* Corrigendum fortasse *τὸν μέγαν,* quum non de divitibus sed de magnis viris agatur.

166. *ἀπαλέξασθαι* occurrit Fr. 286. Schol. *ἀντιτάξασθαι.*

167. Qu. *ἄλλοτε γὰρ δή, σὸν ὅτ' ὄμμ' ἀπέδραν, | παταγοῦσιν ἅπερ πτηνῶν ἀγέλαι· | μέγαν αἰγυπιὸν δ'* etc.

169. *ὑποδείσαντες*] Cf. Arist. Av. 65. *ὑποδεδιώς.*

170. *τάχ' ἂν ἐξαίφνης, εἰ —* Herm. Schn. Nauck. Wolff. Jebb. *τάχ' ἄν, ἐξαίφνης εἰ —* vulg. Lob. Dind. Wund. Bergk. Recte, opinor. Graecorum trepidatio propter subitam Ajacis irruptionem fieret.

172. *ἦ ῥα*] Cf. 954. Aesch. Pers. 636. *ἦ ῥ' ἀΐει* (mel.). Qu. *Ταυροπόλος.* Cf. Eur. Iph. T. 1456. *Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ | τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν* (*ἀεί*?). Arist. Lys. 447. *νὴ τὴν Ταυροπόλον.*

173. *ὦ μεγάλα φάτις*] *ὦ μελέα —* frustra Nauck. et F. W. Schmidt. Cf. 222. *ὁ μέγας μῦθος.* *ἔχω*] Qu. *νέμω.* Cf. ad Aj. 1016.

176. Malim ἀκαρπώτου. Vulgatam tuetur Dind. coll. Iph. T. 566. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν.

179. εἴ τιν'] Qu. πού τιν'.

183. Similiter Prom. 883. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάργῳ. "Ennius Annal. 208. 'quo vobis mentes, rectae quae stare solebant | antehac, dementes sese flexere viai'?" (Schn.) φρενόθεν] Ut κηρόθεν, ψυχόθεν.

189. Qu. ἢ Λαρτίου παῖς Σισυφίδας γενεάν.

190. ἢ τᾶς —] Qu. χὠκ τᾶς —. Cf. 636. ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς —.

191. μὴ μή μ', ἄναξ] Qu. μὴ 'μοί γ', ἄναξ. Elidi enim nequit diphthongus in μοι.

192. ὄμμ' ἔχων] Scholiasta per κρυπτόμενος explicat, quod conjecturam meam ἐμμένων confirmat. Cf. Eur. Fr. 362, 12. ἀδίκως δὲ μὴ κτῶ κτήματ' (χρήματ'?), ἣν βούλῃ πολὺν | χρόνον μελάθροις ἐμμένειν (σφ' ἐμμ'?). Qu. μὴ τήνδ', ἄναξ, ἕδραν ἐφάλοις κλισίαις (aut ἐφάλου κλισίας) | ὧδ' ἔχων. (Tr. 1153. Τίρυνθι — ἔχειν ἕδραν.)

194. μακραίωνι στηρίζει ποτὶ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ] Huic prolixae certaminis cessationi affixus es. Ita etiam Pal. Alii cum scholiasta (τῷ ἀγῶνα ἐμποιοῦντι) minus probabiliter τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ explicant huic otio sollicito. Qu. στηρίζει ποτὶ γᾶν, 'art fixed to the earth'. Pro ἀγωνίῳ σχολᾷ qu. ἔχων μέγαν χόλον, aut ἄγων ἀεὶ σχολάν. μακραίωνι] μακραίων Wund. Hart. Nev.

195. στηρίζει] Figeris, immotus sedes. Cf. Eur. Hipp. 1207. εἴδομεν κῦμ' οὐρανῷ στηρίζον. Bacch. 972. ὥστ' οὐρανῷ στηρίζον εὑρήσεις κλέος. 1084. πρὸς οὐρανὸν | καὶ γαῖαν ἐστήριζε φῶς σεμνοῦ πυρός. 1074. ὀρθὴ δ' ἐς ὀρθὸν (f. ἱερὸν?) αἰθέρ' ἐστηρίζετο. ποτὲ mss. ποτὶ Ritschel. probant Wund. et Dind. in Lex. p. 415.

196. ἄταν οὐρανίαν φλέγων] Malum tuum usque ad coelum (i. e. magnopere inflammans (accendens, augens). Cf. Aesch. Pers. 579. et Sept. 509. Pers. 401. ἐχθρῶν ὕβρις δ' conj. Dind.

197. ἀτάρβητος ὁρμᾷ πῦρ Herwerden, coll. Hom. Il. 14, 396. Utique apprime hic convenit πῦρ.

199. καχαζόντων γλώσσαις mss. Qu. κακιζόντων γλώσσαις, aut κάχ' ('convicia') ἱέντων γλώσσαις. Cf. El. 596. ἢ πᾶσαν ἵης γλῶσσαν etc. Tr. 281. ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς. Phil. 1142. μὴ φθονερὰν ἐξῶσαι γλῶσσαν. Ant. 962. ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίαις γλώσσαις. 127. μεγάλης γλώσσης κόμπους. Fr. 668. πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην. Aj. 1142. ἄνδρα γλώσσῃ θρασύν.

200. *βαρυάλγητ'*] Cf. *ἀναλγήτως* ('in an unfeeling manner'). 1333. Unde hic *γλώσσαισιν ἀναλγήτως* fortasse reponendum esse conjicias. *Δυσάλγητος* ('hard-hearted') legitur O. R. 12. Schneidewin *βαρυάλγητα* adverbialiter accipit, ut *ὑπέροπτα* O. R. 883.

202. *γενεᾶς*] *γενεὰ* Morstadt. Qu. *γενέθλα* —, Cf. El. 129. *ὦ γενέθλα γενναίων*. 226. *ὦ φιλία γενέθλα*.

205. Quum ad Homeri locum (Il. 3, 227.), ubi *μέγας, εὐρέας ὤμους ἔχων*, et *ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ὤμους* (Anglice head and shoulders) describitur Ajax, respiciatur, vix dubitari potest quin hic *ὠμοκρατής* strong-shouldered, broad-shouldered significet. Cum *ὠμοκρατής* cf. *αὐτοκρατής, παγκρατής, ναυκρατής (ναυκράτης)*, et nomina propria *Ἰσοκράτης, Σωκράτης. Ξενοκράτης*. Non enim ad animi indolem sed ad corporis formam Ajacis respicitur, ut ostendunt etiam quae sequuntur *θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας*. Alii (ut Pal.) *ὠμοκρατὴς* reddunt 'stern in command'. Cf. 548. *ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς | δεῖ πωλοδαμνεῖν*. 885. *τὸν ὠμόθυμον — Αἴαντα*. 930. *ὠμόφρων*. Sed scripserat fortasse *ὠμοπλατής*. Cf. 1250. *οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς | οὐδ'* (*οἵ τ'*?) *εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι*. Qu. *καὶ μέγας ὤμους*. (Cf. 1077. *κἂν* (*κῆν*) *σῶμα γεννήσῃ μέγα*. Arist. Nub. 1013. *ἕξεις — ὤμους μεγάλους*.) Aut *καὶ μέγας Αἴας | ἀκρατὴς θολερῷ* —.

206. *θολερῷ — χειμῶνι*] Turbida tempestate. Schol. *ἐν ταραχώδει ζάλῃ, ὅ ἐστι μανίᾳ*. Cf. Ph. 1460. *χειμαζομένῳ*. *χειμῶνι νοσήσας*] Cf. Phil. 1194. *ἀλύοντα χειμερίῳ λύπᾳ*.

208. *τί δ' ἐνήλλακται — βάρος;*] I. e. *τίνα βαρεῖαν ἀλλαγὴν νὺξ ἥδε ἐνήλλακται;* Oppositio non inter noctem et diem sed inter calamitosum et quietum rerum statum fit. Itaque conjecturam *ἠρεμίας*, quamvis non absolute certam recepi. *ἠρεμίας* etiam Schneid. (Dem. p. 168, 16. *ἐπὶ πολλῆς μὲν ἡσυχίας καὶ ἠρεμίας* (sic Y. et γρ. F. *ἐρημίας* vulg.) *ὑμῶν ὁ Μυτιληναίων δῆμος καταλέλυται*. Arist. Eth. II. 2. 5. *διὸ καὶ ὁρίζονται τὰς ἀρετὰς ἀπαθείας τινὰς καὶ ἠρεμίας*.) *εὐμαρίας* Nauck. Wolff. Confer *εὐγενία, εὐσεβία*, etc. Schol. — *ὥστε ἀλλοῖος γενέσθαι πρόσθεν ἢ* (*ἢ πρόσθεν*?) *κατὰ τὴν ἡμέραν;*

210. *Φρυγίου* mss. *Φρυγίοιο* Jaeger. Nauck. *σὺ Τελεύταντος* Porson. *Τελλεύταντος* Br.

212. *λέχος — ἀνέχει*] Gl. *τιμᾷ*. Cf. Eur. Hec. 123. *τῆς μαντιπόλου βάκχας ἀνέχων λέκτρ' Ἀγαμέμνων*.

217. *νύκτερος*] I. e. *νυκτός*. Sic *ὄρθριος*, etc.

221. *ἐδήλωσας ἀνδρὸς* mss. Dind. *ἐδήλωσας ἀνέρος* Herm. Nauck. Seyf. *ἔδειξας ἀνέρος* Wund.

222. *ὁ μέγας μῦθος*] Cf. 173. *ὦ μεγάλα φάτις*.

223. *ἄτλατον οὐδὲ φερτὰν*] Similiter Ph. 2. *βροτοῖς ἄστειπτος οὐδ' οἰκουμένη.*

224. *τῶν μεγάλων Δαναῶν*] Hoc Dindorfius de ducibus exercitus Graeci accipit. Latet proculdubio vitium. Qu. *τῶν μεγάλων βασιλέων* (⏑⏑–?). Cf. 189. *εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς, κτλ.*

229. *παραπλήκτῳ* mss. Lege *παραπλάκτῳ.*

231. *κελαινοῖς ξίφεσιν*] Cf. Hesiod. Op. 150. *χαλκῷ δ' εἰργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.* Il. 23, 850. *ἰόεντα σίδηρον.*

235. *τὴν μὲν ἔσω* mss. Lege *τὰ μὲν εἴσω.*

237. *ἀνελὼν*] Hoc praecedenti *ἐπὶ γαίας* ('on the ground' 237). opponitur. "Already in his first onslaught he believed himself to have slain them (57), but a madman would not remember this." (Jebb.)

239. *ῥιπτεῖ* vulg. Wund. *ῥίπτει* al. Qu. *ῥίπτει 'κθερίσας.* Cf. Anacreont. XII. *τὴν γλῶσσαν ἐκθερίξω.* *ὀρθὸν*] Anglice upright, erect (tanquam hominem). *ἄνω κίονι δήσας*] Qu. *πρὸς κίονι δήσας,* aut *ἄνω 'ς κίονα δήσας.* Paullo aliter 108. *δεθεὶς πρὸς κίονα.*

245. Qu. *ὥρα τιν' ἤδη 'στὶν | κρᾶτα —.* *ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι*] Cf. O. R. 468. *φυγᾷ πόδα νωμᾶν.* Eur. Rhes. 54. *φυγὰν ἀρέσθαι.* Or. 1428. *δραπέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.*

250. *μεθεῖναι*] Anglice to weigh anchor. Proprie to let go. *συθῆναι* Herwerden, coll. Aesch. Prom. 135. *σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.* Cf. Plat. Prot. 337 E. *οὐρίᾳ ἐφέντα* (sc. *ἑαυτὸν*) *φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων.*

251. *ἐρέσσουσιν*] Fortasse nil mutandum: ut nautae enim nautica locutione utuntur Chorentae. Qu. *ἐρείδουσιν.* Cf. Arist. Eq. 627. *ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη | τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων.* Ran. 914.

254. *λιθόλευστον ἄρη*] Cf. Ant. 36. *φόνον δημόλευστον.* Constructio, quae non valde clara est, haec videtur esse *πεφόβημαι λιθόλευστον ἄρη* (*ὥστε*) *ξυναλγεῖν* etc.

255. *ξυναλγεῖν*] I. e. *ὥστε ξυναλγεῖν.* Cf. Eur. Rhes. 807. *συναλγεῖ σοῖς κακοῖς.*

257. *λαμπρᾶς — ἄτερ στεροπῆς*] Anglice 'when unaccompanied with storm', ut recte explicat Mitchell. *λαμπρᾶς*] Fort. *λαμπρός.* Cf. Aesch. Ag. 1151. *λαμπρὸς πνέων ὁ χρησμός.* Sed apte dicitur *λαμπρὰ στεροπή.* Tr. 99. *ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων* (*ἥλιε*). *ᾆξας ὀξὺς νότος ὡς λήγει*] Cf. Theophr. de vent. I. 5. *ὁ μὲν βορέας εὐθὺς ἀρχόμενος μέγας, ὁ δὲ νότος λήγων.* Arist. Probl. 26, 20. *ὁ νότος ἐλάττων ἀρχόμενός ἐστιν, ἐπὶ τέλει δὲ εἴωθε γίγνεσθαι μέγας.* Qu. *λαμπρᾷ γὰρ ἄφαρ* vel *ἅμα*) *στεροπῇ* etc.

262. *ὑποτείνει*] Cf. Dem. p. 172, 24. *τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνων.*

264. *τοῦ κακοῦ*] Scribendum videtur *του κακοῦ* 'of any evil'. *μείων λόγος*] *μείων βλάβη* aut *μεῖον βλάβος* conjicit Nauck.

267. Qu. *ἢ κοινὰ σὺν νοσοῦσι* (*φίλοις*) *λυπεῖσθαι ξυνών.* Dolor amicorum conjunctus cum dolore Ajacis dicitur. *κοινοῖσι*] *ξυνοῦσι* requirit Nauck.

268. *τὸ — διπλάζον*] Cf. Diod. Sic. IV. 84. *καρπὸς διπλασιάζων τῶν ἐν ἄλλαις χώραις.* Eur. Suppl. 781. *δορὸς διπλάζεται τιμή.*

269. *ἡμεῖς* mss. *δισσῶς* Kock. coll. 277. *ἆρ' ἐστὶ ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά;* "Quum restituta mentis sanitate Ajacis calamitas, quam antea ipse non senserat, duplicetur." (Kock.)

271. *ἦν ἐν τῇ νόσῳ*] Cf. El. 1124. 1329. O. R. 562.

275. Cf. Hom. Il. 16, 518. *ὀξείῃς ὀδύνῃσιν ἐλήλαται.* Eur. Andr. 31. *κακοῖς σχετλίοις ἐλαύνομαι.*

278. *ἐκ θεοῦ πληγή τις ἥκῃ*] Cf. 137. Fr. 656. *θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός.*

279. *πεπαυμένος*] Sc. *τῆς νόσου.*

285. *ἄκρας νυκτὸς*] I. e. media nocte. Cf. 291.

290. *τήνδ' — ἀφορμᾷ πεῖραν*] Cf. Aesch. Pers. 719. *πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν* (*ἐφωρμήθη*?) *τάλας;*

292. *ὑμνούμενα*] Cf. Plat. Prot. 343 B. *ταῦτα ἃ δὴ πάντες ὑμνοῦσι, "γνῶθι σαυτὸν" καὶ "μηδὲν ἄγαν".*

297. *ταύρους* mss. Corrigendum, ni fallor, *ποίμνας* aut *πρόβατα*. *Βοῦς* et *ποῖμναι* simul commemorantur supra 62. *εὔκερων* mss. *εὔερον* recte Schneid. Oves enim intelliguntur. Cf. 64. *εὔκερων ἄγραν* (i. e. boves).

298. *ἄνω τρέπων*] I. e. *ὑπτίους.* Anglice turning on their backs, capite resupinato. Cf. 239. 918. 1412.

299. *ἔσφαζε κἀρράχιζε*] Qu. *ἔσφαζεν, ἐρράχιζε.*

302. *λόγους ἀνέσπα*] Cf. Menand. IV. 199. *πόθεν — τούτους ἀνεσπάκασιν οὗτοι τοὺς λόγους;*

303. *συντιθεὶς γέλων πολὺν*] Cf. Dem. p. 778. *ψευδεῖς αἰτίας συντιθείς.* Aesch. Prom. 686. *συνθέτους λόγους.*

304. *ὅσην*] Qu. *ὅπως.* *κατ' αὐτῶν ὕβριν*] Cf. Fr. 337. *ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείων ὕβριν.* Requiritur manifesto futuri optativus. Sic Phil. 353. *εἰ τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἱρήσοιμ' ἰών.* Haec ad Atridarum *ὕβριν* spectare videntur. Cf. Phil. 397. *ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει.* Qu. *ὅσην τάχ' αὐτῶν ὕβριν αἰκίσοιτ'* (*αἰκιοῖτ'*) *ἰών.* Cf. 65. *καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους σφ' αἰκίζεται.* *ἐκτίσαιτ' ἰών* mss. Qu. *ἐκτίσοιτ' ἰών.* Cf. Arist. Ach. 899. Eq. 154. 475. Eccl.

571. Pl. 318. De *ἰὼν* cum tempore praeterite conjuncto Wolffius conferri jubet Xen. Hell. IV. 4. 5. Eur. Or. 1446.

307. *πλῆρες ἄτης — στέγος*] Cf. Ph. 1087. *ὦ πληρέστατον αὐλίον λύπας* —. Ant. 1052. *νόσου πλήρης*. Fr. 566. *πλήρη μασχαλισμάτων* (*δώματα*?). *στέγος*] Cf. El. 1165. Fr. 742 D.

311. *τὸν μὲν ἧστο πλεῖστον* —] Mira et inaudita verborum collocatio. *ἧστο*] Sedebat. Cf. Tr. 535.

312. *τὰ δείν' — ἔπη*] Anglice those terrible words. Fort. *δείν' ἄσσ'*, sed cf. 650. 1226. Tr. 476. Ph. 327. Ant. 408. Eur. Or. 376. *ὃς τὰ δείν' ἔτλη κακά*. Ph. 185. *ὃς τὰ δείν' ἐφυβρίζει πόλει*. Dion. Cass. 45, 30. *τῆς φωνῆς τὰ δεινὰ ἐκεῖνα λεγούσης*. Arist. Ran. 796. *κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται*.

319. *βαρυψύχου*] Anglice down-hearted. Cf. v. *βαρυκάρδιος*. *βραχυψύχου* etiam Seyffert, ex schol.: *μικροψύχου*, etc. Cf. *βαρυφροσύνη* (Plut.), *βαρύθυμος*, *βαρυθυμία*, *βαρυθυμεῖσθαι*.

320. *ἐξηγεῖτ'*] Dictitabat, declarabat explicat Lobeck, coll. Aesch. Pr. 214. *τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου*. Ubi *ἐξηγουμένου* significat narrantis (Anglice 'relating, narrating'). Quae interpretatio parum satisfacit. Vix enim bene dicitur aliquis *γόους ἔχειν*. Qu. *ἠγεῖτ' ἐκχέαι* (Eur. Suppl. 773. *ᾆδον τε μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους*). Correctioni *ἠγεῖτο* favet Ph. 108. *οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν;* 1323. 1442. O. C. 278. 351. Ant. 1167. *Εἶναι* omissum est ut in 581. *οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ | θρηνεῖν* etc. 1071. Qu. *ἦγεν* (aut *ἠγεῖτ'* salvo Porsoni canone) *ἐκχέαι*.

322. Cf. Tr. 1072. *ὥστε παρθένος | βέβρυχε κλαίων*.

326. Cf. Lys. 12, 90. *δῆλοι ἔσεσθε ὡς ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις*.

332. *ἡμῖν*] Cf. 217. *μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς ἡμὶν ὁ κλεινὸς | νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη*. *διαπεφοιβάσθαι*] 'Has been demented'. *Ἀφοίβαντος* (*ἀφοίβαστος*?) 'uncleansed' legitur Eum. 228. Qu. *διαπεφοιβάνθαι*? Cf. *φοιβάω*, *φοιβὰς*, *φοιβαστικός*, *φοιβάστρια*. Sed forma *φοιβαίνω* legitur apud Hesychium.

338. *παρών*] Qu. *πάλιν*.

350. *ἐμμένοντες*] Cf. O. R. 351. *ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι — ἐμμένειν*.

351. *ἴδεσθέ μ'* —] Pronomen cum *ἴδεσθε* connectendum, non cum *κυκλεῖται* (*κυκλοῦται*?).

355. *ἀφροντίστως* mss. *ἀνηκέστως* conj. Nauck.

357. *ἑλίσσων*] Scholiasta Homericum *νέες ἀμφιέλισσαι* confert. Fort. *ἐρέσσων*.

359. *ἔβας*] 'camest hither'. Cf. 36.

360. Qu. *πημονάν μοι ἀρκέσοντ'.* Fort. *πημονὰν ἔτ' ἀρκέσοντ'* (pro *ἐπαρκέσοντ'*).

362. *κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος*] I. e. *κακὸν κακῷ ἰώμενος.*

363. *τίθει*] Legerim *τιθῇς.* Cf. El. 581. 584.

366. *ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ* mss. Lege *ἐν ἀφόβοις δὲ θηρσί.* Pronomen *με*, quod incommodum hic est, a glossemate venisse suspicor. Cf. 1315. *ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς.* 1092. *ἐν θανοῦσιν ὑβριστής.* Oves, bestias cicures, intelligit. *ἀφόβοις*] Passivo sensu. Cf. Aesch. Pr. 921. *ἄφοβος (ὁ γάμος) οὐδὲ δέδια.* Neutro sensu O. C. 1325. *ἄφοβον — στρατόν.*

372. Empedocles 306 (Stein). *εἰσόκε χειρὶ μεθῇ.* De collocatione *μὲν* Wolffius confert Ant. 557. 1297.

379. *πάνθ' ὁρῶν* mss. Nonne *πάντα δρῶν* (i. q. *πανοῦργος*)? *πάνθ' ὁρῶν* epithetum est *Ζηνός*, et aegre ut opprobrium usurpari posset. Cf. El. 615. *ἆρά σοι δοκεῖ | χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον —;*

381. *κατοπινέστατόν τ' ἄλημα*] Anglice 'and most filthy vagrant'. Ad squalidum Ulyssis vestimentum respicitur quando clanculum in Trojam penetravit. Fort. *κατοπινέστατον λάλημα.* Ulysses *κρότημα* dicitur Fr. 827. *ἄλημα*] Pro *ἀλήτης.* Cf. 389. *ἐχθρὸν ἄλημα.* *'Αλήτης* (erro) legitur 888. O. C. 50. 746. 949. 1096.

382. *γέλωθ'*] *γέλων* unus ms. Quam formam non nisi metri causa usurpari monuit Lobeck. Cf. 958. *γελᾷ τοῦδε μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα.* Ant. 551. *εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.* *ἄγεις* mss. Lege *γελᾷς.* 384. Qu. *ἴδοιμι (νῦν) νιν.*

391. *τέλος*] Denique. *θάνοιμι καὐτός*] Cf. Aesch. Cho. 430. *ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.*

400. *ὄνησιν* mss. Qu. *ὄνασιν.*

401. *ἁ Διὸς ἀλκίμα θεὸς*] Cf. 450. 952.

404. *μενῶ* mss. Scribendum *μένω.*

405. *τοῖσδ' ὁμοῦ πέλας* mss. *τίσις δ' ὁμοῦ πέλει* conj. Dind., de vindicta exercitus intelligens.

406. Versus corruptus.

408. *δίπαλτος*] Cf. Xen. Cyr. I. 2. 9. *ἔτι δὲ γέρρον καὶ παλτὰ δύο (ἔχειν δεῖ), ὥστε τὸ μὲν ἀφεῖναι, τῷ δ', ἂν δέῃ, ἐκ χειρὸς χρῆσθαι.* Eq. XII. 12. *δύο παλτὰ μᾶλλον ἐπαινοῦμεν.* Cyr. III. 2. 7. *εἶχον δὲ οἱ Χαλδαῖοι γέρρα τε καὶ παλτὰ δύο.*

410. Cf. Dionys. trag. Fr. 10. *οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα.*

412. *πόροι ἁλίρροθοι*] Wolffius confert Hom. Od. 12, 259. *πόρους ἁλός.* Pind. N. IV. 53. *πρὸς 'Ιόνιον πόρον.*

413. *νέμος*] Nemus, pascuum nemorosum. Anglice glade. Cf. Hom. Il. 11, 480. *ἐν νέμεϊ σκιερῷ.* Fort. *νάπος.*

418. *Σκαμάνδριοι*] Qu. *Σκαμάνδριαι*.

420. *εὔφρονες Ἀργείοις*] Cf. Thuc. II. 74. *εὐμενῆ ἀγωνίσασθαι τοῖς Ἕλλησιν*.

429. *κακοῖς — συμπεπτωκότα*] Cf. Herod. III. 52. *μιν ἀλουσίῃσί τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκότα*.

430. *αἶ αἶ* L. *αἰαῖ* Dind.

431. De futuro *ξυνοίσειν* cf. Ant. 390. *σχολῇ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν*.

432. *αἰάζειν*] Cf. Aesch. Ag. 1279. Cho. 321. Sic *οἰμώζειν, ὄζειν, φεύζειν, ἰύζειν*, etc.

433. Qu. *τοιούτοις τοι* (aut *τοῖς* pro *γὰρ*) *κακοῖς*. (Exciderat, opinor, *τοι* aut *τοῖς* post simile *-τοις*, deinde metri sustinendi causa invectum est *γάρ*.) Aut *τοιούτοισιν κακοῖς*.

434. *πατὴρ*] Telamon, qui in priori ad Trojam expeditione Herculis socius fuit et gloriam propter fortitudinem suam adeptus erat. Telamonis virtus laudatur Eurip. Tro. 794. 819. Praemium virtutis ille ab Hercule Laomedontis filiam Hesionem accepit. Diodor. Sic. IV. 32. *ὁ δ' Ἡρακλῆς ἐστεφάνωσε Τελαμῶνα ἀριστείοις, δοὺς αὐτῷ τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα Ἡσιόνην*, etc.

435. *τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας*] Anglice 'having won the first prize of beauty', i. e. Hesione. Cf. 1300. *ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας* —. Ph. 1429. *ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος*. Verbum *καλλιστεύειν* legitur Herod. 6, 61. *καλλιστεύσει πασέων τῶν γυναικῶν*. 7, 180. 8, 124 et *καλλιστεύεσθαι* (med.) Eur. Med. 947. Bacch. 407. Hipp. 1009. Qu. *τὰ πρῶτα καὶ κάλλιστ' — ἀριστεύσας στρατοῦ* (ut exciderit *καὶ* ante simile *καλ-*, deinde metri fulciendi causa *κάλλιστ'* in *καλλιστεῖ'* mutatum sit), aut *τὰ πρῶτα κἀριστεῖα* (464.) *τοῦ στρατοῦ λαβὼν* (aut *κἀριστεῖ' ἔχων παντὸς στρατοῦ*), aut *Ἑλληνικοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας στρατοῦ*, aut *τὰ πρῶτ' ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν παντὸς στρατοῦ* (coll. Ph. 1429. *ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος*). Cum *ἀριστεῖα* et *καλλιστεῖα* confer *πρεσβεῖα* Fr. 19., *τροφεῖα*, etc.

438. *Τροίας*] I. e. *γῆς Τρῳάδος* (regionis Trojanae). "The tradition doubtless was that the army had occupied the site of the same camp in the former expedition. Indeed this is alluded to in Il. 20, 145." (Pal.) Qu. *Τρῳάδος* (cf. 819. *τῇ Τρῳάδι*. 984. Ph. 984.), aut *Τροίαν*. Sed fortasse glossema est *Τροίας* et reponendum *κείνῳ παρελθών*.

439. *ἀρκέσας*] Schol. *δείξας*. Angl. having displayed (shown).

443. *κρίνειν*] Qu. *κρινεῖν*. Cf. ad 1027.

446. *ἔπραξαν*] Wolffius adducit Polyb. IV. 16. 11. *πραττομένης αὐτοῖς τῆς πόλεως*.

447. τόδ' ὄμμα καὶ φρένες mss. Lege τό τ' ὄμμα χαἰ φρένες.

448. γνώμης ἀπῇξαν] Consilium destituerunt. 'Had precluded me from judging rightly.' (Pal.) Cf. 691. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους | αὐγὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν. Lege γνώμης (μ') ἀπεῖρξαν —. Cf. Arist. Nub. 729. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι | ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;

449. δίκην — ἐψήφισαν] Cf. Plat. Gorg. 515 E. οὐδεμίαν δίκην κατεψηφίσαντο αὐτοῦ.

450. ἁ Διὸς — ἀδάματος θεὰ] Cf. 401. ἁ Διὸς ἀλκίμα θεός. 952. Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς (θεά?) Παλλάς. Qu. ἁ Διὸς ἄλκιμος θεά.

451. ἐπευθύνοντ'] Qu. ἐπεντύνοντ' (Anglice 'getting ready, preparing against them'). Schol. εὐτρεπίζοντα. Si vera lectio est ἐπεντείνοντ', reddendum erit 'dirigentem contra eos'. Cf. Oppian. Hal. v. 562. ἤδη γὰρ δελφῖσιν ἐπεντύνουσιν ἀρῆα.

453. Cf. 97. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ἤμαξας (ἤχμασας mss.) χέρα;

462. πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν —;] Cf. O. R. 1371. Ph. 110. Eur. Iph. A. 445. ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;

464. τῶν ἀριστείων] Cf. Ph. 1429. ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος. Aj. 443. εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς — κρίνειν ἔμελλε | κράτος ἀριστείας τινί.

465. ὧν αὐτὸς ἔσχε mss. Cf. Ph. 1192. τῶν πάρος ὧν προύφαινες. Sed corrigendum suspicor ἃ κεῖνος (aut ἅ γ' αὐτὸς) ἔσχε, accusativo στέφανον per appositionem ad ἃ posito. Dindorfius ὧν cum στέφανον εὐκλείας connectit, de duplici genitivo conferens 604. ἔργα χεροῖν μεγίστας ἀρετᾶς. Sed dura haec interpretatio videtur.

στέφανον εὐκλείας] Cf. Eur. Suppl. 325. στέφανον εὐκλείας λαβεῖν.

467. ξυμπεσὼν] ἐμπεσὼν Γ.

472. Qu. μὴ τὴν (pro τοι) φύσιν γ' —.

474. κακοῖσιν — μηδὲν ἐξαλλάσσεται] Nullam malorum cessationem experitur. Mire expressa locutio. Vide num scripserit ὅστις κακῶς ζῶν.

475. ἡμέρα mss. Qu. ἦμαρ ἂν (et ἔχοι pro ἔχει). Cf. Arist. Ran. 643. πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον (βασανιῶ σφώ).

476. προσθεῖσα κἀναθεῖσα mss. Sensus, ni fallor, requirit προσθεῖσ' ἂν ἢ ἀναθεῖσα. Cf. ad 475. τοῦ γε κατθανεῖν mss. Scribendum videtur πλὴν τὸ (aut γε) κατθανεῖν. Anglice loci hujus sensus hic videtur esse, 'For what pleasure can one day as compared with another afford except by the bringing or postponement of death?' Cf. Plat. Legg. p. 935 E. ἀναθετέον, 'one must defer'. Qu. προσθεῖσα τοιόνδ' ἄνδρα πλήν γε κατθανεῖν.

477. *οὐδενὸς λόγου*] Anglice on any account.

485. *Αἴας*] *Αἶαν* etiam hic Suidas. Cf. ad 89. *τῆς ἀναγκαίας τύχης*] Cf. Plat. Legg. VII. 806 A. *εἰ διαμάχεσθαι περὶ πόλεως ἀναγκαία τύχη γίγνοιτο.*

488. Construe *εἴ τινος Φρυγῶν*, non *ἐν πόλει Φρυγῶν.*

491. *τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον*] I. e. *ὡς τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον.* Cf. Tr. 27. *λέχος ξυστᾶσα.*

495. *χειρίαν ἐφεὶς τινι*] Cf. Eur. Andr. 411. *ἰδοὺ προλείπω βωμὸν ἥδε χειρία | σφάζειν,* etc. *ἐφεὶς*] Cf. 1297. *ἐφῆκεν (αὐτὸν) ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.*

496. Veram lectionem esse *ἣν* ostendit quod sequitur *τῇ τόθ' ἡμέρᾳ.* Cf. Plat. Phaed. 70 A. *μὴ — ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διαφθείρηται (ἡ ψυχὴ) ᾗ ἂν ὁ ἄνθρωπος ἀποθάνῃ.*

501. Qu. *κακοῖς μ' ἀτίζων* (cf. ad 1129. O. C. 1153), aut *κακοῖς με βάλλων,* aut *κακοῖς με ἀράσσων* (coll. 724. 1244. Phil. 374.), aut *κακοῖς μ' ἀτίζων.* *ἰάπτων* (*γρ. ἀτίζων* ab S. in L.).

502. *ἴσχυσε*] Praeferendum videtur *ἴσχυε.*

503. *ζήλου*] Cf. Dem. p. 641, 8. *ζῆλον καὶ τιμὴν φέρει.*

504. *δαίμων ἐλᾷ*] Cf. O. R. 28. *ὁ πυρφόρος θεὸς | σκήψας ἐλαύνει.*

507. Jebbius apte confert Xen. Cyr. V. 1. 10. *καὶ τοῦτο μὲν οὐκ αἰσχύνομαι λέγων· τὸ δὲ — αἰσχυνοίμην ἂν λέγειν (λέγων?).*

510. *οἴκτειρε — ὅσον —*] Sic Phil. 169. *οἰκτείρω νιν — ὅπως νοσεῖ νόσον ἀγρίαν.* *νέας τροφῆς*] Cf. O. C. 346. *νέας τροφῆς στερηθείς.* Ant. 918. *παιδείου τροφῆς.*

511. *σοῦ — μόνος*] I. q. *σοῦ μονωθείς.* Sed aliud exemplum hujus constructionis desidero. Qu. *σοῦ — δίχα.* *διοίσεται*] Schol. *διάξει καὶ βιώσεται.* Plene locutio est Herod. III. 40. *οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα (βούλομαι) ἐναλλὰξ πρήσσων.* Eur. Rhes. 982. *ἄπαις διοίσει.* 600. *εἰ διοίσει νύκτα τήνδ'.* Xen. Mem. II. 1. 24. *σκοπούμενος διοίσει* (*διέσῃ* mss.).

516. *ἄλλῃ*] Wunderus reddit 'praeterea', coll. Ph. 38. *καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται ῥάκη.* *ἀμὴν* Schn. Mein. Quod recipiendum videtur. Sic *ἀμῷ πατρὶ* Ant. 865. *πατέρα τὸν ἀμὸν* El. 279. 588. 1496. Ph. 1346. Alii *αἰνὴ* aut *ὠμὴ* proponunt.

517. Cf. Aesch. Ag. 1247. *εὔφημον — κοίμησον στόμα.*

518. *ἀντὶ σοῦ πατρίς*] Qu. *αὖθις αὖ* (aut *ἀντ' ἐμῆς*) *πατρίς,* aut potius *ἀντὶ σοῦ πόσις.* Vulgata lectio vix sincera esse potest.

521. *εἴ τί που πάθοι*] Cf. 1344. *ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι, | βλάπτειν τὸν ἐσθλόν.* et ad Ant. 666.

523. Lobeckius confert Longin. LXXIII. 31. *ἡ μνήμη τῶν καλῶν ταχέως ἀπορρεῖ.* Synes. Epist. XCVIII. 238. *τὰ μεγάλα τῶν ἔργων ἀπορρεῖ τῆς μνήμης.* Eust. p. 981, 33.

528. *τολμᾷ*] Anglice 'venture'. Cf. Phil. 481. O. C. 184.

534. *πρέπον*] Intelligendum videtur *ἔργον.* Non enim a *πρέπον* pendere potest genitivus *δαίμονος τοὐμοῦ.* Cf. Eur. Alc. 510. *καὶ τόνδε τοὐμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις· | σκληρὸς γὰρ ἀεὶ* etc.

535. *τοῦτό γ' ἀρκέσαι*] Cf. Il. 20, 289. *σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.* Eur. El. 1298. *πῶς ὄντε θεὼ — οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις;* Qu. *ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φυλαξάμην* (aut *'φυλαξά νιν*) *τοῦτ' ἀρκέσαι.* Cf. 360.

540. *μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν*] Cunctatur —. Cf. Herod. VI. 88. *οὐκέτι ἀνεβάλλοντο μὴ οὐ τὸ πᾶν μηχανήσασθαι.*

544. *καὶ δή*] Arist. Av. 175. *βλέψον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω.*

547. Qu. *ἔστ' ἐμός γε* (pro *τὰ*) *πατρόθεν.*

548. Cum hoc versu cf. Ant. 471. *δηλοῖ τὸ γέννημ'* (*δῆλον τὸ γοῦν λῆμ'*?) *ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς | τῆς παιδός.*

549. Cf. Lucian. Amor. c. 45. *καὶ βραχὺ τὴν νεότητα πωλοδαμνήσας ἐν εἰρήνῃ μελετᾷ τὰ πολεμικά.* Jebbius *ἐξομοιοῦσθαι* parum probabiliter passivo sensu accipit.

550. Attii hujus loci imitationem in 'Armorum judicio' apud Macrob. VI. 1. 'Virtute sis par, dispar fortunis patris' indicavit Lobeck. Cf. Eur. Alc. 182. *σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται, | σώφρων μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.*

555. *τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι*] Cf. Eur. Iph. A. 31. *δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι· θνητὸς γὰρ ἔφυς.* Aesch. Fr. 259, 3. *μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι.*

563. Jebbius *τροφῆς* cum *ἄοκνον* connectit.

571. Cf. Thuc. IV. 41. *μέχρι οὗ τι ξυμβῶσιν.* Raro in senario tragicos reperitur anapaestus nisi omnes tres syllabae in uno eodemque vocabulo includuntur, ut monuit Elmsleius ad Her. 1014.

573. *θήσουσ'*] Cf. Od. XI. 545. *δικαζόμενος παρὰ νηυσὶν | τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ, | παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.* Il. XXIII. 826. *θῆκεν στόλον.*

575. Bacchylides apud Stob. Serm. 53. *σιδαροδέτους πόρπακας.*

577. *κοίν' ἐμοί*] Una mecum. Anglice 'in common with me'. Cf. Hom. Od. 11, 74. *ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ἅσσα μοι ἔστιν.*

579. *πάκτον*] Cf. Arist. Lys. 265. *τὰ προπύλαια πακτοῦν.* Vesp. 128. *ῥακίοισι τὰ τετρημένα.* Herod. II. 96. *τὰς ἁρμονίας τῇ βύβλῳ.* Cf. O. R. 184. *ἀχὰν παραβώμιον.* Qu. *μηδὲ προσκήνους γόους* etc.

580. *φιλοίκτιστον*] *φιλοικτίρμον* frustra Nauck.

582. Cf. Dem. p. 793. *ταῦτα λαβὼν τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδὰς — μαγγανεύει καὶ φενακίζει* etc. Plat. Charm. p. 155 E. *ἐπῳδὴ δέ τις ἐπὶ τῷ φαρμάκῳ εἴη.* Callimach. Epigr. 46, 9. *εἴσ' ἐπαοιδαὶ | οἶκοι τῶ χαλεπῶ τραύματος.* 583. Malim *προμηθίαν.*

589. *ἄγαν γε λυπεῖς*] *μάτην γ' ἀΰτεῖς* ingeniose Schmidt. Sed cf. Ant. 573. *ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.* *οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς ὡς* —] Verba vix sana. Legendum forsan *οὐ κάτοισθα τοῖς θεοῖς | ὡς* —, aut *οὐ κάτοισθα θεοῖς ὅτι | ἐγὼ οὐδὲν* —. Qu. *οὐ κάτοισθ' ὁθούνεκα | θεοῖς οὐδὲν — ἔτι;*

591. *τοῖς ἀκούουσιν λέγε*] Cf. 1107. Theocr. 15, 90. *πεισομένοις ἐπίτασσε.*

594. *μαλαχθῇς* mss. Lege *μεταστῇς.* Cf. Ph. 463. *καί σε δαίμονες | νόσου μεταστήσειαν.*

597. *ἀλίπλακτος*] Delos *ἁλιπλὴξ* appellatur Callim. Del. 11.

600. Cf. Xen. Anab. III. 2. 14. *οὔπω πολλαὶ ἡμέραι ἀφ' οὗ ἐνικᾶτε σὺν τοῖς θεοῖς.* Isocrat. Phil. 91 D. *ἄρχοντες οὐ πολὺς χρόνος ἐξ οὗ — κατὰ θάλατταν.*

601. Qu. *Ἰδαῖα ναίω λειμώνι' ἔπαυλα μήλων ἀνάριθμον αἰὲν εὐνώμαν χρόνον τρυχόμενος.* Cf. Tr. 247. *τὸν ἄσκοπον | χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον.* Lobeckius observat "Aptissimum videtur *λειμώνι' ἔπαυλα μήλων.*" Cf. 655. *παρακτίους λειμῶνας.* 144. *τὸν ἱππομανῆ λειμῶν'.* Ant. 434. *τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονός.* Fr. 479, 2. *σὺ δ' αὖθι μίμνων που κατ' Ἰδαίαν χθόνα | ποίμνας Ὀλύμπου συναγαγὼν θυηπόλει.* Aesch. Ag. 560. *λειμώνιαι | δρόσοι.* Cf. El. 1375. *ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε.* *λειμώνια πίσε'* nescioquis secundum Homericum *πίσεα ποιήεντα* Il. 20, 9. *μίμνων* aut *μίμνω* mss. Qu. *ναίων,* quum aegre cum *εὐνῶμαι* connecti queat *ἔπαυλα.* Pro *μήλων* lege *μηνῶν* (cum Herm. Dind. etc.).

604. *ἀνάριθμος — χρόνῳ*] Qu. *ἀνάριθμον — χρόνον.* Cf. El. 231. *ἀνάριθμος θρήνων.* Tr. 247. *τὸν ἄσκοπον | χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον.*

609. *ὁ παγκρατὴς χρόνος*] Cf. Aj. 675. *ὁ παγκρατὴς ὕπνος.*

610. Cf. Aesch. Cho. 867. *ἔφεδρος μόνος ὢν δισσοῖς θεῖος Ὀρέστης.*

614. *φρενὸς οἰοβώτας*] Anglice 'having taken leave of his senses (i. e. having become insane)'.

622. *ἔντροφος* mss. *σύντροφος* Nauck. Dind. Nescio an recte. Cf. tamen O. C. 1362. *σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον.* Qu. *μακραῖσιν μὲν σύντροφος ἁμέραις* (O. C. 1215.).

626. *νοσοῦντα φρενομόρως*] I. q. *μάτην νοσοῦντα* (634.). Cf. Eupol. II. 501. *ὦ φρενοβλαβεῖς.*

628. *ὄρνιθος — ἀηδοῦς*] Cf. Fr. 301. *ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος πέρδικος*. Cum *ἀηδοῦς* cf. *χελιδοῦς*.

635. *νοσῶν μάτην*] I. q. *φρενομόρως νοσῶν* 626. Gorg. Encom. Hel. p. 100. *πολλοὶ ματαίαις νόσοις καὶ δυσιάτοις μανίαις περιέπεσον*.

636. *ὃς ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς* * * *] Cf. Ph. 180. *οὗτος πρωτογόνων ἴσως | οἴκων (ἥκων?) οὐδενὸς ὕστερος (ὑστέρων?)*.

639. *συντρόφοις ὀργαῖς*] Cf. Ant. 355. *ἀστυνόμους ὀργάς*.

640. *ἐκτὸς ὁμιλεῖ*] I. e. nequaquam conversatur, si sincera est ea lectio. Qu. *ἐκτὸς ἀλᾶται*. Cf. 1201. Arist. Nub. 1399. *καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν*. Eur. Hipp. 949. *ἔξεδρον φρενῶν*. Pind. Ol. I. 58. *εὐφροσύνας ἀλᾶται* (Tantalus). Eur. Hipp. 241. *ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀγαθᾶς*.

648. *ἀλίσκεται* mss. Correxi *ἀμβλίσκεται*. Cf. Arist. Nub. 137. *καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην*. 139. *ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον*.

651. Cf. Fr. 762. *ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς — ἀμβλύνεται*.

655. *λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ*] I. e. *ἁγνίσας ἐμαυτὸν ἀπὸ λυμάτων*. Qu. *λύματ' ἀποκλύσας ἐμὰ*, aut *σῶμ' ἀφαγνίσας ἐμόν*. Cf. Plat. Resp. 430 A. *ἐκκλύζειν τὰ ῥύμματα*. Strab. p. 235. *ἐκκλύζειν τὰ λύματα εἰς τὸν Τίβεριν*.

656. *ἐξαλεύσωμαι*] *ἐξαλύξωμαι* Hesych. Cf. Arist. Eq. 1080. *ἐξαλέασθαι*.

659. *ἔνθα μή τις ὄψεται*] Cf. O. R. 1412. *ἔνθα μή ποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι*. El. 380. *ἔνθα μή ποθ' ἡλίου | φέγγος προσόψει*. Tr. 800.

663. *τι κεδνὸν*] Ut alibi saepius *χρηστόν τι*.

672. Opponuntur sibi invicem *νυκτὸς αἰανῆς* (*αἰόλης*?) *κύκλος* et *λευκόπωλος ἡμέρα*.

673. *τῇ λευκοπώλῳ — ἡμέρᾳ*] Cf. Aesch. Pers. 386. *λευκόπωλος ἡμέρα | πᾶσαν κατέσχε γαῖαν*.

674. *δεινῶν τ'* mss. *λείων τ'* Musgr. *λῆγόν τ'* Schmidt, coll. 657. *ὀξὺς νότος ὣς λήγει*. Virg. Aen. V. 763. 'Placidi straverunt aequora venti'.

675. *ὁ παγκρατὴς ὕπνος*] Cf. O. C. 609. *ὁ παγκρατὴς χρόνος*.

678. *ἔγωγ'· ἐπίσταμαι γὰρ* — etiam scriptor in Class. Journ. VII. 246. De *ἔγωγε* sic posito cf. 1347. *ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως* (*μαθὼν*) *ὅτι* Dind. in Lex. p. 185. (Idem tamen vulgatam defendit coll. Aesch. Cho. 75. *ἐμοὶ δ' ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν θεοὶ προσήνεγκαν*.)

693. Qu. *ἔφριξα χρῶτα* (aut *χρωτί*), aut *ἔφριξ' ἀκούων*, aut *ἔφριξ' ἔφριξα*. *περιχαρὴς*] Cf. Herod. IX. 49. *ὁ δὲ περιχαρὴς γενό-*

μενος καὶ ἐπαρθεὶς ψυχρῇ νίκῃ κτλ. III. 35. Thuc. II. 51. VII. 73. Polyb. I. 34. etc. *περιχάρεια* est Plat. Phil. 65 D. Legg. 732 C. Qu. *περὶ χαρᾷ τ'* (et prae gaudio) —. Sic *περὶ φόβῳ* Cho. 35. *περὶ τάρβει* Pers. 696. *ἀνεπτόμαν* probat Dind.

695. *ἁλίπλαγκτε — φάνηθι*] Appare mihi per mare transiens (702. *ὑπὲρ πελαγέων μολών*). De constructione cf. ad Phil. 828. 761. Aesch. Pers. 666. Suppl. 535.

699. *Νύσια Κνώσι' ὀρχήματα*] In his particulam conjunctivam desidero. I. e. saltationes Bacchicae quales in Gnoso Cretae insulae oppido celebrari solebant. *Νύσια* generale epithetum est, *Κνώσσια* speciale. Nisi mendosum est *Νύσια*. Alioqui particula conjectiva addita opus fuisset. *Κνώσι'*] Cf. Trag. adesp. 225. *Κνώσια κῶλα* (i. e. *τὰ ὀρχηστικά*, Hesych.). Qu. *εὔια*.

706. *αἰνὸν ἄχος*] Cf. Hom. Il. 8, 124. *Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας.* 17, 83.

710. *πελάσαι — νεῶν*] Cf. Ph. 1327. *Χρύσης πελασθεὶς φύλακος.* O. R. 1100. Tr. 17. Hom. Od. 7, 34. *νηυσὶ θοῇσι ὠκείῃσι*, etc.

712. *θεῶν — εὐνομίᾳ σέβων μεγίστᾳ*] Respicit ad Ajacis verba 654 sq. et 666 sq. Qu. *εὐσεβίᾳ* (pro *εὐνομίᾳ*) *σέβων μεγίστᾳ*. Cf. Ant. 872. *σέβειν μὲν εὐσέβειά τις* (locum corruptum). *πάνθυτα θέσμι'*] Cf. El. 635. *θύματα πάγκαρπα.* Tr. 50. *πανδάκρυτ' ὀδύρματα.* 505. *πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἄεθλ' ἀγώνων.* O. R. 83. El. 105. *πάνθυτα*] *πάνσεπτα* explicat schol. Nauckius *πάνδικα* pro *πάνθυτα* conjicit. Recte, opinor. *ἐξήνυσ'*] Schol. *ἐξεπλήρωσεν.* Perfecit. Anglice has carried out.

714. *ὁ μέγας χρόνος*] Nonne *ὁ μακρὸς χρόνος* ut in 646?

715. *ἀναύδητον* mss. *ἀναύδατον* Lobeck. Qu. *ἀνέλπιστον.* Per *ἀνεξήγητον, ἄλεκτον* explicat Hesychius, per *ἀνέλπιστον* schol. *ἄελπτον οὐδὲν* dixerat Ajax v. 648.

717. *μετανεγνώσθη*] Per *μετανεπείσθη* explicat Hesychius. Graviter offendit forma passiva, quae nusquam alibi occurrit et a glossemate *μετανεπείσθη* venisse videtur. Corrigendum, ni fallor, *μετανέγνωκεν.*

718. *θυμοῦ τ' Ἀτρείδαις —*] Cf. Hom. Il. 1, 283. *Ἀχιλῆϊ μεθέμεν χόλον* (*χόλου*?). Od. 21, 377. *μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο | Τηλεμάχῳ.* Eur. Iph. A. 1609. *πόσει πάρες χόλον.*

719. "*τὸ πρῶτον* nuntius dicit ratione habita alterius partis narrationis suae, quae incipit v. 733." (Dind.) Correxi *πρῶτον τόδ'.*

721. *στρατήγιον*] Praetorium. Vocabulum rarum.

725. *ἔνθεν κἄνθεν*] Pro *ἐνθένδε κἀνθένδε.* Cf. O. C. 476. *τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή;* *οὔτις ἔσθ' ὃς οὔ*] Cf. Thuc.

VII. 87. *καὶ πεζὸς καὶ νῆες καὶ οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἀπώλετο.* Plat. Phaed. 117 D. *κλάων — οὐδένα ὅντινα οὐ κατέκλασε τῶν παρόντων.*

726. *στρατοῦ* mss. *στρατῷ* Schaefer. Sic *δώρημά·τινι* dicebant.

729. *ἔστ' ἐς τοσοῦτον ἦλθον* mss. Legerim *ἐς τοῦτο δ' ὀργῆς ἦλθον.* Requiritur enim genitivus aliquid.

736. *ἐγκαταζεύξας*] Qu. *ἐγκαθαρμέσας.*

738. *ἄρ'*] Fort. *τἄρ'.*

741. *ἔνδοθεν στέγης* —] I. q. *ἐκ τῆς στέγης* —. Cf. Herod. III. 165. *ἐκ τῆς ταφῆς ἐκφέρειν ἔξω.* Sic El. 1449. *συμφορᾶς ἂν ἔξωθεν εἴην* etc.

742. *παρήκειν* mss. Scholiasta per *παριέναι* explicat. Cf. Dionys. A. R. IV. 4. p. 641. *μήτε ἔσω μήτε ἔξω παριέναι* ('to let pass'). Lobeckius 'in publicum procedere' explicat. Similiter Jebb. Ipse tentabam *παρεῖναι, παρῆκαι* (aor. pr.), aut *παρεκφρεῖν.* Utique activa vox requiritur. Aoristi primi infinitivo potius quam secundi usus esse videtur ne confunderentur *παρεῖναι* a *παρίημι* et *παρεῖναι* (adesse) a *πάρειμι.* *Ἀφῆκας* legitur Arist. Av. 88. *ἀφεῖναι* Vesp. 595. Sic Tr. 682. *παρῆκα θεσμῶν οὐδέν* (*οὐδέν'*?). O. C. 570. *παρῆκεν.* Cf. 752. *ἐπέσκηψε* (*Κάλχας Τεύκρῳ*) *παντοίᾳ τέχνῃ* | *εἶρξαι — Αἴανθ' — μηδ' ἀφέντ' ἐᾶν.* 796. *ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται' — μηδ' ἀφιέναι μόνον.*

743. *πρὸς τὸ κέρδιον τραπείς*] Cf. Herod. VII. 16. *ἐπειδὴ τέτραψαι ἐπὶ τὴν ἀμείνω* (*γνώμην*).

744. *καταλλαχθῇ χόλου*] Qu. *διαλλαχθῇ* —. Cf. Eur. Med. 896. *διαλλάχθηθ' — ἔχθρας.* Andoc. II. 26. *διαλλαχθέντε — τῆς ἔχθρας.* Dativus *θεοῖσιν* a *χόλου* pendet.

746. *εὖ φρονῶν*] Sapiens. Cf. 783. *εἰ Κάλχας σοφός.* Il. 1, 73. *ἐΰ φρονέων ἀγορήσατο* (Calchas).

747. "*πέρι* si legeretur, *εἰδὼς* non de nuncio sed de Calchante dictum videretur." (Dind.) Lege sic, *ποῖόν τί δ' οἶσθα τοῦδε πράγματος πέρι;*

758. Cf. Ant. 473. *ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα* | *πίπτειν μάλιστα.* Herod. VII. 10. *ὁρᾷς τὰ ὑπερέχοντα ζῷα ὡς κεραυνοῖ ὁ θεὸς οὐδὲ ἐᾷ φαντάζεσθαι. — φιλέει γὰρ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν.* *κἀνόνητα* etiam Stob. Ecl. phys. I. p. 114. et Flor. 22, 21. et Eust. p. 415, 13. 481, 17.

761. Cf. Eur. Ion. 856. *δοῦλος ὅστις ἐσθλὸς ᾖ.*

764. *αὐτὸν ἐννέπει*] Eum alloquitur. I. q. *αὐτὸν προσεννέπει.* Cf. Tr. 402. *πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;* Hesiod. Op. 192. *μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων* (*αὐτόν*).

770. *δίας Ἀθάνας — ἀντιφωνεῖ*] Cf. Homericum *ὅστις σέθεν ἀντία εἴπῃ*.

774. Qu. *τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων ὁμοῦ | ἴστω*. Cf. 767. Gl. *πέλας*.

775. Qu. *οὔποτε ῥήξει μάχῃ*, i. e. *οὔποτε ῥήξουσιν οἱ πολέμιοι*. Cf. Dion. Hal. III. 24. *οἱ κατὰ Φιδηναίους ταχθέντες*.

776. *τοιοῖσδε τοῖς* — mss. Lege *τοιοῖσδέ τοι* —.

777. *οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν*] Cf. 761. Ant. 768. *φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών*.

781 sq. *πέμπει — Τεῦκρος*] Qu. *Τεῦκρος — πέμπει*.

781. *ἐπιστολὰς*] Jussa. Schol. *ἐντολάς*. Cf. Aesch. Prom. 3.

782. *Τεῦκρος*] Qu. *αὐτόν ... Τεῦκρος* fortasse glossema est. *εἰ δ' ἀπεστερήμεθα* (-*ηρήμεθα* L.) mss. Frustra hoc explicant interpretes. *ἀφυστερήμεθα* solerter conjicit Wakefield coll. Eur. Phoen. 1003. *κἂν μὲν φθάσωμεν, ἐστί σοι σωτηρία· | ἢν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.* Ita etiam Bl. et Madvig. Badham *εἰ δ' ἄρ' ὑστερήσαμεν* proponit. Cf. Herod. I. 70. 3. *ὑστέρησαν οἱ ἄγοντες — τὸν κρητῆρα*. Polyb. I. 52. 8. *τοὺς κατὰ πλοῦν ἀφυστεροῦντας ἐκ τῆς Μεσσήνης ἀναδεχόμενος*. XXII. 5. 2. *ἀφυστεροῦντος δέ τινος τῶν πρεσβευτῶν* —. Ipse tentabam *εἰ δ' ἄρ' ὑστερήμεθα, εἴ τι δ' ὑστερήμεθα, εἰ δ' ἀφυστερήμεθα*. Non dubitari potest quin lateat aut *ὑστερεῖν* aut *ἀφυστερεῖν*. Cur media forma potius quam solenni activa usus sit poeta non video.

783. *οὐκ ἔστιν*] I. e. *οὐ ζῇ*.

784. *δύσμορον γένος*] Qu. *δύσμορος γύναι*.

786. Cf. Herod. IV. 175. *κείροντες ἐν χροΐ*. Thuc. II. 84. *ἐν χρῷ ἀεὶ παραπλέοντες*. Cum *χρῷ* conferri potest *γέλῳ* (Od. 18, 100.), *ἔρῳ* (ibid. 18, 212.), *φῷ* (Eurip. ap. Etym. M. p. 803, 46.). Similiter nos dicimus a close shave (i. e. to the skim).

790. *πρᾶξιν*] Fortunam. Cf. 792. Tr. 152. *τὴν αὐτοῦ σκοπῶν | πρᾶξιν*. 294. Ant. 1305. Vera videtur Reiskii conjectura *βάξιν* (tidings of): parum enim probabile est bis hoc vocabulo usum fuisse Sophoclem, hic et in 792. *ἥν ἤλγησ' ἐγώ*] Qu. *ἣν ἀλγῶ κλύων*. Cf. Phil. 86. *οὓς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων*.

792. *Αἴαντος δ' ὅτι* —] I. e. *οἶδα δὲ ὅτι* —. Cf. Fr. 176.? *οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν, ἓν δ' ἐπίσταμαι* —. Itaque nulla correctione opus est.

794. Qu. *καὶ μὴν θυραῖός* (*γ'*). *ὠδίνειν τί φῄς*] Cf. Eur. Hec. 184. *δειμαίνω, μᾶτερ, τί ποτ' ἀναστένεις*.

799. *ὀλεθρίαν Αἴαντος* mss. *ὄλεθρον εἰς Αἴαντος* Pal. *φέρειν* mss. *κυρεῖν* conj. Schneid. Heimsoeth. *ῥέπειν* Schmidt. Ipse malim

πέλειν. "metuit Teucer ne hic Ajacis exitus quem nunciat perniciosus ei futurus sit". (Lobeck.)

801. Qu. *ὡς ἡμέρα | ἡ νῦν ἐκείνῳ θάνατον ἢ βίον φέρει*. Cf. Arist. Ach. 417. *δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν· | αὕτη δὲ θάνατον, ἢν κακῶς λέξω, φέρει*. Si vera est correctio *ὡς ἡμέρα | ἡ νῦν ἐκείνῳ*, facile corruptela orta esse existimari potest ex omissione particulae *ὡς* post -*ως* in *μάντεως*. Nauckius jure observat: "vitium apertum, medela incerta".

802. Cf. Trag. incert. apud Crameri Anecdot. Par. I. 392. 5. *ἥδ' ἡμέρα (γὰρ) θάνατον ἢ βίον φέρει*.

807. *δὴ φωτὸς*] Qu. *δὴ 'κ φωτός*. Cf. Eur. Or. 496. *πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς*.

811. *χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν*] Qu. *σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν*, ut in Eur. Hec. 507. Arist. Pl. 255. *ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδετε*. Sed Arist. Vesp. 230. *χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως*. *οὐχ ἕδρας ἀκμή*] Cf. Hom. Il. 23, 205. *οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα*.

816. Hunc versum proscribit Herwerden. Qu. *εἴ τις εὖ λογίζεσθαι σχολή*. Cf. Arist. Eq. 1272. *εἴ τις εὖ λογίζεται*.

822. *εὐνούστατον*] Hoc insulsum est. Cf. Arist. Eq. 874. *ἄνδρ' ἄριστον | εὐνούστατόν τε τῇ πόλει*. Pac. 602. 673. Eq. 748. Qu. *ἀνυστικὸν* 'efficacious' (Arist. Physiogn. VI. 44.). Aut *εὐσύστατον* (firmiter fixum) aut fortasse *εὐθνήσιμον*. Cf. Aesch. Ag. 1266. *ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων | ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε*. *διὰ τάχους θανεῖν*] Cf. Tr. 595. *διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται*. Thuc. IV. 29. *τὴν ἀναγωγὴν διὰ τάχους ἐποιεῖτο*.

825. *λαχεῖν*] Malim *τυχεῖν*.

828. Cf. Hom. Il. 13, 441. *ἐρεικόμενος περὶ δουρί*. 8, 26. *κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ*.

833. *ἀσφαδάστῳ*] Anglice without a struggle.

835. *τὰς ἀεί τε παρθένους*] Correctio maxime probabilis videtur *τὰς ἀεί τ' ἐπηκόους*. Cf. Soph. Fr. 280, 2. *ὁ πάνθ' ὁρῶν καὶ πάντ' ἀκούων — χρόνος*. Qu. *τὰς ἀεὶ τιμαόρους*, aut *τὰς ἀεί τ' ἐπισκόπους*.

837. Hesychii glossam, *Ταχύποδας*: *ἐν τάχει τιμωρουμένας*, ad hunc locum spectare probabile est. Cf. Hom. Od. 9, 464. *μῆλα ταvύποδα*.

844. Construe *γεύεσθε τοῦ στρατοῦ, μὴ φείδεσθε*. Cf. 115. *χρῶ χειρί, φείδου μηδέν*. Eur. Hec. 387. *κεντεῖτε, μὴ φείδεσθε*. 1044. *ἄρασσε, φείδου μηδέν*. Tro. 1285. *ἄγετε, μὴ φείδεσθε*. Herc. 1400. *ἔκμασσε, φείδου μηδέν*. *πανδήμου στρατοῦ*] I. e. *σύμπαντος στρατοῦ* (Phil. 385.).

866. Cf. Simonid. Fr. 39. *αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνῳ.* Hyperid. Epitaph. p. 32. *ὑπὲρ ὧν ἁπάντων οὗτοι πόνους πόνων διαδόχους ποιούμενοι.*

868. *πᾶι* (non *πᾶ*) L.

869. Qu. *κοὐδεὶς ἐπιστάντ' ἄνδρα* (aut *ἐπιστῆναί σφε*) *σημαίνει βροτός* (aut *βροτῶν*), aut — *σημαίνειν ἔχει* (aut *ὅπου* coll. 890.).

873. *τί οὖν δή;* mss. Qu. *τί οὖν φῇς;*

876. Cf. Phil. 283. *ηὕρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν,* | *τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν.* *πλέον* mss. *μολὸν* Nauck.

878. *δηλοῖ φανείς*] Cf. Ant. 20. *δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.* Qu. *δῆλος φανείς.*

880. Fortasse forma patronymica est *ἁλιάδης*, quae Lobeckii est sententia, vix tamen probabilis.

881. *ἔχων*] Qu. *ἴσχων.* Cf. ad v. ant. 926.

882. Cf. O. R. 1108. *Ἑλικωνίδων* (*Ἑλικωνιάδων* al.).

883. *ἴδρις*] Cum *ποταμῶν* construendum videtur. Schol. *Νάις.* Si recte se habet *ἴδρις*, nonnihil excidisse necesse est in v. ant. 930.

886. *εἴ ποθι*] Sicubi. Similiter *εἴ ποτε, εἴ τις.* In *εἴ ποθι* latet fortasse *ἀνέρα*, quod post *τὸν ὠμόθυμον* apte sequeretur. *λεύσσων* mss. Mendosum hoc esse puto. Reponendum suspicor *λεύσσει σφ'.* Constructio est *τίς ἂν ἀπύοι εἴ ποθι* (i. q. *που*) *πλαζόμενόν σφε λεύσσει* (890.). Respondet v. ant. 931. *ὠμόφρων* (l. *ὠμόφρον'*) *ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις.*

888. *μακρῶν ἀλάταν πόνων* mss. Nonne — *ὁδῶν*? Ant. 232. *ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.* O. C. 20. *μακρὰν ὁδόν.* Sed cf. O. C. 165. *ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα.*

889. Qu. *οὐρίῳ τέρμ'* (aut *'ς τέρμ'*) *ἀνύσαι* (aut *ἐλάσαι*).

890. Qu. *ἀλλὰ μεμηνότ' ἄνδρα.* Cf. 81. *μεμηνότ' ἄνδρα.* *ἀμενηνὸν*] Sc. vi morbi, ideoque captu faciliorem. Nusquam tamen alibi in Tragoedia legitur epithetum *ἀμενηνός.*

894. *δουρίληπτον*] I. e. 'captivum'. Cf. v. *αἰχμάλωτος.*

895. *οἴκτῳ τῷδε*] I. e. *ᾧ καὶ ἐγώ*, ut explicat Schneid.

899. *φασγάνῳ περιπτυχής*] Cf. Aesch. Ag. 233. *πέπλοισι περιπετῆ.* Arist. Vesp. 523. *περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.*

901. *ἰώ μοι, ἄναξ, κατέπεφνες* | *τόνδε συνναύταν. ὦ τάλας,* | — Wolff. *ὤμοι, κατέπεφνες, ἄναξ* | *τόνδε συνναύταν* (et in v. ant. 947. *δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδ'* | *ἔργ' Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει*) conj. Herm.

903. *ταλαῖφρον*] *ταλαίφρων* mss. Cf. *ταλαίπωρος* et *ταλακάρδιος* (O. C. 540.). Cf. ad Ant. 39.

905. *ἆρ' ἔπραξε* mss. Qu. *ἆρ' ἀπέθανε* aut *ἐξεπέευσε.* Vitiosum videtur *ἔπραξε.*

907. περιπετὲς] Hic passivo sensu usurpatum. Cf. ad 899. φασγάνῳ περιπτυχής. Ant. 1223. ἀμφὶ μέσῃ περιπετῆ προσκείμενον. Qu. περιπετεῖ.

909. οἷος ἄρ' αἱμάχθης mss. Lege οἷον ἄρ' —. Cf. 367. οἴμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα. Tr. 997. οἵαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν. 874. El. 1185. Ant. 1178. Nisi scribendum οἶος 'alone', cujus ἄφρακτος φίλων epexegeticum sit. Cf. 750. μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα.

910. ἄφρακτος φίλων] Cf. Philostr. V. Apoll. V. 35, 219. φίλων δεῖ πλειόνων, οὐδὲ ἀφράκτους χρὴ ταῦτα πράττειν.

918 sq. Versus Nauckio suspecti.

918. φυσῶντ' ἄνω —] Cf. 1412. σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν | μένος. Hom. Il. 16, 349. τὸ δ' (αἷμα) ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας | πρῆσε χανών. Od. 22, 18. αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν | αἵματος ἀνδρομέοιο.

919. Lege μελανθὲς, i. q. ἐρεμνόν (Ag. 1390.). Cf. Eur. Hec. 154. φοινισσομένην αἵματι παρθένον ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς νασμῷ μελαναυγεῖ. Cf. λευκανθής, O. R. 742. λευκανθὲς κάρα.

921. Qu. ὡς ἀκμαῖος ἂν ταννῦν μόλοι.

922. Cf. 1048. τὸν νεκρὸν χεροῖν | μὴ συγκομίζειν.

926. στερεόφρων ἄρ'] Suspicor Sophoclem scripsisse στερεόφρων ὧδ' ὤν. Requiri enim videtur participium ὤν. Minus bene conveniret στερεόφρων περ ὤν (Phil. 1068. γενναῖός περ ὤν). Qu. στερεόφρων (ὧδ') ὤν —, aut στερεόφρων (τις) ὤν. Vix placet ἄρ' hic positum.

927. τοῖά μοι] Qu. τοῖά τοι.

928. ἀπειρεσίων] Cf. Eur. Hipp. 549. ἀπειρεσίαν δρομάδα. Qu. ἀπειρόνων. Cf. ad v. stroph. 882.

930. πάννυχα —] I. e. κατὰ νύκτα καὶ ἡμέραν, ut explicat schol. Cf. Aj. 931. ἀνεστέναζες — ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις. Audax sane locutio (παρακεκινδυνευμένον ἔπος Arist. Ran. 99.). Lobeckius confert Epigr. Anth. Pal. Append. N. 225. νυκτὶ καὶ ἠελίῳ μέγα πένθος ἔχουσι.

931. ὠμόφρων mss. Corrigendum videtur ὠμόφρον'. Cf. v. str. 886. εἴ ποθι πλαζόμενοι λεύσσων (λεύσσει σφ'?). Dativus Ἀτρείδαις utrum cum ἐχθοδοπὰ an cum ἀνεστέναζες construendum sit dubitari potest. Prior constructio praeferenda videtur.

933. Origo corruptelae fuit proculdubio ἄρχεν pro ἄρχων acceptum, unde audaci alicujus conjectura sensus efficiendi causa ἢ μεγάλων in μέγας ἄρ' ἦν mutatum est.

934. Cf. Tr. 871. οὐ σμικρῶν κακῶν | ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον. Eur. Alc. 824. ὅδ' οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος. Andr. 274. Ph. 1598.

935. *ἀριστόχειρ — ἀγὼν*] Cf. Tr. 488. *πάντ' ἀριστεύσας χεροῖν.* Ant. 195. *πάντ' ἀριστεύσας δορί.*

936. *ἔκειτ' ἀγὼν* mss. Lege *ἔκειθ' ἀγών.* Cf. v. str. 890.

938. *γενναία*] Schol. *ἰσχυρά.* Cf. Valck. ad Hipp. 1070. Xen. Hell. V. 4. 11. *ὁ ἄνεμος πολλὰ γενναῖα ἐποίησε.*

941. Compositum *ἀποβλάπτειν* nusquam alibi occurrit in Soph.

948. *τῷδ' ἄχει*] 'Hoc malo commemorando'. (Linwood.) Cf. 958. *τοῖσδε μαινομένοις ἄχεσιν.*

951. *ὑπερβριθὲς*] Confer *ὑπερβαρής* 1175. Qu. *αἰαῖ, ἄγαν ἐμβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.* Cf. Fr. 696, 3. *τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον.* Aesch. Pers. 693. *τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;*

953. *Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς Παλλὰς*] Cf. 450. *ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεά.*

954. *κελαινῶπ' — θυμὸν*] Cf. Solon. Fr. 31. *μέλαινα φρήν.* *πολύτλας*] Hic i. q. *πάντολμος.* Cf. Phil. 633. *ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ | τολμητά* (de Ulysse dictum).

957. *γελᾷ — γέλωτα*] Cf. 382. *γέλωτα — ἄγεις* (*γελᾷς*?). Ant. 551. *γέλωτα — γελῶ.* 153. *πᾶς — χαίρει — τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.* *γελᾷ δὲ* mss. Dedi *γελᾷ τε.* *τοῖς* mss. *τοῖσι* Tricl. Br. Wund. *τοῖσδε* Herm. Elmsl. Dind. Lege *τοῦδε.* *μαινομένοις*] Qu. *μαινομένοι'.* Locutio *μαινομένοις ἄχεσιν* nonnihil dubia mihi videtur.

965. *πρίν τις ἐκβάλῃ*] Cf. Phil. 917. *μὴ στέναζε πρὶν μάθῃς.* Ant. 619. *πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ.* Tr. 608. *πρὶν — αὐτὸν δείξῃ* etc.

970. *οὐ κείνοισιν, οὔ*] Cf. Arist. Ach. 421. *οὐ Φοίνικος, οὔκ.* Ran. 1308. Menand. IV. 152. *οὔ* mss. *οὔκ* malit Elmsl.

971. *ἐν κενοῖς*] Suspectum. Qu. *διὰ κενῆς.*

976. *ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος*] Cf. Aesch. Cho. 126. *κλύειν ἐμὰς εὐχὰς πατρῴων δωμάτων ἐπισκόπους.*

980. Cf. El. 1183. *φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.*

986. *ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης*] Cf. Ant. 424. *ὡς ὅταν κενῆς | εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος* (*ὄρνις*).

988. Cf. Aesch. Ag. 884. *σύγγονον βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι.* Archil. Fr. 66. *οὐ γὰρ ἐσθλὰ* (*ἐσθλὸν*?) *κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.*

989. *τοῖς ἐχθροῖσι — ἐπεγγελᾶν*] Cf. Xen. Cyr. V. 5. 9. *ἰδεῖν τοὺς ἐμοὺς — ἐπεγγελῶντας ἐμοί.*

991. *ἐφίεθ' ἀνὴρ κεῖνος*] Qu. *ἐφεῖτ' ἀνὴρ ἐκεῖνος.*

995. *ἣν δὴ νῦν ἔβην*] Pro *ἣν νῦν δὴ ἔβην.* Qu. *ἣν βέβηκα νῦν.* Aut *ὧν βέβηκ' ἐγώ.* Cf. 993. *ἄλγιστον ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.*

Galen. de san. tuenda I. 6. 29. *ἦν δὴ νῦν πέπαυμαι λέγων.* et ad Plat. Theaet. p. 162 A. Phaed. p. 61 E.

1008. Qu. *ἦ που Τελαμὼν ὁ σὸς πατὴρ ἐμός τ' ἴσως | δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τέ με* etc.

1009 sq. Cf. Eur. Med. 504. *καλῶς γ' ἂν οὖν | δέξαιντό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον.* *ἰδών*] Suspectum.

1010. *ὅτῳ πάρα* —] 'Cui ne in prosperis quidem rebus mos est ridere etc.' De *πάρα* (it is habitual) cf. Eur. Med. 658. *ἀχάριστος ὅλοιθ' ὅτῳ πάρεστι μὴ φίλους τιμᾶν.*

1011. *ἥδιον γελᾶν*] Sc. *τοῦ εἰωθότος.*

1013. Cf. 1288. *σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω.*

1016. *τὰ σὰ κράτη θανόντος*] Cf. Eur. El. 1188. *τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται | ματέρα κτανόντος;* Hor. Sat. I. 4. 23. 'quum mea nemo | scripta legat vulgo recitare timentis etc.' *δόμους* mss. Lege *θρόνους.*

1018. *πρὸς οὐδὲν*] Nullam ob causam.

1020. *γοναῖσιν*] Anglice by birth. Cf.

1025. *αἰόλου κνώδοντος*] Fulgentis ensis. Apud Homerum *τεύχεα αἰόλα* (Il. 5, 295.), *σάκος αἰόλον* (Il. 7, 222.), *θώρηκα παναίολον* (Il. 11, 373.).

1026. Qu. *εἴδεθ' ὡς χρόνῳ | ἔμελλεν Ἕκτωρ νιν θανὼν* (aut *κατθανών σφ'*) *ἀποφθίσειν.* *ἐξέπνευσας*] Cf. Aesch. Ag. 1464. *ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων* (*ἐκπνείων*?).

1027. Confer similem locum v. 925. *ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ στερεόφρων ἄρ' ὧδ' ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν.* Cf. etiam 1287. O. R. 967. Ph. 1083. Pro *καὶ θανὼν* qu. *κατθανών.*

1029. *ἐδωρήθη*] Sc. *ὁ κνώδους* (1025.).

1031. *ἐκνάπτετ' αἰὲν*] Qu. *ἐκνάπτετ' ὄψιν* ('his face'). Cf. Hom. Il. 22, 398. *ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν.*

1033. *πρὸς τοῦδ'*] Sc. *τοῦ κνώδοντος* (1025.).

1041. *φράζου*] Considera.

1042. *κακοῖς γελῶν*] Cf. 957.

1043. *ἃ δὴ κακοῦργος*] Cf. Plat. Phaedr. p. 244 E. *ἃ δὴ παλαιῶν ἐκ μηνιμάτων ποθὲν ἔν τισι τῶν γενῶν.* Simonid. Amorg. I. 3. *νοῦς δ' οὐκ ἐν ἀνθρώποισιν, ἀλλ' ἐφήμεροι | ἃ δὴ* (i. e. velut) *βότ' αἰεὶ ζῶμεν.* Qu. *ἅτ' ὤν.* Cf. Arist. Ran. 546.

1046. *μαθεῖν — οὐ δυσπετὴς*] Cf. Eur. Med. 1196. *πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσπετὴς μαθεῖν.*

1047. *οὗτος, σὲ φωνῶ* —] Cf. 71. *οὗτος, σὲ — προσμολεῖν καλῶ.*

1049. *τοσόνδ' — λόγον*] Tam gravem sermonem.

1050. *δοκοῦντα δ' ὃς* —] I. e. *δοκοῦντα δὲ κείνῳ ὃς* —.

1059. *θανόντες*] Qu. *λαχόντες*, sed dativus *μόρῳ θανόντες* potius quam *λαχόντες* requirere videtur. "Herod. IX. 17. *αἰσχίστῳ μόρῳ διαφθαρῆναι*. Thuc. III. 59. *αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ τελευτῆσαι*. Procop. H. A. VI. 20 D. *αἰσχίστῳ θανάτῳ ἀποθανεῖν*." (Lob.) O. C. 1656. *μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετο*. Ant. 772. *μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε βουλεύει κτανεῖν;* Tr. 1042. *ὠκυπέτᾳ μόρῳ τὸν μέλεον φθίσας*.

1060. *ἐνήλλαξεν*] Qu. *ἀπέστρεψεν* aut *ἀνέστρεψεν* (Eur. Hel. 713. Rhes. 332.). Cf. 53. *καὶ πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω* etc. De infinitivo *πεσεῖν* cf. 822.

1073. Cf. Aesch. Eum. 521—525.

1079. *δέος — αἰσχύνη θ'*] Cf. Aeschin. p. 26. *παρελθών τις τῶν γερόντων, οὓς ἐκεῖνοι καὶ αἰσχύνονται καὶ δεδίασι*. Aesch. Eum. 660. *σέβας ἀστῶν φόβος τε συγγενής*. Plat. Resp. V. 465 A. *ἱκανὼ γὰρ τὼ φύλακε κωλύοντε δέος τε καὶ αἰδώς*. Plut. Cleom. 9. *τὸ γὰρ αἰσχύνεσθαι μάλιστα συμβαίνει πρὸς οὓς καὶ τὸ δεδοικέναι τοῖς πολλοῖς*. Apud Homerum consociantur *ταρβεῖν* et *αἰδεῖσθαι*.

1084—6. Versus fortasse spurius. 1085. Cf. ad 1323.

1088. *αἴθων*] Cf. Hermipp. II. 395. *δηχθεὶς αἴθωνι Κλέωνι*. Alex. III. 383. *αἴθων ἀνήρ*. Plat. Resp. VIII. 559 D. *αἴθωσι θηρσὶ καὶ δεινοῖς*. Lycophr. 109. *αἴθων ἐπακτήρ*.

1091. *ὑποστήσας*] Qu. *ὑπομνήσας*, aut *παραστήσας*.

1095. *οἱ δοκοῦντες*] Anglice those who are in repute.

1101. *ἡγεῖτ'*] Requiritur aut *ἦγεν* aut *ἦγαγ'* aut *ἦγετ'*. Cf. Aesch. Pers. 340. *Ξέρξῃ χιλιὰς μὲν ἦν ὧν ἦγε πλῆθος*. Genitivus *ὧν* per attractionem ad *ἀνάσσειν* positus est.

1103. *τόνδε κοσμῆσαι*] Cf. Ant. 677. *οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις*. Xen. Cyr. V. 3. 56. *ἄρχων δὲ καὶ ἐπὶ τούτοις ἦν, ὃς καὶ τούτους ἐκόσμει*. Apud Homerum *κοσμήτωρ*.

1104. *ἢ καὶ τῷδε σέ*] Cf. El. 1145. *οὔτε γάρ ποτε | μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος*.

1114. *τοὺς μηδένας*] Cf. Eur. Andr. 700. *ὄντες οὐδένες*. Iph. A. 360. *βαρβάρους τοὺς οὐδένας*.

1118. Cf. El. 335. *ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ*.

1119. Cf. O. R. 682. *δάκνει δέ τοι* (*καὶ* mss.) *τὸ μὴ 'νδικον*. *Τροίην εὐρείην* dixit Homerus.

1123. *ἀρκέσαιμι*] Anglice 'be a match for'.

1126. *κτείναντά με*] Cf. O. C. 992. *εἴ τίς σε κτείνοι, τίνοιτ' ἂν εὐθέως;* Eur. Phoen. 1600. *ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, ὁ πατὴρ κτείνει με*.

1129. *ἄτιζε*] Cf. O. C. 1153. *πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών*. Aesch. Sept. 423. *θεοὺς ἀτίζων*. Suppl. 733. 19. *νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν*.

1132. *αὐτοῦ*] Pro *ἐμαυτοῦ*. Cf. El. 283. *κλαίω — αὐτὴ πρὸς αὐτήν*. O. R. 138. Aesch. Cho. 929.

1135. *κλέπτης — ψηφοποιὸς*] Cf. Lysiam apud Poll. VII. 260. *ψηφοπαικτοῦσι* (f. *ψηφοποιοῦσι*) *τὸ δίκαιον*.

1136. Cf. Eur. Her. 773. *σύ τοι βραδύνεις κοὐκ* (*οὐκ* Elmsl.) *ἐγώ*. Herod. I. 91. *συνέγνω ἑωυτοῦ εἶναι τὴν ἁμαρτάδα καὶ οὐ τοῦ θεοῦ*. Dem. p. 363, 29. *ὥσπερ ἐν ἄλλοις τισὶ κρινόμενον καὶ οὐκ ἐν ὑμῖν*. Paus. I. 28. 9. *καὶ οὐ τὴν Ἀττικήν*. (Lob.)

1137. *καλῶς — κλέψειας*] Sic *εὖ κλέπτειν* (cf. ad Phil. 55.).

1141. Cf. Xen. Mem. IV. 2. 33. *τὸν Δαίδαλον οὐκ ἀκήκοας ὅτι ἠναγκάζετο δουλεύειν;* Dem. p. 43, 23. *αἰσθήσεσθε τούτους ὅτι εἰσὶ βίαιοι.* *ἀντακούσει*] Cf. Philostr. Imag. XXVIII. 804. *διατωθάζω τοὺς ἀκούοντας καὶ δοκῶ τι ἀντακούσεσθαι*. O. R. 544. *ἀντὶ τῶν εἰρημένων* | *ἴσ' ἀντάκουσον*.

1144. *ᾧ φθέγμ' ὃν οὐκ ἂν ηὗρες* conjicit etiam Wolff.

1145. *ὑφ' εἵματος*] Qu. *ὑφ' εἵμασιν*. Cf. O. R. 1268. *εἱμάτων περόνας*. Sed Fr. 437. *εἵματος διὰ πτυχῶν*.

1149. *κατασβέσειε*] Cf. Xen. Cyr. V. 3. 55. *κατασβεννύναι τὴν ταραχὴν ἐπειρᾶτο*. O. C. 422. *ἔριν κατασβέσειαν*.

1156. *ἄνολβον ἄνδρα*] Cf. O. R. 888. *δυσπότμου χάριν χλιδᾶς*.

1162. *ἀνδρὸς ματαίου*] Cf. 635. *ὁ νοσῶν μάταν*. Ant. 1339.

1165. *ἰδεῖν*] Adde Hom. Od. 8, 443. *αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα*.

1166. *βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον*] Cf. O. R. 139. *ἐκεῖνον ὁ κτανών*. Ant. 384. *ἥδ' ἔστ' ἐκείνη τοὔργον ἡξειργασμένη*. 324. El. 1486. Sed, quum ineptus hic sit articulus, corrigendum videtur *βροτοῖσιν ἀείμνηστον*. Nisi sic potius corrigendum *τάχ' ἀείμνηστον*.

1167. *εὐρώεντα*] Sentum situ (Virgil.). Cf. Hom. Il. 20, 65 *οἰκία εὐρώεντα*. Anglice murky. Alii tenebrosum (*ζοφώδη, σκοτεινὸν*) explicant.

1168. *πλησίοι πάρεισιν*] Cf. El. 640. *παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί*.

1170. Cf. 477. *οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν* | *ὅστις —*. *περιστελοῦντι* Wakefield. Nauck. Cf. Herod. VI. 30. *τὴν κεφαλὴν τὴν Ἱστιαίου λούσαντάς τε καὶ περιστείλαντας εὖ ἐνετείλατο θάψαι*.

1179. *αὔτως ὅπωσπερ*] Cf. O. R. 1336. *ἦν ταῦθ' ὅπωσπερ καὶ σὺ φῄς*. Herod. IX. 120. *ἤσπαιρον ὅκως περ ἰχθύες*.

1182. *ὑμεῖς τε* mss. Lege *ὑμεῖς δέ*.

1183. *ἔστ'*] Scribendum, ni fallor, *ἔςτε* potius quam *ἔς τε*, quia contractum est ex *ἐς ὅτε*, ut *τίπτε* ex *τί ποτε*. Cf. Aeschin. 3, 99. *ἃ εὖ οἶδεν οὐδέποτε ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν ἀριθμῶν εἰς ὁπότ' ἔσται* Eur. Alc. 320. *ἐς αὔριον — εἰς τρίτην*.

1184. *μεληθῶ*] *μελήσω* Wolff., coll. Prom. 334. *μελησάτω*. Ag. 354. etc.

1185. *ἐς πότε λήξει —;*] Fort. *ἢ πότε*. Cf. Thuc. I. 51. 2. *ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα*. 3. 79. *ἐς ἡλίου δύσιν*. VIII. 23. 2. *ἀναγαγόμενος ἐς ὀψέ*. Plat. Polit. 262 A. *τὸ ζητούμενον τανῦν ἐς τότε ζητεῖσθαι*.

1187. Cf. El. 166. *τὸν ἀνήνυτον οἶτον ἔχουσα κακῶν*.

1188. *δορυσσοήτων*] Cf. Eur. Her. 774. *δορύσσοντα* (*δορυσσόητα* Bergk.) *στρατόν*. Theogn. 987. *αἴτε ἄνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν*.

1190. Hermani lectio *ἀν' αἶαν ἀερώδεα Τρωΐαν* (et v. ant. 1197. *ἰὼ πόνοι πόνοι πρόγονοι πόνων*) probabilis videtur. Cf. Simonid. Dith. 8, 17. *εὐρυεδοῦς ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός*.

1203. *δύσμορος*] Nonne *δυσμόρῳ*? Cf. O. R. 665. *ἀλλά μοι δυσμόρῳ γᾶ φθίνουσα τρύχει ψυχάν*. *οὔτ' ἐννυχίαν*] *οὐδ'* — conj. Nauck. Wunderus *τερπνὴν νύκτα ἰαύειν* significari putat.

1206. *οὕτως*] Cf. Phil. 1066. *ἀλλ' οὕτως ἄπει;* Ant. 315. *εἰπεῖν τι δώσεις, ἢ στραφεὶς οὕτως ἴω;*

1210. *μνήματα*] Monumenta. Cf. Ant. 1258. Simonid. Fr. 101. *Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πήματα πάντα* | *ἤψαμεν, ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίης*.

1211. *καὶ πρὶν μὲν —*] Qu. *πάρος* (aut *πρὸ τοῦ*) *μὲν* —.

1214. Cf. Callim. H. Cer. 47. *τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις*.

1215. Qu. *τίς ἄρ' οὖν τέρψις ἐπέσται;* Incredibile enim videtur *ἔπεστι* tam cito post *ἐπέσται* scripsisse poetam.

1216. *ἐπέσται*] Qu. *ἔτ' ἔσται*, quum proxime sequatur *ἔπεστι*. Vitiosum videtur *ἔτ' οὖν*. Qu. *τίς ἄρ' ἂν τέρψις ἔτ' εἴη;*

1218. Fortasse *πόντου πρόβλημα*, 'a promontory keeping off the sea'. V. Blomf. Gl. Sept. 536.

1221. *γενοίμαν — ὅπως προσείποιμεν*] Cf. Aesch. Eum. 288. *ἔλθοι — ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος*.

1225. *ἐκλύσων στόμα*] Cf. Isocr. 12, 96. *ἐπελήλυθέ μοι τὸ παρρησιάζεσθαι καὶ λέλυκα τὸ στόμα*. *στόμα*] Sermonem, ut in O. C. 132. 794. 981. 1277. El. 633. 1256. Ph. 1147. Ant. 997.

1227. *ἀνοιμωκτὶ*] Cf. *ἀστενακτὶ*, *ἀκηρυκτί*. Ultima syllaba hujusmodi adverbiorum verbalium in thesi corripi, in arsi produci videntur.

1230. *ὑψήλ' ἐκόμπεις*] Qu. *ὑψήλ' ἂν ἐφρόνεις*.

1232. *Ἀχαιῶν οὔτε σοῦ*] Wolffius confert Phil. 771. *ἑκόντα μήτ' ἄκοντα*. Aesch. Cho. 291. *δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά*. Pind. III. 30. *ἔργοις οὔτε βουλαῖς*. Sed in his similibusque locis *μηδὲ* et *οὐδὲ* reponenda videntur.

1236. *ποῖον κέκραγας ἀνδρὸς —;*] Cf. Hom. Od. XI. 174. *εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος ὃν κατέλειπον.*

1244. *κακοῖς βαλεῖτε*] Cf. Aesch. Sept. 382. *θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν.*

1245. *οἱ λελειμμένοι*] Sc. in armorum judicio. Cf. Aesch. Pers. 339. *μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;* Fr. 35. *ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.*

1249. Cf. Herod. VIII. 89. *οἱ ὄπισθε τεταγμένοι ἐς τὸ πρόσθε παριέναι πειρεόμενοι.*

1251. *οὐδ'* mss. et vulg. Malim *οἵ τ'*. *εὐρύνωτοι*] Ajax *ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ὤμους* appellatur Il. 2, 227. et *πελώριος* 229.

1253. Cf. 15. *ὡς εὐμαθές σου, κἂν* (l. *κῆν*) *ἄποπτος ᾖς ὅμως,* | *φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενί.*

1257. Reiskii conjectura *ἄνδρας — ὄντας — σκιὰς* probabilis videtur.

1262. *σοῦ — μάθοιμ'*] Cf. Plat. Phileb. 51 C. *εὐθύ τι λέγω, φησὶν ὁ λόγος — εἴ μου μανθάνεις.* Gorg. 463 D. *ἆρ' οὖν ἂν μάθοις ἀποκριναμένου;*

1266. Cf. Eur. Fr. 736. *ἡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις* | *ἀπόλωλ', ὅταν τις ἐκ δόμων ἀνὴρ θάνῃ.* | *σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι.* Livius Andronicus in Ajace ejus: 'virtute laus praestatur, sed multo ocius vento et gelu tabescit (*διαρρεῖ*)'.

1268. *οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων*] Vera lectio, ni fallor, est *οὐδ' ἐπὶ σμικρὸν χρόνον.* Conjicio etiam *οὐδ' ἔπους σμικροῦ χάριν,* ut in O. C. 443. *ἔπους σμικροῦ χάριν* | *φυγάς σφιν — ἠλώμην.* Fort. *ἐπὶ σμικρὸν* (ut in El. 414.) *πόνων* (sic Tricl.).

1274. Redde Anglice, 'shut up within your entrenchments'. Cf. O. R. 236. *γῆς τῆσδε — ἐσδέχεσθαι.* Xen. Anab. III. 4. 26. *εἴσω τῶν τειχέων κατακεκλειμένον.* Eur. El. 394. *τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων.*

1281. *συμβῆναι ποδί* mss. Qu. *σοῦ γ' ἄτερ βῆναι μόνον,* aut *σοῦ μόνον βῆναι δίχα,* aut *σοῦ δίχα στῆναι μόνον.* Agamemnon de Ajace dixerat supra 1237. *ποῖ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὗπερ οὐκ ἐγώ;* Non dixerat Agamemnon non pugnae interfuisse Ajacem, sed non majorem fortitudinem quam se ipsum exhibuisse.

1282. *ἆρ' ὑμὶν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα* vulg. *σὺν ὑμὶν — ἢ δίχα* Reisk. *ἅμ' ὑμὶν — ἢ δίχα* Musgr. *ἆρ' ὑμὶν οὗτος ταῦτ' ἔδρασ' ἅμ' ἢ δίχα* Jacobs. Vera videtur Musgravii conjectura.

1283. *αὐτὸς* mss. *αὗτὸς* conj. Wolff. Ipse malim *οὗτος* (cf. 1274.).

1287. *ἅλμα κουφιεῖν*] Ex Homero Il. 7, 182. *ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί, | Αἴαντος.* Similiter *δράμημα νωτίζειν* O. R. 193. *μέλος λιγαίνειν* Bion. Id. XV. 1.

1289. *ὁ δοῦλος — γεγώς*] Hoc enim ei objecerat Agamemnon 1228. 1235. 1260.

1290. *ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς;*] Particulam *καὶ* reddas Anglice too, moreover. Sic O. R. 1229. *ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;* et alibi saepe.

1291. Construe *οὐκ οἶσθα ἀρχαῖον Πέλοπα* (Anglice Pelops of old) — *ὄντα βάρβαρον Φρύγα;*

1293. Jebbius male *δυσσεβέστατον* ad *σέ* refert. Atreus *δυσσεβέστατος* fuit propter epulas nefandas fratri ejus paratas.

1295. Cf. Dem. p. 637, 5. *ἐάν τις ἀποκτείνῃ — ἐπὶ δάμαρτι ἢ ἐπὶ μητρὶ ἢ ἐπ' ἀδελφῇ ἢ ἐπὶ θυγατρὶ ἢ ἐπὶ παλλακῇ — μὴ φεύγειν κτείναντα.*

1296. *ἐπακτὸν ἄνδρα*] Cf. Eur. Ion. 592. *πατρός τ' ἐπακτοῦ καὐτὸς ὢν νοθα γενής.*

1297. *ἐφῆκεν* —] Cf. 495. *χειρίαν ἐφείς τινι* (*με*).

1299. *ὃς ἐκ πατρὸς* — mss. Qu. *ὅστις πατρὸς* —. Glossa fortasse fuit *ἐκ.*

1300. *ὅστις στρατοῦ* mss. Qu. *ὃς τοῦ στρατοῦ.*

1307. *ὠθεῖς ἀθάπτους*] Cf. 1333. *ἄθαπτον βαλεῖν.*

1310—12. "Versus nondum emendati", Nauck.

1312. *ἢ — λέγω;*] Cf. Aesch. Cho. 1060. *νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ, | ἢ μορον εἴπω;* *τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος*] *τοῦ σοῦ ξυναίμονος* Dind. Cf. 1174. *κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε.* El. 542. *ἢ τῶν ἐμῶν Ἅιδην τις ἵμερος τέκνων | ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;*

1315. *καὶ δειλὸς εἶναι*] Qu. *κἂν* —. Cf. Arist. Nub. 1129. *ἴσως βουλήσεται | κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν ἢ κρῖναι κακῶς.*

1325. Nauckio suspectum est *βλάβην*. Ipse *μομφὴν* propono.

1330. Qu. *εἶπ'· οὐ γὰρ ἂν σοί γ' εὖ φρονῶν εἴην, ἐπεὶ* etc.

1333. *ἄθαπτον — βαλεῖν*] Cf. 1307. *ὠθεῖς ἀθάπτους.*

1340. Qu. *ἕν' ἄνδρ' ἰδεῖν σφ' ἄριστον* etc.

1344. Construendum videtur *οὐ δίκαιον δὲ βλάπτειν ἄνδρα τὸν ἐσθλὸν, | εἰ θάνοι.*

1346. *σὺ ταῦτ' — τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;*] Cf. O. R. 264. *ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ'* (l. *τοῦδ'*) *ὡσπερεὶ τοὐμοῦ πατρὸς | ὑπερμαχοῦμαι* (*ὕπερ μαχοῦμαι?*).

1335. *τὴν δίκην πατεῖν*] Cf. Aesch. Ag. 372. 1357. Cho. 642. Eum. 110.

1348. Particula καὶ ad θανόντι referenda videtur.

1353. κρατεῖς τοι] Qu. κρατεῖ τις. νικώμενος mss. ἡσσώμενος Porson. ex Aristide I. p. 336. Cf. 484. δὸς ἀνδράσιν φίλοις | γνώμης κρατῆσαι τάσδε φροντίδας μεθείς. Eur. Fr. 341. χρημάτων νικωμένῳ (ἡσσωμένῳ?).

1357. με mss.? τὰ Wolff. Recte, opinor. Si vera est correctio τὰ τῆς ἔχθρας, deberi alicui videtur corruptela qui in articulo τὰ offendebat.

1358. βροτῶν (-οῖς sup.) La. βροτῶν Lb. Wund. Dind. Cf. O. C. 279. τὸν εὐσεβῆ βροτῶν. Qu. τοιοίδε μέντοι πάντες οὔμπληκτοι βροτῶν. Lege τοιόσδε μέντοι πᾶς τις ἔμπληκτος βροτῶν. Cf. O. C. 25. πᾶς γάρ τις ηὔδα τοῦτό γ' ἡμὶν ἐμπόρων. Prima corruptela fuit φῶτες pro πᾶς τις, deinde τοιοίδε et ἔμπληκτοι pro τοιόσδε et ἔμπληκτος.

1361. σκληρὰν ψυχήν] Cf. Tr. 1260. ὦ ψυχὴ σκληρά. Ant. 473. τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα. Aj. 926. στερεόφρων.

1367. Cf. Eur. Fr. 452. πέπονθ' ὅπερ πάντες βροτοί· | φιλῶν μάλιστ' ἐμαυτὸν οὐκ αἰσχύνομαι.

1369. Cf. Ant. 634. ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι; Aesch. Eum. 469. πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω (καταινέσω?). ὡς ἂν ποιήσῃς] Qu. ἅσσ' (aut ὅ τι) ἂν ποιήσῃς.

1379. μηδὲν ἐλλείπων —] Cf. Plat. Phaedr. 272 B. ὅ τι ἂν αὐτῶν τις ἐλλείπῃ λέγων.

1384. παρέστης χερσὶν] Schol. συνεμάχησας ἔργῳ, οὐ λόγῳ.

1389. 'Ολύμπου τοῦδ'] Cf. Ant. 758. οὐ τόνδ' Ὄλυμπον ἴσθ' ὅτι χαίρων ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ. Ph. 1330. οὗτος ἥλιος.

1392. λώβαις ἐκβαλεῖν] Qu. λωβητὸν βαλεῖν, coll. 1333. ἄθαπτον — βαλεῖν. O. R. 657. ἄτιμον βαλεῖν. Sed cf. 1388. λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν.

1394. τάφου — τοῦδ' ἐπιψαύειν] Redde 'to meddle with this burial'. De hoc sensu nominis τάφος (i. q. ταφή) Jebbius confert Il. 23, 679. ὅς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο | ἐς τάφον. Thuc. II. 47. τοιόσδε ὁ τάφος ἐγένετο.

1400. Qu. ἀλλ' ἤθελόν γ' ἄν. Cf. 88. ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὤν.

1401. ἡμᾶς, εἶμ'] Similiter Ant. 734. πόλις γὰρ ἡμῖν ἁμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ; Ph. 1393.

1404. χερσὶ ταχύνατε] Corrigendum suspicor χερσὶν ἑτοιμάσαθ', aut χερσὶν ὀρύξατε. Eadem forma metri quae in El. 116. ἔλθετ' ἀρήξατε. O. C. 1777. Tr. 1275. Ph. 193. ταχύνατε] ταχύνετε L. Schol. μετὰ σπουδῆς ὀρύξατε. Aoristus ταχύνατε ut mox θέσθε. Praesens τάχυνε est O. C. 219. Cf. Solon Fr. 39. σπεύδουσι δ' οἱ

μὲν ἴγδιν, οἱ δὲ σίλφιον, | *οἱ δ' ὄξος.* Qu. *χερσὶ λαχαίνετε* (aut *λαχήνατε*). Mosch. IV. 96. *τάφρον μεγάλην ἐλάχηνε.* Apoll. Rh. III. 222. *κρῆναι — ἃς ἐλάχηνεν.* Apud Homerum *ἀμφιλαχαίνειν* (*φυτόν*) Od. 24, 242. Hinc *λάχανα.*

1405. *ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον*] Cf. Hom. Il. 23, 702. *τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην.*

1408. *ὑπασπίδιον κόσμον*] Cf. Eur. Rhes. 740. *ὑπασπίδιος κοῖτος* ('sleep in armour'). Asius 2, 6. *ὑπασπίδιος πολεμιστής.*

1411 f. Cf. Hom. Od. 22, 18. *αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν* | *αἵματος ἀνδρομέοιο.*

1412. *σύριγγες*] I. e. arteriae aut venae. *ἄνω φυσῶσι —*] Cf. 918. *φυσῶντ' ἄνω — μελανθὲς αἷμα.*

1416. Correxi *κοὐδενὸς οὐ λῴονι θνητῶν*] I. e. *καὶ πάντων θνητῶν λῴονι.* Cf. Thuc. 7, 87. *οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἀπώλετο.* Plat. Phaed. 117 D. *κλάων οὐδένα ὅντινα οὐ κατέκλασε τῶν παρόντων.* Redde et quo nullus mortatium fortior erat. Similiter nos dicimus 'second to nom'.

HALIS, TYPIS ORPHANOTROPHEI.

EJUSDEM ADVERSARIA
IN
POETARUM COMICORUM GRAECORUM FRAGMENTA.

PARS I. SECUNDUM EDITIONEM MEINEKIANAM. 5 ℳ.
PARS II. SECUNDUM EDITIONEM KOCKIANAM. 7 ℳ.

TRAGICORUM GRAECORUM FRAGMENTA. 8 ℳ.

ADVERSARIA CRITICA IN AESCHYLUM. 8 ℳ.

ADVERSARIA CRITICA IN VARIOS POETAS GRAECOS AC LATINOS. 4 ℳ.

ADVERSARIA CRITICA IN ARISTOPHANEM. 3 ℳ.

ADVERSARIA CRITICA IN SOPHOCLEM. 5 ℳ.

ADVERSARIA CRITICA IN EURIPIDEM. 10 ℳ.

ADVERSARIA CRITICA IN HERODOTUM. 3,80 ℳ.

ADVERSARIA CRITICA IN THUCYDIDEM. 1,80 ℳ.

SPICILEGIUM TRAGICUM. 6 ℳ.

SPICILEGIUM ARISTOPHANEUM. 3 ℳ.

SPICILEGIUM SOPHOCLEUM. 10 ℳ.

ANALECTA COMICA GRAECA. 6,80 ℳ.

ANALECTA TRAGICA GRAECA. 3 ℳ.

AESCHYLI AGAMEMNON,
CUM ANNOTATIONE CRITICA ET COMMENTARIO. 8 ℳ.

AESCHYLI CHOEPHOROI. 6 ℳ.

AESCHYLI EUMENIDES. 3,60 ℳ.

SOPHOCLIS OEDIPUS REX. 2 ℳ.

SOPHOCLIS OEDIPUS COLONEUS. 2,40 ℳ.

SOPHOCLIS ANTIGONE. 2 ℳ.

SOPHOCLIS ELECTRA. 1,80 ℳ.

MISCELLANEA CRITICA. 5 ℳ.

SINGULARIUM FABULARUM EDITIONES ANNOTATIONE CRITICA ET EXEGETICA INSTRUCTAE.

EDIDIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES.

I.	THESMOPHORIAZUSAE	5 ℳ.
II.	LYSISTRATA	6 ℳ.
III.	ECCLESIAZUSAE	4 ℳ.
IV.	AVES	10 ℳ.
V.	PAX	6 ℳ.
VI.	PLUTUS	9 ℳ.
VII.	ACHARNENSES	10 ℳ.
VIII.	RANAE	10 ℳ.
IX.	NUBES	10 ℳ.
X.	EQUITES	9 ℳ.
XI.	VESPAE	9 ℳ.

XII. ARISTOPHANIS DEPERDITARUM COMOEDIARUM FRAGMENTA. Auxit, novo ordine digessit, recensuit, et annotatione partim sua partim aliorum selecta instruxit Fredericus H. M. Blaydes . . . . 9 ℳ

ARISTOPHANIS COMICI QUAE SUPERSUNT OPERA.

RECENSUIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES.

VOL. I.

UNDECIM FABULAS SUPERSTITES CONTINENS.

VOL. II.

FRAGMENTA ANNOTATIONE PARTIM SUA PARTIM ALIORUM SELECTA INSTRUCTA CONTINENS.

gr. 8. 16 ℳ.

Halis, Typis orphanotrophei.